

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

**Vliv počítání skóre na mladší žactvo v systému soutěže
Středočeského krajského svazu házené**

**Influence counting of score on U13 category in the
handball competition system of Central Bohemia region**

Bc. Tereza Karellová

Vedoucí diplomové práce: PaedDr. Ladislav Pokorný

Studijní program: Učitelství pro střední školy (N TV - VZ)

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma *Vliv počítání skóre na mladší žactvo v systému soutěže Středočeského krajského svazu házené* vypracovala pod vedením vedoucího diplomové práce PaedDr. Ladislava Pokorného samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato diplomová práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Datum 10. 07. 2021

.....

podpis

Ráda bych touto cestou vyjádřila poděkování PaedDr. Ladislavu Pokornému za jeho cenné rady a trpělivost při vedení mé diplomové práce. Rovněž bych chtěla touto cestou poděkovat Milanovi Studničkovi a členům projektu Dovychovat a trenérům SKSH za vstřícnost a pomoc při získání potřebných informací a podkladů pro mou práci. Poděkování také patří všem respondentům, kteří se účastnili dotazníkového šetření a našli si chvíli, kterou věnovali vyplnění dotazníku. Závěrem bych chtěla také poděkovat své rodině a nejbližším, že byli tak trpěliví a podporovali mě při mém studiu i při psaní této práce.

.....

podpis

NÁZEV

Vliv počítání skóre na mladší žactvo v systému soutěže Středočeského krajského svazu házené

AUTOR:

Bc. Tereza Karellová

KATEDRA:

Katedra tělesné výchovy

VEDOUCÍ PRÁCE:

PaedDr. Ladislav Pokorný

ABSTRAKT:

Práce je zaměřená na problematiku počítání skóre v utkání házené ve Středočeském kraji, a to konkrétně na systém soutěže mladšího žactva. Práce je rozdělena na část teoretickou a výzkumnou. Teoretická část je věnována charakteristice sportovní hry, házené, sportovnímu tréninku mládeže, systému soutěže mladších žáků ve Středočeském kraji, sportovnímu výkonu a také se okrajově věnuje postojům a jejich formování.

Výzkumná část je v první řadě zaměřena na zpracování a interpretaci výsledků z řízeného rozhovoru se zkušenými trenéry Středočeského krajského svazu házené, kde bude cílem zjistit hlavní záměr pro odebrání veřejného ukazatele skóre ze systému soutěže mladšího žactva. Dále se práce věnuje interpretaci výsledků na základě zpracovaných dotazníků pro hráče, hráčky, rodiče, trenéry a trenérky, které se zabývaly problematikou a preferencí systému soutěže mladšího žactva ve Středočeském kraji. Pomocí analýzy dotazníků a rozhovorů se zkušenými trenéry budou specifikovány silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby zavedeného systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre v souvislosti s důrazem na rozvoj mládeže v tomto kraji.

KLÍČOVÁ SLOVA:

házená, mladší žactvo, Středočeský kraj, skóre, systém soutěže, rozvoj dítěte

TITLE:

Influence counting of score on U13 category in the handball competition system of Central Bohemia region

AUTHOR:

Bc. Tereza Karellová

DEPARTMENT:

Department of Physical Education

SUPERVISOR:

PaedDr. Ladislav Pokorný

ABSTRACT:

The diploma thesis focused on issues of counting scores in handball matches in the Central Bohemia region, specifically on the system of competition for U13 category. The thesis is divided into the theoretical and research part. The theoretical part is devoted to the characteristics of the sport, handball, youth sports training, the system of competition of younger students in the Central Bohemia region, sports performance and also marginally deals with attitudes and their formation.

The research part is primarily focused on the processing and interpretation of results from a guided interview with experienced coaches of the Central Bohemia Handball Association, where the aim will be to determine the main purpose for removing the public score indicator from the U13 category competition system. Furthermore, the work is devoted to the interpretation of results based on questionnaires for players, parents and coaches who have dealt with the issue and preferences of the system of competition for younger players in the Central Bohemia region. Through the analyses of questionnaires and interviews with experienced coaches they'll be able to specify the strengths, weaknesses, opportunities and threats of the established competition system without a public score indicator in connection with the emphasis on youth development in this region.

KEYWORDS:

handball, Central Bohemia region, score, competition system, child development

OBSAH

1	ÚVOD.....	9
2	CÍLE, PROBLÉMY A POSTUPY PRÁCE	11
2.1	Cíle práce	11
2.2	Problémy práce	12
2.3	Postupy práce	13
3	TEORETICKÁ ČÁST.....	14
3.1	Sportovní hra.....	14
3.1.1	Charakteristika sportovní hry	14
3.1.2	Druhy sportovních her	15
3.1.3	Sportovní hra a její vliv na dítě ve věku od 8 do 13 let.....	16
3.2	Házená	17
3.2.1	Pravidla házené.....	17
3.2.2	Pokyny pro mladší žactvo v systému soutěže Středočeského krajského svazu házené	24
3.2.3	Systematika házené.....	26
3.2.4	Házená jako hra a její vliv na vývoj dítěte	27
3.2.5	Házená jako prožitek	30
3.2.6	Přístup k házené.....	32
3.3	Charakteristika období školního věku	32
3.3.1	Tělesný a pohybový vývoj.....	34
3.3.2	Psychický a sociální vývoj	34
3.4	Stres a sportovní prostředí	35
3.4.1	Trenér a stres u mladšího žactva.....	38
3.5	Sportovní výkon.....	40
3.5.1	Házená a herní výkon	41

3.5.2	Individuální herní výkon	42
3.5.3	Týmový herní výkon	43
3.6	Postoje.....	44
3.6.1	Definice postoje.....	45
3.6.2	Postoje, názory a hodnoty.....	46
3.6.3	Formování a změna postojů.....	46
3.7	Pandemie COVID – 19	48
4	HYPOTÉZY	50
5	METODY PRÁCE	52
5.1	Použité metody a postup práce	52
5.1.1	Metoda interview.....	52
5.1.2	Metoda dotazování	53
5.1.3	Metoda analýzy dat.....	54
5.1.4	Metoda zpracování dat.....	55
5.1.5	Zvolený postup práce.....	56
6	VÝZKUMNÁ ČÁST.....	57
6.1	Charakteristika výzkumného souboru	57
6.2	Příprava a organizace primárního výzkumu	57
6.3	Vyhodnocení interview.....	58
6.3.1	Charakteristika dotazovaných trenérů	58
6.3.2	Jaký byl hlavní záměr návrhu na odebrání veřejného ukazatele skóre ze soutěže mladšího žactva SKSH?	59
6.3.3	Byla změna systému uskutečněna v návaznosti na soutěž přípravky a minižactva?.....	60
6.3.4	Co nejvíce ovlivnilo Váš názor nebo postoj ke změně systému soutěže mladšího žactva SKSH v roce 2016/2017?	60

6.3.5	Jaké nyní vidíte klady a slabiny v zavedení systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre u mladšího žactva SKSH?.....	62
6.3.6	Co přineslo zavedení systému bez veřejného ukazatele skóre pro hráče, rodiče, trenéry, kluby a soutěž jako takovou?	63
6.3.7	Zkuste v několika větech shrnout jaké příležitosti a hrozby tento systém soutěže bez ukazatele skóre podle Vás může mít pro kluby a hrající děti.	65
6.3.8	Volné slovo na závěr – otevřená diskuze o mladším žactvu – zkušenosti, postřehy v klubu, ohlas trenérů a rodičů, návaznost na jiné sportovní odvětví a další.	66
6.4	Příprava a organizace sekundárního výzkumu	68
6.4.1	Konkrétní dotazníky	68
6.4.2	Distribuce dotazníků.....	69
6.5	Vyhodnocení dotazníků	71
6.5.1	Výsledky dotazníků pro trenéry a trenérky – rozbor jednotlivých otázek	71
6.5.2	Výsledky dotazníků pro rodiče mladšího žactva – rozbor jednotlivých otázek	85
6.5.3	Výsledky dotazníků pro hráče a hráčky – rozbor jednotlivých otázek.....	95
6.6	SWOT analýza systému soutěže mladšího žactva bez veřejného ukazatele skóre v rámci soutěže Středočeském krajském svazu házené.....	109
6.6.1	Doporučení a možnosti dalšího vývoje v rámci Středočeského kraje	111
7	DISKUZE	113
8	ZÁVĚRY	124
9	POUŽITÁ LITERATURA	128
10	PŘÍLOHY	132

1 ÚVOD

Jelikož se již šestým rokem angažuji v trenérské činnosti házené a pohybuji se v házenkářském prostředí od svých dvanácti let, tak jsem se rozhodla zaměřit se v mé diplomové práci na vliv počítání skóre v utkání mladšího žactva ve Středočeském krajském svazu házené.

V každé činnosti, a to nejen u sportu, je pro dosažení co nejlepších výsledků (nikoliv vítězství) důležité, aby děti rozuměly tomu, co dělají, proč to dělají a jak se v tom mají zlepšovat a zdokonalovat. Házená je velmi komplexní, všestranná, moderní, dynamická, týmová hra, kde se rozvíjí velké množství dovedností, dochází k harmonickému rozvoji těla i mysli a je všestrannou přípravou jedince pro život. Jedná se o sport, který je poměrně komplikovaný a náročný na naučení. Prolíná se v něm fyzická připravenost, technické dovednosti s míčem i bez míče, rozhodovací schopnosti, kreativita, improvizace, představivost a v neposlední řadě se házená vyznačuje poměrně složitými pravidly. Každý trenér potřebuje své svěřence a svěřenkyně naučit činností na jednotlivých herních postech (co je jejich úkolem v obraně a v útoku), jak spolupracovat a komunikovat se svými spoluhráči a spoluhráčky, musí umět vhodně kombinovat teoretickou verbální činnosti s praktickými ukázkami aj. Úkolů trenéra, ale i jeho svěřenců a svěřenkyň je nespočetně mnoho a nedá se vše naučit za pár týdnů nebo měsíců. Jedná se o náročný proces, který vyžaduje spoustu času. Otázka zní, kdy má začít trenér se svými svěřenci a svěřenkyněmi poměřovat své síly s jinými týmy a kdy mají děti začít hrát utkání na skóre, aby byl zachován a podporován harmonický rozvoj dětí. Toto je jedno z diskutovaných témat, které se v poslední době dostává do popředí u všech sportů.

Moje práce se skládá z teoretické a výzkumné části. V první části mé práce se okrajově věnuji charakteristice sportovních her a období mladšího školního věku a také vlivu her na děti ve věku od 8 do 13 let. Hlavní náplní teoretické části mé práce je házená a sportovní výkon, kde jsem se zaměřila i na pokyny pro mladší žactvo v systému soutěže Středočeského krajského svazu házené a dále se v práci věnuji postojům, jejich formování a ovlivňování. Okrajově jsem v teoretické části zmínila i pandemickou situaci ohledně onemocnění Covid – 19, která zasáhla nejen sportovní prostředí, ale životy všech lidí po celém světě.

Ve výzkumné části se zabývám zpracováním a interpretací výsledků z řízeného rozhovoru se zkušenými trenéry Středočeského krajského svazu házené, kde jsem se snažila zjistit hlavní záměr pro odebrání veřejného ukazatele skóre ze systému soutěže mladšího žactva, dále se věnuji zpracování a interpretaci výsledků z dotazníkového šetření, které jsem prováděla na třech typech respondentů – hráčích a hráčkách házené ročníků 2004 až 2010, jejich rodičů a trenérů a trenérek Středních Čech. Pomocí analýzy dotazníků a rozhovorů se zkušenými trenéry budou v závěru mé práce specifikovány silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby zavedeného systému soutěže mladšího žactva bez veřejného ukazatele skóre v souvislosti s důrazem na rozvoj mládeže ve Středočeském kraji.

2 CÍLE, PROBLÉMY A POSTUPY PRÁCE

2.1 Cíle práce

Hlavní cíl: Zmapovat problematiku počítání skóre v utkání házené v rámci soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené. Zjistit pohled žactva, rodičů a trenérů na systém soutěže bez veřejného ukazatele skóre. Odhalit, jakou úlohu hraje při utkání počítání skóre a také zjistit silné stránky, slabé stránky a specifikovat příležitosti a hrozby soutěže mladšího žactva.

Dílčí cíle:

- 1) Zjistit hlavní záměr trenérů pro odebrání veřejného ukazatele skóre ze systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené.
- 2) Zjistit, jaké důvody, pocity a postoje vedly trenéry k odhlasování změny systému soutěže mladšího žactva SKSH v roce 2016/2017 a zda tyto změny byly uskutečněny v návaznosti na kategorii minižactva.
- 3) Odhalit pocity, se kterými nastupuje mladší žactvo do utkání, kde se počítá skóre.
- 4) Odhalit pocity, se kterými nastupuje mladší žactvo do utkání, kde se nepočítá skóre.
- 5) Zjistit, zda se pocity, se kterými mladší žactvo nastupuje do utkání, kde se počítá skóre, shodují s názory a míněním rodičů a trenérů o svých dětech/svěřencích.
- 6) Zjistit, zda se pocity, se kterými mladší žactvo nastupuje do utkání, kde se nepočítá skóre, shodují s názory a míněním rodičů a trenérů o svých dětech/svěřencích.
- 7) Zjistit, jaké aktivity a pocity sledují nebo vnímají rodiče, trenéři a žactvo během utkání s veřejným ukazatelem skóre a zjistit do jaké míry se shodují poznatky od jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva).
- 8) Zjistit, jaké aktivity a pocity vnímají nebo sledují rodiče, trenéři a žactvo během utkání bez veřejného ukazatele skóre a zjistit do jaké míry se shodují poznatky od jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva).
- 9) Zjistit, zda dostávají všichni žáci a žákyně dostatek prostoru na hřišti ke své realizaci při utkání na skóre i bez skóre, nebo zda trenéři někdy upřednostnili hráče či hráčku kvůli jejich výkonu.
- 10) Zjistit, zda si hráči či rodiče myslí, že v utkáních dochází k upřednostňování výkonnostně silnějších jedinců.

- 11) Zjistit, zda mladší žactvo, rodiče a trenéři upřednostňují v systému soutěže mladšího žactva utkání smíšených družstev nebo chlapeckých a dívčích kategorií odděleně zjistit do jaké míry se shodují preference od jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva).
- 12) Zjistit, zda a během kterých utkání žactvo sleduje, že na ně trenéři zvyšují hlas?
- 13) Zjistit, zda mladší žactvo, rodiče a trenéři preferují systém soutěže mladšího žactva bez veřejného ukazatele skóre, s veřejným ukazatelem skóre nebo kombinovaně a zjistit do jaké míry se shodují odpovědi od jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva).

2.2 Problémy práce

- 1) Jaký byl hlavní záměr trenérů při návrhu na odebrání veřejného ukazatele skóre ze soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené?
- 2) Co nejvíce ovlivnilo pocity a postoje trenérů, které je vedly ke změně systému soutěže mladšího žactva SKSH v roce 2016/2017? Byly tyto změny uskutečněny v návaznosti na změny systému minižactva?
- 3) S jakými pocity nastupuje do utkání, kde se počítá skóre, mladší žactvo?
- 4) S jakými pocity nastupuje do utkání, kde se nepočítá skóre, mladší žactvo?
- 5) Do jaké míry se v utkání s veřejným ukazatelem skóre shodují pocity mladšího žactva s míněním jejich rodičů a trenérů?
- 6) Do jaké míry se v utkání bez veřejného ukazatele skóre shodují pocity mladšího žactva s míněním jejich rodičů a trenérů?
- 7) Jaké pocity a aktivity sledují rodiče, trenéři a žactvo v průběhu utkání, kde se počítá skóre, a do jaké míry se shodují poznatky od jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva)?
- 8) Jaké pocity a aktivity sledují rodiče, trenéři a žactvo v průběhu utkání, kde se nepočítá skóre, a do jaké míry se shodují poznatky od jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva)?
- 9) Upřednostňují někdy trenéři hráče pouze kvůli jejich výkonu?
- 10) Setkali se někdy hráči nebo rodiče s upřednostněním výkonnostně silnějšího hráče?
- 11) Dává mladší žactvo, rodiče a trenéři přednost v systému soutěže mladšího žactva utkáním smíšených nebo genderově oddělených družstev? Shodují se názory jednotlivých účastníků (rodičů, trenérů a žactva) ke genderové preferenci utkání?

- 12) Zvyšují během utkání trenéři hlas na své hráče a hráčky?
- 13) Dávají rodiče, trenéři a mladší žactvo přednost systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre? Mají o tento systém zájem? Upřednostňují rodiče, trenéři a mladší žactvo stejný systém soutěže?

2.3 Postupy práce

- 1) Výběr tématu práce, hlavních a dílčích cílů a odborné literatury spojené s daným tématem
- 2) Teoretická příprava práce – vyhledání, prostudování, tematické utřídění a analyzování domácí i zahraniční odborné literatury či jiných zdrojů s tématem spjatých
- 3) Stanovení výzkumného problému
- 4) Příprava výzkumné části práce – sestavení souboru zkoumané problematiky, před výzkum, řízení rozhovorů s trenéry ze Středočeského krajského svazu házené, dotazování mladšího žactva, rodičů a trenérů
- 5) Práce s výsledky sběru dat dotazníkového šetření – analyzování dat, znázornění jejich výsledků formou slovního zhodnocení, grafů a tabulek, vyhodnocení výsledků, porovnání a zpracování údajů
- 6) Diskuze k cílům, problematickým otázkám a hypotézám práce
- 7) Zformulování závěrů práce a přiložení veškeré literatury a příloh

3 TEORETICKÁ ČÁST

3.1 Sportovní hra

První kontakt dětí s míčem je přes ruce. Zezačátku, i když trochu nešikovně, se snaží míč chytit, kutálet ho, odhodit ho a pokud možno ho chytit zpět. U dětí by se dalo říci, že hrají „házenou“. (Bucher, 1999)

3.1.1 Charakteristika sportovní hry

„Sportovní hra je soutěživá činnost dvou soupeřů v jednotném prostoru a čase, kteří podle institucionálně schválených pravidel usilují o prokázání vlastní převahy lepším ovládním společného předmětu“. (Táborský, 2004, s. 12). Zdánlivě se jeví sportovní hra uskutečněná v utkání dvou soupeřících týmů jako specifická pohybová aktivita, složená z individuálních pohybových aktů, které se odlišují ve vnější formě a jsou zaměřené na řešení specifických herních úkonů. Pohybové akty mají podobu běhu, skoku, hodu, kopu apod. a chápeme je jako herní činnosti jednotlivce a v označení vyjadřujeme jejich herní účel.

Hlavním cílem sportovních her je zařadit všechny formy pohybové aktivity pomocí příležitostné nebo organizované činnosti, docílit zvýšené tělesné zdatnosti a duševní pohody lidí nebo prokázat určitý výkon v soutěžích na různých úrovních.

Mezi základní charakteristické znaky sportovních her patří:

- Soutěživost
- Současnost
- Spolupráce
- Proměnlivost
- Rozvoj pohybových schopností a herních dovedností
- Vztahovost: status hráče, vztah k účastníkům, k prostoru a ke společnému předmětu hry
- Emocionálnost: příjemný prožitek, zábava, vztek, radost, emocionální gesta a výkřiky
- Komunikativnost: specifické motorické chování jednotlivce a jejich interpretace, herní signály, dorozumívací schopnosti mezi všemi účastníky hry

(Hrabinec a kol., 2017)

Dle Charoustka 2011 by měla každá sportovní hra splňovat určitá kritéria:

- vlastní název hry – ustálený
- pravidly vymezený námět, předmět a terč hry
- jasně definovaná pravidla hry
- pravidelné soutěže na národní i mezinárodní úrovni
- mezinárodní řídící orgány
- federace sportovních her
- společné znaky děje hry

3.1.2 Druhy sportovních her

Sportovní hry lze členit z různých hledisek. Dle počtu aktivně zapojených hráčů lze dělit sportovní hry na individuální (atletika, tenis aj.), párové (plážový volejbal, čtyřhra v tenis aj.) a kolektivní = týmové (házená, fotbal, basketbal...).

Rozdělit sportovní hry lze také dle způsobu boje o společný předmět, a to na hry invazivní a neinvazivní. V invazivních hrách je souboj o společný předmět současný a je pro něj typická společná plocha obou soupeřících družstev (házená, fotbal, basketbal aj.). Neinvazivní sportovní hry se vyznačují oddělenou hrací plochou obou soupeřů (tenis, volejbal aj.). (Hrabinec a kol., 2017)

Nejpoužívanějším dělením sportovních her je dělení dle Tůmy a Kadlece (2004). Tito autoři rozdělují hry na hry brankového, síťového a pálkovacího typu. Brankové hry jsou hry, ve kterých se body dosahují dopravením společného předmětu do soupeřova cílového prostoru, a také se vyznačují společnou plochou obou soupeřících družstev. Doba utkání je omezená časem dle předem určených pravidel (házená, fotbal, lední hokej...). Hry síťového typu postrádají přímý kontakt soupeřících družstev. Body jsou získávány chybou soupeře nebo doručením společného předmětu do pole soupeře, a to tak, aby soupeř neměl možnost společný předmět vrátit. Hrací plocha je pro obě soupeřící družstva oddělená a doba utkání je limitována ziskem počtu vítězných setů nebo her (tenis, squash, volejbal...). V pálkovacích hrách se body získávají za proběhnutí met do cílového prostoru. Vyznačují se společnou hrací plochou pro obě družstva a doba utkání je omezená počtem směn (softbal, basebal ...).

3.1.3 Sportovní hra a její vliv na dítě ve věku od 8 do 13 let

Podle Piageta mají pro děti zhruba od osmi let velký význam hry s pravidly a konstruktivní hry. Hry s pravidly, mezi které řadíme i sportovní hru házenou, jsou důležité pro snadnější socializaci dítěte, tedy začlenění do společnosti, jelikož dítě se učí pravidlům nejen od trenérů, rodičů a rozhodčích, ale také za pomoci spoluhráčů = vrstevníků. Dodržování institucionálně schválených pravidel se stává součástí morálky každého jedince. V této spojitosti rozvíjí děti svou emocionální, komunikační, zdravotní a vztahovou složku. Při pravidelné pohybové aktivitě dochází k preventivnímu posílení lidského zdraví. Rozvoj komunikační složky spočívá v tom, že každá herní činnost jednotlivce vzniká a probíhá na základě vnímání projevů a jednání spoluhráčů a soupeřů. Herní činnost jednotlivce je spojená s taktickými dovednostmi, které dodávají smysl a význam motorickému chování. Aby všichni účastníci mohli sami na hřišti jednat, musí umět tyto významy interpretovat.

Emoce se během sportovních her projevují aktuálními chvilkovými specifickými projevy jako je radost, vztek, zklamání, strach, pocit uspokojení, štěstí a další. Emoce jsou vyvolávány úspěchy, ale také neúspěchy v průběhu utkání a jsou velmi často provázeny určitými výrazy, gesty a slovními výkřiky. Dále se také formují vztahy, které vyplývají z institucionálně schválených pravidel dané sportovní hry. Pravidla obsahují řadu předpisů, zákazů, práv a povinností a v této souvislosti určují pravidla jasný status hráče a vytvářejí vztahy hráče ke všem účastníkům (spoluhráčům, soupeřům, k trenérům, k rozhodčím apod.), k prostoru (k označení hřiště – čáry brankoviště, sedmimetrového hodu aj.), k cíli a k dalším objektům na hřišti, ke společnému předmětu (k míči) a k náradí, které se v určitých sportovních hrách používá k ovládnutí společného předmětu (pálka, hokejka aj.).

V důsledku jednoho z rysů sportovní hry, že každý hráč je členem určité stálé stabilní skupiny, která soupeří s jinou skupinou, získává vztahová složka každé herní činnosti jednotlivce také charakter kooperace a kompetice. Kooperativní charakter hry zahrnuje pozitivní vztahy spolupráce uvnitř dané skupiny a kompetitivní charakter zahrnuje soutěžní vztahy mezi dvěma soupeřícími skupinami a jejich členy.

Velmi důležité je, aby pravidla sportovních her byla odpovídající úrovni schopností dětí. V dětském období je každá hra již strukturovanější, promyšlenější než v období předškolním a projevuje se v ní jistá úroveň herní dovednosti jedince – schopnost plánovat, kombinovat a jednat s určitým záměrem. U dětí mezi 8 – 13 rokem dochází také díky hře k upevňování raných zájmů a získávání zájmů dlouhodobých. (Suchánková, 2014)

Sportovní hra nemusí mít na děti pouze kladný dopad. Mimo pozitivních ohlasů může docházet v rámci tréninků a soutěží k negativnímu působení na dětský organismus v podobě přetěžování. V důsledku provádění nepřiměřeného množství pohybové aktivity dochází k přetížení organismu. Následkem přetěžování dohází k bolestem pohybového aparátu, ke snížení intenzity pohybové aktivity v důsledku únavy organismu. Výše zmíněné chování lze označit za negativní pohybové chování. Přiměřené by pro dítě mělo být střední pohybové zatížení. Velmi důležité je, aby pohybová aktivita byla odpovídající úrovni schopností dětí a směřovala k přiměřenému a všestrannému rozvoji dítěte.

Sportovní hra poskytuje zábavu, potěšení, přináší dětem kamarády, slouží k upevnění a zlepšení zdraví, formuje morálku a volní vlastnosti a spojuje se s příjemnými prožitky a radostí. (Zahradník, 2012)

3.2 Házená

Házená je dynamická invazivní sportovní hra brankového typu, kde proti sobě soupeří dva sedmičlenné týmy. Je možné ji rozdělit dle vztahu k míči na útočnou a obrannou. Mezi základní předpoklady pro házenou patří:

- chytání, házení a přihrávání míče
- znalost pravidel
- technika střelby na branku
- driblink
- klamání přihrávek
- správné postavení hráčů
- řešení aktuálních taktických situací
- spolupráce družstva
- ovládání herních činností jednotlivce, herních kombinací a herních systémů

(Hrabinec a kol., 2017)

3.2.1 Pravidla házené

Házená je kolektivní sport založený na zásadách fair play. Pravidla jsou dána tak, aby zajistila oběma soupeřícím družstvům stejné podmínky, práva, povinnosti i možnosti, za kterých mají dokázat lepší ovládání společného předmětu nad soupeřem. Pokud hráči neznají pravidla nebo je porušují, jsou oni i jeho družstvo potrestáno odpovídajícím

trestem. Posuzování porušení pravidel o hraní s míčem – technických chyb – je vhodné přizpůsobit věku a dovednostem hrajících hráčů. (Hapková a kol., 2019)

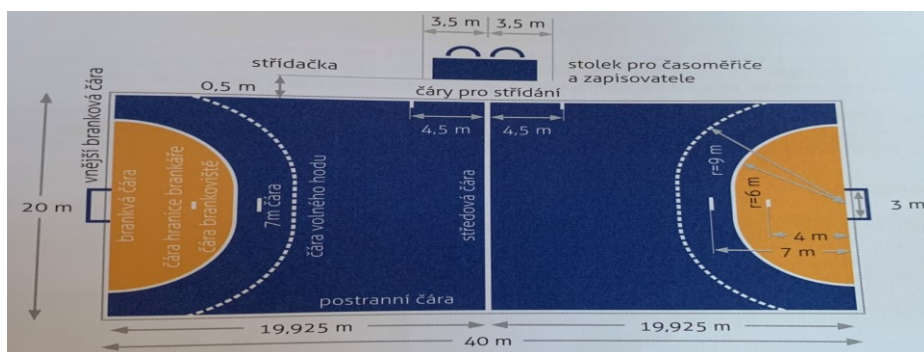
Hrací plocha

Hřiště na házenou je dlouhé 40 metrů a široké 20 metrů a na obou kratších stranách jsou umístěny branky. Branky stojí ve středu každé vnější brankové čáry. Před oběma brankami, jsou vyznačena brankoviště, která jsou ohrazená čarou brankoviště (6 m čarou). V brankovišti se smí pohybovat pouze brankáři bránících družstev. Dále je na hrací ploše vyznačená:

- čára hranice brankáře (4 m čára = „čtyřka“): 15 cm dlouhou čára přímo před brankou, která je vyznačena rovnoběžně s brankovou čarou ve vzdálenosti 4 m před ní. Označuje vzdálenost, na kterou se smí brankář maximálně přiblížit k hráči provádějící sedmimetrový hod.
- čára sedmimetrového hodu = „sedmička“: 1 m dlouhá čára přímo před středem branky a vyznačena rovnoběžně s brankovou čarou ve vzdálenosti 7 m před ní
- čára volného hodu (9 m čára = „devítka“): přerušovaná, vede souběžně s čarami brankoviště a je vzdálena 9 m od branky
- postranní čára: 40 m dlouhá, ohraňuje hrací plochu ze strany
- středová čára: vede 20 m od každé z brankových čar
- čára pro střídání: 4,5 m vzdálena od středové čáry na každou stranu a ohraňuje prostor, kde může docházet ke střídání hráčů v družstvu

Brankové čáry jsou široké 8 cm, ale všechny čáry na hrací ploše jsou široké 5 cm. Branky musí být pevně zakotveny do zdi za nimi nebo do podlahy a jejich rozměr činí 2 m na výšku a 3 m na šířku. (www.handball.cz)

Obrázek č. 1: Hrací plocha

Zdroj: Hapková a kol., 2019

Hrací doba

Všechna družstva s hráči ve věku nejméně 16 – ti let hrají mistrovská utkání 2 x 30 min, mladší kategorie mají hrací dobu kratší dle domluvy trenérů krajských svazů házené za schválení exekutivy krajského svazu házené a následně českého svazu házené. Přestávka mezi poločasy nejčastěji trvá 10 minut, každopádně maximální délka přestávky může být až 15 minut.

Hrací doba startuje hvizdem rozhodčího, po kterém následuje zahajovací výhoz, a končí závěrečným hvizdem rozhodčího, závěrečným signálem veřejného časoměrného zařízení nebo závěrečným signálem časoměřiče. Utkání je odehráno na tzv. hrubý čas, což znamená, že hrací doba se přerušuje pouze na pokyn rozhodčích (tzv. time – out). Tento tzv. time – out nařizují rozhodčí při udělování trestů, u hvizdu časoměřiče, ošetření zraněného na hrací ploše, při úklidu hrací plochy, při týmovém time – outu družstva nebo při nezbytné domluvě mezi rozhodčími v souladu s pravidly. Time – out se může nařídit také v situacích, kdy hrozí významná ztráta času. Po time – outu musí být hra znovu zahájena zapískáním rozhodčího.

Míč

Míč musí být vyroben z kůže nebo syntetického materiálu a musí být kulatý. Nesmí se lesknout nebo být z vnějšku hladký. Pro jednotlivé kategorie se používají základní velikosti míčů:

- velikost 0 – obvod: 46 – 48 cm, váha 225 – 275 g, kategorie: dívky i chlapci 6 – 10 let
- velikost 1 – obvod: 50 – 52 cm, váha: 290 – 330 g, kategorie: dívky 8 – 14 let, chlapci 8 – 12 let
- velikost 2 – obvod: 54 – 56 cm, váha: 325 – 375 g, kategorie: ženy a dorostenky 14 let a starší, chlapci 12 – 16 let
- velikost 3 – obvod: 58 – 60 cm, váha: 425 – 475 g, kategorie: muži a dorostenci 16 let a starší

Družstvo, střídání, vybavení a zranění hráčů

Družstvo se skládá z maximálně 16 hráčů, z nichž je na hřišti současně 6 hráčů v poli a jeden brankář. Ostatní hráči jsou připraveni na střídačce a mohou kdykoliv vystřídat kteréhokoliv hráče v poli nebo brankáře. Ke střídání ale musí dojít ve vymezeném území.

Chybné střídání nebo nadpočetný stav hráčů v poli je sankcionován dvou minutovým trestem a hra dále pokračuje volným hodem soupeře. Družstvo smí mít během utkání maximálně 4 funkcionáře družstva. Všichni hráči jednoho družstva musí být oblečeni v jednotném sportovním oblečení, kdy kombinace barev obou družstev musí být navzájem odlišná. Dále se musí barevně odlišit i brankáři, a to jak od svého družstva, tak i od družstva soupeře a rozhodčích. Hráči musí mít na dresech čísla, jak vpředu, tak i vzadu, čísla musí být viditelná a odlišná od barvy dresu, na zádech alespoň 20 cm velká a zepředu nejméně 10 cm vysoká a během utkání se nesmí měnit.

Pokud má hráč krev na těle nebo na oblečení, musí ihned dobrovolně opustit hrací plochu v prostoru pro střídání. Zpět na hrací plochu se může hráč vrátit po ošetření a odstranění krve z oblečení. V případě zranění mohou rozhodčí nařídit time – out a povolit vstup až 2 osobám na hrací plochu za účelem ošetření zraněného hráče. Pokud nedošlo po zákroku na zraněného hráče k udělení trestu, může se zraněný hráč vrátit na hřiště až po skončení třetího následujícího útoku svého družstva.

Brankář, brankoviště

Brankáři je k chytání míče v brankovišti dovoleno používat celé tělo nebo, ale nesmí u toho záměrně ohrozit útočícího hráče. Při pohybu s míčem v brankovišti se na něj nevztahují pravidla platná pro hráče v poli, ale uvnitř brankoviště se pohybuje bez omezení. Brankář, smí opustit prostor brankoviště bez míče a zapojit se do hry v poli, pokud to udělá, vztahují se na něj stejná pravidla jako na hráče v poli. Spoluhráči nesmí přihrát brankáři do brankoviště.

Do brankoviště je povoleno vstoupit pouze brankáři. Ostatním hráčům je vstup do brankoviště zakázán, a to jak do vlastního, tak do soupeřova. Pokud do brankoviště vstoupí útočící hráč, družstvo ztrácí míč a je nařízen volným hod pro, která provádí soupeřův brankář. Dopustí – li se bránící hráč přešlapu čáry brankoviště, je podle toho, jestli byla získána výhoda, nařízen volný nebo trestný – sedmimetrový hod. Dopadne – li do brankoviště hráč po střelbě nebo po odehrané přihrávce není mu odebrán míč ani není potrestán, za předpokladu, že brankoviště neprodleně opustí, aniž by překážel brankáři při zákrocích. (Konečný, 2016)

Hraní s míčem, pasivní hra

Utkání se hraje s jedním míčem (1 x možnost výměny za náhradní míč). Je dovoleno se míče dotknout rukou, paží, hlavou, trupem, stehny a koleny a dále je také možné míč házet, chytat, zastavovat, strkat nebo tlouct. Jen brankář ve vlastním brankovišti může zasáhnout míč i nohama (od kolen níže). Míč může každý hráč držet maximálně 3 sekundy, i když leží na hrací ploše, s míčem může udělat jeden, dva nebo tři kroky. Může neomezeně driblovat s míčem o zem, ale pokud driblink ukončí, může udělat nejvýše tři kroky s míčem, než přihraje nebo vystřelí na branku. Hrát s míčem na hrací ploše je možné i vsedě, vkleče nebo vleže. Pokud hráč ovládá míč na hrací ploše a sám se vyskytuje jednou nebo oběma nohama mimo hrací plochu, přichází o míč, a hra pokračuje volným hodem soupeře.

Útočící tým, který hraje dle rozhodčích pasivně, je varován signálem rukou. Pro družstvo to znamená, že mu zbývá maximálně 6 přihrávek k zakončení útoku. Při porušení tohoto pravidla rozhodčí zapíská pasivní hru a družstvo ztratí držení míče.

Posuzování porušení pravidel o hraní s míčem – technických chyb – je vhodné přizpůsobit věku a dovednostem hrajících hráčů.

Fauly, nesportovní chování

Hráč má povoleny následující akce:

- bránit a blokovat soupeři tělem při souboji o pozici
- odebrat nebo vypíchnout otevřenou rukou soupeři míč

Hráč nemá povoleny následující akce:

- vytrhnout z ruky soupeři míč
- soupeře držet, svírat, blokovat rukama, pažemi, nohama nebo do něj strkat
- nastavovat soupeři nebo zasáhnout soupeře nohou
- nabíhat nebo naskakovat na soupeře
- zmařit vyloženou brankovou příležitost nedovoleným způsobem
- stáhnout nebo udeřit soupeřovu ruku při odhodu míče
- stát v brankovišti

Za výše zmíněné nedovolené akce proti pravidlům je využíváno tzv. progresivní trestání. Progresivní trest znamená, že mimo volného nebo sedmimetrového hodů, je udělen hráči

také trest osobní. Trest navazuje v následujícím pořadí: napomenutí hráče (žlutá karta), vyloučení hráče (2 minuty), druhé vyloučení hráče (2 minuty), diskvalifikace (červená/modrá karta). Pokud se jedná o mimořádně hrubé přestupky, výše uvedená posloupnost se zkrátí a rozhodčí uděluje přímo dvouminutový trest nebo diskvalifikaci.

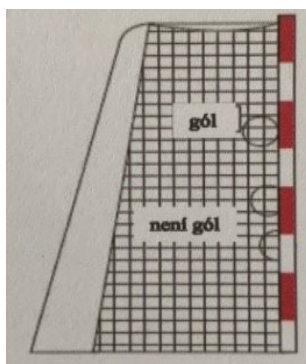
Stejná pravidla se aplikují i za nesportovní chování a za hrubé a mimořádné nesportovní chování (nastřelení soupeře do hlavy, oplácení poté, co byl hráč sám faulován, verbální i neverbální prohřešky, které nejsou v souladu s fair-play). To platí pro všechny hráče i všechny funkcionáře družstva. Přestupky proti pravidlům, kterými byla úmyslně nebo neúmyslně zmařena vyložená šance na skórování, jsou potrestány sedmimetrovým hodem. V ostatních případech je většinou nařízen volný hod. (Táborský, 2004)

Dosažení gólu

Gólu je dosaženo, pokud míč celým svým objemem přešel brankovou čáru a brankový rozhodčí potvrdí dvěma krátkými hvizdy a signalizačním znakem, že bylo gólu dosaženo. Pokud byla hra před dosažením gólu přerušena, tak gól nesmí být uznán.

Vítězem utkání se stává družstvo, které vstřelilo do soupeřovy branky více gólů. Pokud obě družstva vstřelila stejný počet gólů nebo nepadl v utkání žádný gól, pak je výsledek utkání nerozhodný.

Obrázek č. 2: Platnost gólu

Zdroj: www.handball.cz

Provádění hodů

- a) Výhoz: Provádí na začátku každého poločasu a po každé vstřelené brance. Je uskutečňován uprostřed středové čáry s tolerancí 1,5 m. Během výhozu musí být hráči obou družstev na své polovině hřiště, a navíc soupeři musí být od hráče

provádějícího výhoz ve vzdálenosti minimálně 3 m. Útočníci mohou opustit svou polovinu hřiště a vstoupit na útočnou polovinu hřiště ihned po provedení výhozu.

- b) Vhazování – autové nebo rohové: Provádí se v případě, jestliže míč opustil hrací plochu přes postranní čáru, nebo když přešel míč za brankovou čáru a jako poslední se dotknul míče hráč z pole bránícího družstva. Vhazování se provádí z místa, kde míč opustil hrací plochu nebo z rohu hřiště. Vhazování provádí soupeř družstva, které se míče dotklo naposledy před tím, než se dostal za postranní nebo brankovou čáru, a to bez zapískání rozhodčí a podmínkou je, aby hráč měl část jednoho chodidla trvale ve styku se zemí (čárou), dokud míč neopustí jeho ruku.
- c) Hod brankáře (vyhazování): Provádí se, když hráč družstva soupeře vstoupil do brankoviště nedovoleným způsobem, když míč opustil hrací plochu za brankovou čáru nebo pokud byl poslední dotyk míče, brankářův dotyk. Dále pokud brankář má míč pod kontrolu ve svém brankovišti nebo, když samovolně míč leží v brankovišti nebo pokud se hráč družstva soupeře dotkl míče, který se kutálel uvnitř brankoviště.
- d) Volný hod: Provádí se, když se útočící nebo bránící družstvo dopustilo porušení pravidel např.: dotek nohou, přerušovaný driblink, nedodržení maximálního počtu kroků při držení míče, přešlap brankoviště a za většinu přestupků vzhledem k soupeři. Provádí se z místa přestupku nebo od čáry volného hodu (9 m čára)
- e) Sedmi metrový (7 m) hod: Provádí se po zabránění vyložené gólové situace nedovoleným zákrokem soupeře nebo jeho vstupem do brankoviště. Hod musí být uskutečněn do 3 vteřin od hvizdu rozhodčího, a to jako přímý hod na branku. Hráč, který hod provádí, musí stát za čárou sedmimetrového hodu, ne však dále jak 1 m a navíc ji nesmí přešlápnout. Ostatní hráči musí být za čáry volného hodu.

Při provádění těchto hodů musí být protihráči vzdáleni minimálně 3 metry od hráče, který provádí hod. (Konečný, 2016)

Rozhodčí

Každé utkání řídí jeden nebo dva rozhodčí se stejnou váhou důležitosti. Po celou dobu utkání jim jsou nápomocni časoměřič a zapisovatel, který vyplňuje oficiální zápis o utkání. Nejdůležitějším rozhodovacím prvkem rozhodčích je zapískání a provedení signalizace rukama pro odjídající porušení pravidel.

V házené je důležité „magické číslo tři“, jelikož se objevuje v několika důležitých pravidlech:

- Hráč může udělat nejvýše 3 kroky s míče
- Hráč může držet míč maximálně 3 vteřiny
- Dodržení 3 m vzdálenosti od hráče, který provádí volný hod, vhazení, výhoz nebo 7 m hod
- Diskvalifikace hráče po třetím dvouminutovém vyloučení

(www.handball.cz)

3.2.2 Pokyny pro mladší žactvo v systému soutěže Středočeského krajského svazu házené

K utkání házené v kategorii mladšího žactva mohou nastoupit pouze hráči, kteří jsou mladší 13 – ti let, tedy děti ve věku 11 – 13 let, a zároveň hráči nejbližší věkové kategorie minižactva, tedy děti ve věku 10 – 11 let.

Všichni hráči i funkcionáři každého družstva, kteří se účastní utkání, musí mít:

- registraci, hostování nebo limitovaný přestup v daném klubu
- uhrazený roční členský příspěvek na oba kalendářní roky, ve kterých probíhá aktuální soutěžní ročník
- platnou zdravotní prohlídku, která je v souladu s vyhláškou Ministerstva zdravotnictví ČR č.391/2013 Sb. a její platnost netrvá déle než 1 rok
- platný hrací doklad s fotografií – v elektronické formě prostřednictvím informačního systému

Všechna družstva, která se účastní utkání v rámci soutěže mladšího žactva Středočeského krajského soutěže, platí následující pokyny a předpisy:

- soutěže se hrají od roku 2016/2017 turnajovým způsobem, bez počítání skóre a výsledků, bez vyhlášení pořadí umístění v soutěži.
- všechna družstva startují na vlastní náklady – úhrada odměn pro delegované rozhodčí se provádí podle platné Ekonomické směrnice Českého svazu házené
- všechny kluby jsou povinny zaplatit za svoje přihlášená družstva startovné do jednotlivých soutěží

- do regionální kvalifikace Házenkářského desetiboje postupuje vítěz Středočeského kvalifikačního turnaje – do tohoto turnaje se mohou přihlásit všechna družstva, která spadají do Středočeského kraje
- hraje se podle pravidel házené International Handball Federation platných od 1. 7. 2016 s níže uvedenými úpravami, podle platných Legislativních předpisů Českého svazu házené a podle všech ustanovení rozpisů pro jednotlivé ročníky:
 - a) není uplatňováno pravidlo pro omezení vstupu na hrací plochu pro ošetřované hráče po dobu 3 útoků jejich družstva
 - b) platí zákaz používání lepidla
 - c) soutěžní ročník 2017/2018 a specifické úpravy pravidel:
 - posledních 10 minut utkání obě družstva hrají povinně systém osobní obrany po celém hřišti – hráči útočícího družstva mají povolen maximálně jednoúderový driblink.
 - osobní obrana není povinná v situaci, pokud mají družstva na hřišti různý počet hráčů v poli (vyloučení)
 - brankář se nesmí zapojovat do útočné akce na polovině soupeře
 - Zákaz kombinované obrany po celou dobu utkání – za kombinovanou obranu je pro účely tohoto nařízení považováno, když jeden nebo více útočníků (ne všichni) jsou bráněni osobně před čarou volného hodů tak, že jim obránce brání přijímat přihrávky od spoluhráčů
 - povolen je však kombinovaný obranný systém, kde jsou osobně bráněni pivoti
 - d) soutěžní ročník 2018/2019 a specifické úpravy pravidel:
 - 10 minut utkání obě družstva hrají povinně systém osobní obrany po celém hřišti
 - přitom hráči útočícího družstva mají povolen maximálně jednoúderový driblink.
 - vyloučený nebo diskvalifikovaný hráč musí být okamžitě nahrazen jiným hráčem
 - je zakázáno přihrávat brankáři – vždy musí být nařízen volný hod pro soupeře
 - je zakázáno vystřídat brankáře za hráče v poli
 - Zákaz kombinované obrany po celou dobu utkání

- Aby soutěž byla atraktivnější, tak se povinně po skončení každého utkání provádějí shoot – outy (nájezdy) dle následující úpravy:
 - hráč/ka, kteří provádějí nájezd, stojí na čáře 9 m hodu v prostoru krajní spojky – přihrává míč vlastnímu brankáři, který stojí v brankovišti – hráč/ka vybíhá směrem k soupeřově brance, ve které je připraven brankář soupeře, který nesmí opustit svoje brankoviště – brankář družstva provádějící nájezd přihrává běžícímu spoluhráči míč – hráč/ka musí míč zpracovat a v souladu s pravidly házené může vstřelit branku – víceúderový driblink je zde povolen (is.handball.cz – interní dokumenty)

3.2.3 Systematika házené

Rozdělení herních činností podle počtu hráčů se dle Šafaříkové (1986) dělí na:

- herní činnosti jednotlivce
 - útočné: přihrávání, uvolňování bez a s míčem, střelba na branku
 - obranné: obsazování útočníka bez a s míčem, obsazování volného prostoru, blokování, získávání míče
 - hra brankáře: specifické brankářské postavení, brankářský postoj, odraz brankáře, výkrok brankáře, rychlý výhoz
- herní kombinace
 - útočné kombinace, které jsou založené na přihrávání
 - útočné kombinace, které jsou založené na křížení (přebírání)
 - obranné kombinace: zajišťování, proklouzávání
- herní systémy (týmy, družstva)
 - postupný útok proti osobní obraně na polovině hřiště nebo u brankoviště
 - postupný útok s jedním stálým pivotmanem
 - postupný útok s jedním stálým pivotmanem a jedním vybíhajícím pivotmanem
 - postupný útok s dvěma stálými pivotmany
 - osobní obrana po celém hřišti
 - zónová obrana a obranný systém 0:6, 1:5, 2:4, 3:3, 1:2:3
 - systém kombinované obrany

Pro házenou, stejně jako pro jiné sportovní hry, je typické určité postavení hráčů, tedy zaujímání na hřišti určitých hráčských postů. Každý hráč má při utkání svou funkci, která by měla plnit specifické úkoly v daném družstvu. Trenér by tak měl odhadnout, který hráč se na daný post hodí nejvíce, a to na základě somatotypu, úrovně pohybových schopností a taktických dovedností. Je důležité zmínit, že tyto pozice nejsou striktně dané. Hráč, tak může plnit jinou funkci v obranné fázi a jinou ve fázi útočné. V nejmladších kategoriích by si každý hráč měl vyzkoušet hru na všech hráčských postech, včetně postu brankáře, který je v házené specifický. Nicméně, kdo se po psychické nebo zdravotní stránce necítí, nesmí být ke hře na daném herním postu nucen. (Tůma a Tkadlec, 2004)

Obrázek č. 3: Hráčské posty

Zdroj: Hapková a kol., 2019

3.2.4 Házená jako hra a její vliv na vývoj dítěte

S rostoucím věkem dítěte dochází ke změnám v jeho vývoji. Na toto musí reagovat také změny v pravidlech házené pro různé věkové kategorie. Se změnami, které růst a vývoj dítěte přináší, se mění a vyvíjí také způsob hry a s tím související herní prostředí a pomůcky, doba trvání hry aj. Házená má vliv na rozvoj celé osobnosti dítěte. Při házené se dítě rozvíjí jak po stránce fyzické, psychické tak i sociální. Při házené dochází k rozvoji:

- hrubé a jemné motoriky
- smyslového vnímání
- tělesné a fyzické zdatnosti
- zdraví

- myšlení a myšlenkových operací – představivost a předvídatelnost
- sebepojetí a sebeovládání
- inteligence – tělesně – pohybové, vizuálně – prostorové, vnitřní (intrapersonální), společenskou (interpersonální)
- genderové vnímání
- kooperace a kompetice a další

Silným spouštěcím mechanismem pro házenou je radost z činnosti v tom rozsahu a formě, ve které se svojí úrovní zralosti dítě nachází. Mnozí autoři vidí význam pohybové aktivity, a tedy i házené v tom, že slouží jako odpočinek po škole, umožňuje vybití nadměrné energie, je projevem napodobivého pudu, je nástrojem k utváření vztahů do budoucna atd.

Dle autorky Suchánkové, 2014 házená jakožto hra pro dítě umožňuje dítěti osvojit si velké množství poznatků, rozvíjet dovednosti, získat zkušenosti, nabízí možnost vyzkoušet si situace bez tlaku reálné situace, podněcuje tvořivost a myšlenkové operace. Házená jako sportovní hra rozvíjí dítě po stránce tělesné, podněcuje je v oblasti sociální a je také významným komunikačním prostředkem. Suchánková dále vidí význam hry v tom, že podněcuje psychickou rovnováhu dítěte a je pro dítě činností radostnou, příjemnou, klidnou, pohodovou, která mu přináší určité dobrodružství a v neposlední řadě upozorňuje na dosaženou úroveň rozvoje dítěte. *„Lze říci, že hra podporuje celkový vývoj dítěte. Umožňuje dítěti rozvíjet tělesný systém, zprostředkovává dítěti učení, socializaci, je prostředkem edukace, vede k sebeutváření jedince.“* (Suchánková, 2014, s. 28)

Dalším významným vlivem, jaký může mít házená na dítě, je schopnost uspokojovat celou řadu potřeb dítěte. A. H. Maslow definoval teorii o hierarchii potřeb, kde jednotlivé potřeby motivují k veškerému našemu chování a jednání. Potřeby seřadil do pyramidy, podle toho, s jakou intenzitou na jedince potřeby naléhají. Nejnižší se nacházejí primární, tedy základní fyziologické potřeby, jako je potřeba spánku, jídla, které jsou důležité pro individuální i společenské přežití. Nejvýše v pyramidě jsou postavené potřeby spojené s mezilidskými vztahy, které nejsou nutné pro přežití, ale přispívají k dlouhodobé spokojenosti a rozvíjí osobnostní potenciál jedince. Základní principem Maslowovy hierarchie potřeb je, že vyšších pater pyramidy je možné dosáhnout pouze uspokojováním nižších pater pyramidy. V házené má dítě možnost uspokojovat své potřeby a může tak docházet ke správnému vývoji dítěte.

Pyramidu s pěti potřebami (obrázek č. 4) rozdělil A. H. Maslow do dvou skupin, a to na nedostatkové a růstové potřeby:

- Nedostatkové potřeby, díky kterým si jedinci uchovávají fyzickou a psychickou pohodu:
 - Fyziologické potřeby – potřeba hladu, žízně, dýchání, spánku, rozmnožování, vyměšování, kyslíku, pohybu, přiměřené teploty, aj.
 - Potřeba bezpečí a jistoty – potřeba vyhnout se neznámým a ohrožujícím podnětům, soběstačnosti, stálosti, pravidel a řádu, ochrany, aj.
 - Společenské potřeby – potřeba lásky a sounáležitosti – potřeba k udržení vztahů, být milován, přijímán, někam patřit, potřeba pozornosti, tělesného kontaktu, ochrany před samotou aj.
 - Potřeba uznání a ocenění – potřeba být uznáván, respektován, sebedůvěry, sebeúcty, potřeba moci se rozhodnout aj.
- Růstové potřeby, které dávají jedinci možnost přesáhnout sami sebe:
 - Potřeba seberealizace – potřeba rozvinout svůj potenciál, sebenaplnění, seberozvoje, tvoření, poznávání, touhy po vědění, duchovní potřeba aj.

(www.mentem.cz)

Obrázek č. 4: Maslowova pyramida potřeb

Zdroj: www.fyzioterapiepraxi.cz

S uspokojováním potřeb souvisí motivace dítěte ke hře, tedy i k házené. Pokud dítě uspokojuje své potřeby, jedná se o vnitřní motivaci. Pokud dítě jedná na základě popudu, jedná se o motivaci vnější. *Při neuspokojování potřeb dochází k narušení vývoje dítěte, což má za následek negativní prožitek, který nazýváme frustrací. Hra se tak stává důležitým prostředkem uspokojování potřeb.*“ (Suchánková, 2014, s. 29)

Házená je moderní dynamická týmová hra s míčem, která komplexně a harmonicky rozvíjí tělo i mysl jedince a slouží jako všestranná průprava jedince pro život. Jedná se o nenákladný sport, který vrací děti k přirozené aktivitě formou kolektivní hry se sdílenými zážitky v rámci družstva, ve kterém mají bez rozdílu všichni své místo. Pohybově vytížené děti jsou méně nemocné, nebývají obézní, sociálně se nevychleňují, mají radost ze života a nepropadají tolik novým virtuálním technologiím. (Tkadlec, 2010)

3.2.5 Házená jako prožitek

Prožitek je něco, co trvá, co nás navrácí k nám samým, zpět do duševního domova, něco, co nemá začátek ani konec, něco, co dává životu chuť, aniž bychom to museli hledat v našich tužbách. Potřeba každého jedince po prožitku je jiná, a to jak v míře intenzity tohoto prožitku, tak v jaké činnosti prožitku dosahují. Nejdůležitějším prožitkem se stává ten, kterého dosáhneme vlastním přičiněním – jedná se především o naše sportovní výkony. (Kirchner, 2009)

Pohnutkou k prožitku může být tělesná výchova, sportovní hry (házená) nebo pohybová aktivita obecně. Pohyb je označován jako jednou z mnoha cest k prožitku. Nepůsobí pouze na stav mysli, ale jde při něm i o bytostné spojení s tělem, jenž nelze uskutečnit jinak než v přítomnosti.

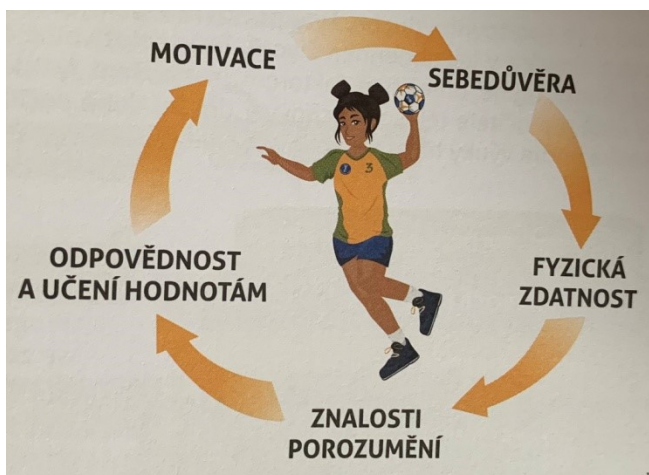
Prožitek z házené může být jako prostředkem k:

- sebepoznání (co ve mně vzbuzuje zájem a co ne, jak se učím)
- poznávání okolního světa
- utváření vazeb a lepšímu pamatování (prožitá herní situace získaná pomocí zážitku se stává trvalým článkem znalostní struktury paměti)
- rozvoji praktických dovedností (učím se tím, co dělám)
- navázání vztahu, vybudování zájmu, motivace

Základní filozofické aspekty házené (obrázek č. 5):

- Učit se postupně krok za krokem
- Respekt k vývojovým stadiím dítěte
- Rozvíjení pozitivních zkušeností z tréninkového procesu.
- Respektovat zdravotní a kondiční standardy
- Vést k fair play hře, k týmovému duchu, přátelství a zdravému životnímu stylu
- Rozvoj dítěte jako jednotlivce i jako skupiny – pochopení individuálních a týmových rolí
- Zisk zkušeností s úspěchem, neúspěchem, spoluprací, odpovědností, důvěře a sebedůvěře aj.
- Kladení důrazu na prožitek, motivaci, aktivní účast, integraci, rovnost, komunikaci, inteligenci, fantazii aj.

Obrázek č. 5: Fyziologické aspekty házené

Zdroj: Hapková a kol., 2019

Při zisku prožitku ze hry lze u dětí docílit větší aktivity v životě. Proto je potřebné, aby děti byly motivovány, aby byly pohybově gramotní a aktivní, aby měly příležitost získat sebedůvěru, a aby rozvíjeli svou fyzickou zdatnost a zdraví. Je třeba dětem ukázat správné životní hodnoty a vést je k pravidelnému pohybu, který mají spojený s příjemnými pocity a s prožitkem ze sportu. (www.handball.cz)

3.2.6 Přístup k házené

„*Bavte se a hrajte fěr*“. (www.handball.cz)

Hlavním cílem všech tréninkových jednotek i všech házenkářských utkání žactva má být vždy radost ze hry, získání vlastního prožitku ze hry a utvoření kladného vztahu ke sportu jako k celoživotní aktivitě. Co nejlepší výsledky jsou až druhořadým cílem, jelikož podstatnější je vytvořit si pevné základy pro hru v další věkové kategorii. (www.handball.cz)

Trenér by v házené měl působit jako učitel, organizátor a motivátor. V každé činnosti, tedy i ve sportu (házené) je pro dosažení co nejlepších výsledků (nikoliv pro vítězství) podstatné, aby děti rozuměly tomu, co dělají, proč to dělají a jak se v tom mohou zlepšovat a zdokonalovat – a to je hlavní úkol trenéra. Vhodné zkombinování teoretických verbálních činností (výklad, vysvětlení, zdůvodnění a hodnocení) s praktickou činností, tedy se samotnou tréninkovou jednotkou, by mělo být základním umem každého trenéra. Každá tréninková jednotka by měla být promyšlená vzhledem k cíli a záměru a měla by směřovat k co nejčastějšímu zapojení dětí do tréninku – k co největší pohybové aktivitě. K nejdůležitějším aspektům, které pozitivně ovlivňují mladé sportovce, a tím zvyšují jejich výkonnost, patří:

- respektování věku dětí
- vhodnost cvičení, pohybových aktivit a her
- aktivity, které se blíží herním situacím
- pestrost a všestrannost sportovní přípravy
- vhodná motivace
- citová a emoční propojenost – radost, zábava, dobrodružství, odvaha
- prožitek

(Tkadlec, 2015)

3.3 Charakteristika období školního věku

Dle Vágnerové (2000) lze zařadit kategorii mladšího žactva, tedy aktuální děti narozené v roce 2008 a 2009, do vývojového období školního věku.

Z hlediska socializace dítěte je období školního věku velmi významným mezníkem, jelikož se jedná o období, které začíná vstupem do školy. Přichází fáze píce a snaživosti.

Toto období bývá nazývané věkem střízlivého realismu. Dítě je zaměřeno skutečnost, co je a jak to je doopravdy. Chce aktivně, nikoliv pasivně, pochopit opravdový okolní svět. Dítě je zezáčátku závislé na tom, co mu řeknou autority, později se dítě stává kritičtější a jeho přístup je kriticky realistický – ohlašuje se dospívání. (Heller, 2014)

Vágnerová (2000) rozděluje školní věk do tří období (obrázek č. 6):

- Raný školní věk: 6 – 9 let, vztah ke škole
- Střední školní věk: 9 – 12 let, přechod na 2. stupeň základné školy, příprava na dospívání, dítě se plynule rozvíjí ve všech oblastech, citová vyrovnanost
- Starší školní věk: 12 – 15 let, 2. stupeň základní školy, období pubescence

Obrázek č. 6: Periodizace vývoje podle M. Vágnerové

Vágnerová (2000)	
Prenatální období	Fáze oplození (0. – 3.t)
	Embryonální období (4. - 12. t)
	Fetální období (12.t - narození)
Novorozenecké (přibližně 1 m)	
Kojenecký věk (do 1 roku)	
Batoletí věk (1-3)	
Předškolní věk (3-6)	
Školní věk	Raný školní věk (6/7-8/9)
	Střední školní věk (8/9-11/12)
	Starší školní věk (11/12-15) = Pubescence
Pubescence	
Adolescence (15-20)-ind.variabilita	
Období mladé dospělosti (20-35)	
Období střední dospělosti (35-45)	
Období starší dospělosti (45-60)	
Období raného stáří (60-75)	
Pravé stáří (75-)	

Zdroj: Vágnerová, 2000

Heller (2014) uvádí, že v období mezi 6 – 12 lety prožívá jedinec konflikt mezi snaživostí ve škole a pocitem méněcennosti. Dítě přechází od her k produktivním činnostem, které vyžadují dovednosti. Toto období bývá označováno jako „snaživost proti méněcennosti“. V období mezi 12 – 19 lety (v dospívání) jedinec přichází do fáze hledání vlastní identity v konfliktu s nejistotou ohledně své role mezi ostatními lidmi. Toto období bývá označováno jako „identita proti zmatení rolí“.

Každý trenér a trenérka by měli mít před sestavováním tréninkových jednotek velmi dobře prostudované poznatky z tělesných, psychických, pohybových i sociálních charakteristik dítěte v daném období, jelikož veškeré zákonitosti a charakteristiky jsou nezbytně nutné pro správnou volbu podnětů k motorickému vývoji a mají nejen vliv na efektivitu motorického učení, ale také na dosažení požadované úrovně motorického učení. (Kodým, 1985)

3.3.1 Tělesný a pohybový vývoj

Na tělesném růstu je závislý vývoj pohybových i ostatních schopností. U kategorie mladšího žactva je typická vysoká spontánní aktivita. K výraznému zlepšení dochází u pohybů velkých svalových skupin (hrubé motoriky), jelikož pohyby jsou už poměrně dokonalé (házení, skákání...), ale značné zlepšení je možné sledovat i u pohybů malých svalových skupin (jemné motoriky). Po šestém roku je dítě schopno koordinačně náročnějších pohybů, pohyby jsou rychlejší, přesnější a ucelenější, mají větší svalovou sílu. U dětí dochází k rovnoměrnému růstu hmotnosti a výšky a dochází také ke změnám tvaru těla – ustaluje se zakřivení páteře, kloubní spojení jsou velmi měkká a pružná, ale osifikace kostí není stále dokončena. Jedinec má ideální podmínky pro rozvoj rychlostních a koordinačních schopností.

Zhruba od devátého roku bývá období školního věku označována jako „zlatý věk motoriky“. Děti se velice snadno učí novým pohybovým dovednostem. Na základě precizně předvedené ukázky jsou schopny zvládnout nový pohyb napoprvé nebo po několika pokusech. Rozvoj koordinačních schopností dává možnost propracovanějšímu nácviku pohybových dovedností – zpočátku herní formou s využitím učení nápodobou tzv. imitačního učení. Děti v tomto věkovém období projevují značný zájem o sport a pohybovou aktivitu. (Perič, 2012)

3.3.2 Psychický a sociální vývoj

Pro kategorii mladšího žactva jsou typické následující charakteristiky vývoje dětí:

- zvědavost a aktivnost – chtějí pochopit reálný svět
- schopnost pochopit reálné vlastnosti, jevy, pojmy a situace, na které mají možnost si „sáhnout“.
- neschopnost pochopit abstraktní pojmy – něco, co není možné „uchopit“

- posouzení situace z různých úhlů pohledu
- pochopení trvalost podstaty předmětů
- chápání vztahů mezi jednotlivými stavy věci
- schopnost řadit různé události podle toho, kdy se udály, vytváří si mapu prožitých událostí tzv. osobní časové teritorium
- osvojování základních kulturních návyků
- zapojení do různých sociálních skupin
- přebírání větší odpovědnosti za své chování a jednání
- průběžně se daří ovládat impulzivní chování nebo odkládat okamžité uspokojování přání
- kolem 11 roku jsou schopny chápat genderové rozdíly – převládající charakteristikou odlišující pohlaví jsou genitální rozdíly

(www.uhk.cz)

U dětí školního věku (mladšího žactva) se může měnit sociální chování. Zatímco v kategorii mini žactva a přípravky, tedy ve vývojovém období předškolního věku, byla motivem sociální interakce hlavně hra, ve školním věku kromě hry přistupuje i sociální soužití a soutěžení. (Kodým, 1985).

V období školního věku dominuje radostná nálada. Děti jsou velmi emočně a citově založeny. Zakládají si na hodnocení od autorit, jako jsou trenéři, trenérky a rodiče. Jsou schopny své city poměrně dobře korigovat, ale zatím nejsou schopny kritiky vůči sobě samým a také mají velmi slabě vyvinutou vůli. Častými projevy emocí je žárlivost, strach a radost. Děti bývají někdy zbrklé, nekoncentrované a velice rychle přecházejí ze smutku k radosti a naopak, ale kolem 11 roku dochází k emoční stabilitě. (Langmeier, 2006)

3.4 Stres a sportovní prostředí

Stres je možné chápat jako soubor nepříznivých krátkodobých či dlouhodobých vlivů na organismus, které určitým způsobem ovlivňují jeho celkové reakce a vyvolávají stresový syndrom. (Kapounková, 2013)

Dle Křivohlavého, 1994 je stres možné dělit podle kvantitativního a kvalitativního hlediska na 4 typy:

- **Hyperstres** – stres překračující hranice vyrovnání se se stresem (adaptabilitu)
- **Hypostres** – stres, který ještě nedosáhl obvyklých tolerancí – nedosáhl hranici nezvládnutelnosti
- **Distres** – negativně působící stres, nebo – li nadměrná zátěž organismu, která nevede ke zlepšení a posílení jedince, ale která vede ke strachu, obavám, vzteku, úzkostem, zklamání, může způsobit snížení výkonu, onemocnění, v hraničních případech i smrt
- **Eustres** – kladně působící stres – může fungovat jako hnací motor, stimulující vliv vedoucí k lepším výkonům

Kladně působící eustresové podněty vyvolávají stejné reakce v organismu jako negativně působící distresové podněty, jelikož všechny podněty vyžadují velkou míru přizpůsobení (adaptace) konkrétního člověka. Nicméně silnější a dlouhotrvající vliv na aktivační systém organismu mají vlivy se záporným emočním nábojem, tedy vlivy distresu.

Kromě dělení stresu dle kvantitativního a kvalitativního hlediska je nutné uvést rozdělení z hlediska místa působení, a to stres fyzický a psychický. U fyzického stresu je hlavním projevem bolest, infekce či nemoc a jedná se o působení na periferii organismu. Psychický stres naopak působí v oblasti mozku a je příčinou projevů negativních emocí jako je nervozita, vztek, strach aj.

Stresem se tedy rozumí určitý podnět, který působí na lidský organismus zátěžově a následkem jeho působení dochází v organismu ke ztrátě rovnováhy a také k narušení duševní a tělesné pohody. Podnět, který tyto stresové reakce vyvolává, se nazývá stresor. Stresory se projevují hlavně v oblastech tělesné (fyzické) a psychické (duševní), ale jsou doprovázeny i řadou reakcí v oblastech biochemických, fyziologických, kognitivních a behaviorálních. Mezi tělesné stresory lze řadit například naražený prst, podvrknutý kotník, svalovou horečku po přehnané námaze, infekci, hlad, žízeň, bolesti končetin aj. Tělesné stresory ihned vyvolají stresory v oblasti psychické. Mezi ty lze řadit negativní emocionální zážitky, nervozitu, hněv, znechucení, strach, smutek aj. Stresory na sebe působí i v opačném pořadí, tedy v okamžiku, kdy jedinec není v psychické pohodě,

jelikož se mu do života připletla nepříjemná událost (úmrtí v rodině, rozvod rodičů, špatná nálada ze školy), dochází k vyvolání fyzické odezvy.

Stresory dále můžeme rozlišovat:

a) Podle povahy:

- biologické – bakterie, úrazy
- fyzikální – vliv UV a IR paprsků, hluk
- psychologické – úmrtí blízké osoby, finanční starosti nízké sebehodnocení
- sociální – sociální konflikty, osamění

b) Z kvantitativního hlediska:

- Mikrostressory – stressory mírné povahy – dlouhodobě pociťovaný nedostatek lásky, který přetrvává tak dlouho, že u člověka vyvolá vnitřní tíseň
- Makrostressory – negativní vlivy, které překračují hranice zvladatelnosti

c) Z časového hlediska:

- krátkodobé – bolest ruky
- dlouhodobé – rodinné problémy

d) Podle zdroje:

- vnější – neshody v týmu, v rodině, ve třídě
- vnitřní – nízká sebedůvěra

Vyrovnaná osobnost je základem každé úspěšné činnosti v životě jedince. V náročných situacích, a to nejen ve sportu, ale i v běžném životě, musí člověk většinou naplno využít svůj výkonnostní potenciál nebo i čerpat z rezerv v organismu. Rezervy jsou v oblasti fyzické, ale také v oblasti duševní – v psychice každého člověka. (Hošek, 1994)

S narůstajícími požadavky na sportovní výkonnost u mládeže dochází k nárůstu stresových situací, které nejsou vždy dětskou psychikou zvládnuty. Záleží na zkušenostech a osobnosti trenéra, jak dokáže svým svěřencům psychicky pomoci, ale také mnohdy na přístupu rodičů a spoluhráčů. Do stresových situací se dostává nejen žactvo, ale i jejich trenéři, trenérky a často také rodiče.

Sportovci byli vždy symbolem zdraví, síly, odvahy a často i hrdinství. Sport může již od dětství ovlivnit život každého člověka, a to jak v kladném slova smyslu, tak v záporném. Budování kladného vztahu k pohybové aktivitě je velmi významným

faktorem pro budoucnost člověka v oblasti zdraví. S novými vědeckými poznatky ohledně sportovního tréninku přibývá mnoho požadavků na sportující mládež. V první řadě jsou na žactvo kladeny požadavky ze strany trenérů, a to především na jejich sportovní výkon v průběhu jejich sportovní kariéry. Vzápětí je na žactvo vyvíjen tlak ze strany rodiny, a to konkrétně sportovní přání a ambice rodičů, které jsou často podmíněny nenaplněnými sportovními sny rodinných příslušníků. Vlastní zájem dítěte o sport se často dostává do pozadí. Postoj mládeže ke sportu, jejich sportovní přání a sny se stávají druhořadými a stále více se projevuje společenský vliv a socioekonomické podmínky.

V dnešní době je sportovní trénink často ovlivněn brzkou specializací mládeže, a tím pádem do pozadí ustupuje všestranný rozvoj osobnosti dítěte. Příliš velké nároky na sportovní život nemusí děti zvládat s nároky školy nebo s nároky rodičů a sport se tak pro ně může stát náročnou psychickou aktivitou a může dojít ke ztrátě zájmu o pohybovou aktivitu, ke zranění či k uzavření se do sebe. (Zahradník, 2012)

3.4.1 Trenér a stres u mladšího žactva

Za stres se považuje kterákoliv zátěž. Ve sportovním prostředí se trenéři snaží využívat zejména eustresu, tedy pozitivního emocionálního zážitku, kterého je možné docílit při sportovní aktivitě. Nejčastěji se ve sportu pro navození pozitivních emocí využívá porážka soupeře, tedy pocitu z vítězství a výhry nad soupeřem. Opomíjeny by ale neměly být ani individuální a týmové úspěchy svěřenců, které nejsou vidět na výsledku utkání, jako je překonání sám sebe, zvládnutí individuální herní činnosti jednotlivce, správně provedená nacvičená herní kombinace, týmovost, spolupráce a vnitřní rozpoložení svěřenců a další. Trenéři využívají něčeho, co dětem přináší radost, ale vyžaduje to jistou námahu. Velmi podstatné je, aby byl trenér schopen vcítit se do svých svěřenců a využíval eustresu pro zvyšování výkonu jen v takové míře, aby nedošlo k přetěžování svěřenců nebo i ohrožení na jejich zdraví či na jejich životech.

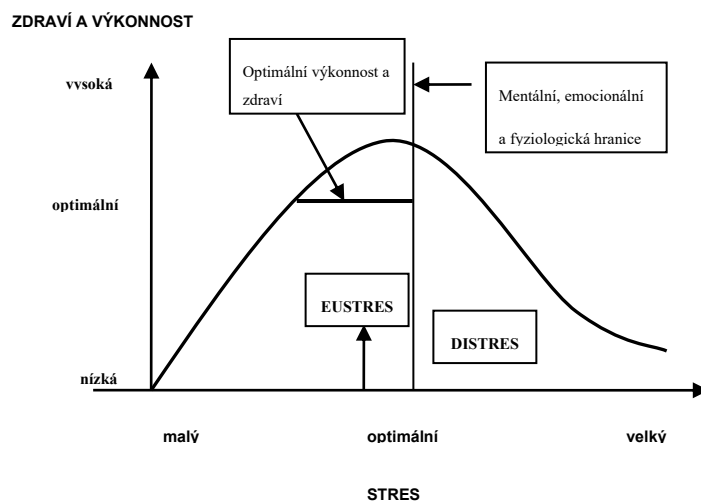
Snaha trenérů po dosahování vysokých sportovních výsledků a výkonů často překračuje hranice eustresu a přesouvá se do distresu, nebo – li nadměrné zátěži organismu, která nevede ke zlepšení a posílení jedince a jeho zdraví, ale která vede ke strachu, obavám, vzteku, úzkostem, zklamání a může způsobit i snížení výkonu, onemocnění, v hraničních případech i smrt sportovců. Záleží na délce a intenzitě distresu. Základním pilířem trenérství je snaha trenérů naučit nejen sebe, ale i své svěřence stres a jeho účinky

rozpoznat, aby bylo možné předcházet závažným zdravotním nebo psychickým potížím jejich a také mladých sportovců a současně tak přispívat ke zlepšení rovnováhy osobnosti sportovců.(Blahutková,2011)

Stres je možné sledovat nejen u sportující mládeže, ale také u samotných trenérů. Vysoké nároky ze strany vedení, nadměrná obava z chyby (při opakovaném neúspěchu týmu v házené, hokeji nebo ve fotbale je trenér ze své pozice odvolán), přílišná snaha po dosažení co nejlepších výsledků (někdy i za každou cenu) mohou způsobit stres na straně trenéra, který může být přenášen na sportující mládež, a navíc může zapříčinit vznik onemocnění na obou soutěžících stranách, tedy jak na straně trenéra, tak na straně jeho svěřenců. Nadměrná úroveň stresu působí nepříznivě, oslabuje výkon, znemožňuje uvolnění. Lidé, kteří žijí v silně stresujících podmínkách, jsou více náchylní k rozvoji úzkosti.(Praško,2003)

Optimálního zdraví a výkonnosti je možné docílit pouze při vhodném množství nároků, tedy při optimální míře stresu (obrázek č. 7).

Obrázek č. 7: Závislost stresu na zdraví a výkonnosti

Zdroj: Křivohlavý, 1994

3.5 Sportovní výkon

Sportovní výkon je jedním z typů pohybového výkonu, při kterém sportovec usiluje o dosažení co největšího výkonu. Jedná se o jednu z hlavních složek sportu. Uskutečňuje se pomocí specifických pohybových aktivit, jejichž obsahem jsou řešení herních úkolů v rámci institucionálně schválených pravidel, v nichž sportovec usiluje o co největší uplatnění výkonových předpokladů. Pro sportovní výkon jsou rozhodující vrozené dispozice, talent, vliv sociálního prostředí a v neposlední řadě se na sportovním výkonu podílí i sportovní tréninkový proces, tedy samotná činnost trenéra (Dovalil, 2009).

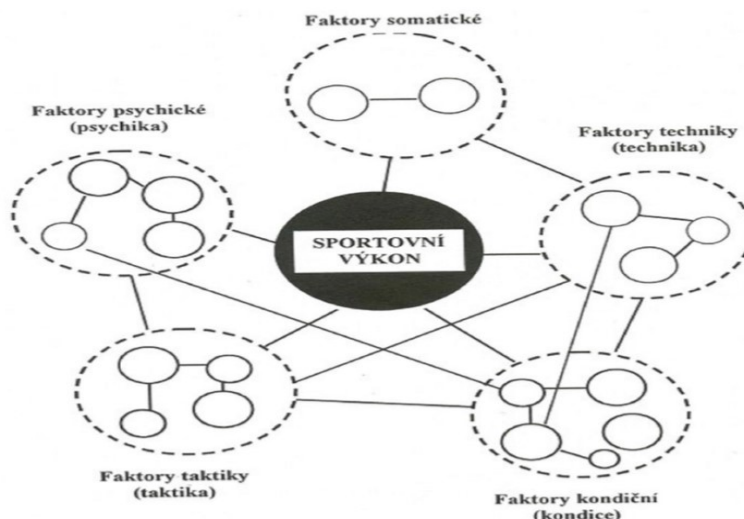
Pro výkon v házené, jakožto sportovní hře, jsou dle Tábořského (2009) charakteristické následující znaky:

- nestandardnost podmínek soutěže
- velké množství pohybových dovedností
- složité pohybové struktury a kombinace
- variabilita a tvůrčí jednání
- heuristické taktické myšlení
- předvídání záměrů soupeře
- volba optimálního řešení měnících se herních situací
- dělba úkolů v rámci družstva

Sportovní výkon může být také chápán jako produkt schopností sportovce ve vybraném sportovním odvětví, který je konečným výsledkem komplexního působení tréninkového procesu. (Choutka, 1981)

Sportovní výkon celkově charakterizuje připravenost sportovce na podání jeho výkonu. Jedná se o výsledek řady změn, které měly vliv na efekt tréninkového procesu v oblasti motorických, biologických (somatických) a psychologických mechanismů funkčního zabezpečení, které tvoří aktuální výkonnostní potenciál jedince. Na výsledném výkonu sportovce mají svůj podíl i technické, taktické a kondiční faktory. Potřeba výkonu souvisí s motivací jedince.

Obrázek č. 8: Struktura sportovního výkonu

Zdroj: Dovalil, 2009

3.5.1 Házená a herní výkon

Házená je kolektivní sport, a pokud výsledek utkání skončí ve prospěch nebo neprospěch jednoho družstva, a to ať všichni hráči nebo jen někteří přispějí k bodovému zisku vstřelením branky, tak zvítězí nebo prohraje celé družstvo. Nejedná se o úspěch nebo neúspěch jedince, ale celého týmu. Proto je velice nutné nejen u házené, ale u všech sportovních her, rozlišovat individuální herní výkon, který je jakousi podmnožinou týmového herního výkonu.

Herní výkon je sportovní výkon ve sportovních hrách. Je určen průběhem a výsledkem specifické sportovní činnosti v ději hry. Herní sportovní výkon je určitým druhem chování sportovce ve specifických podmínkách sportovní soutěže. Toto chování je určeno dvěma okruhy příčin:

- Determinanty výkonu – vrozené dispozice a předpoklady
- Stimuly výkonu – vnější prostředí a podmínky výkonu

Herní výkon je určen nejen na základě výše zmíněných příčin, ale podílí se na něm i kvalita vztahu k ostatním účastníkům hry, k trenérovi a rodičům, k prostoru a ke společnému předmětu. V průběhu utkání dochází k velkému množství interakcím mezi jednotlivými spoluhráči a také mezi hráči jednoho družstva a soupeřem.

Herní výkon ve sportovních hrách, tudíž i v házené jakožto v kolektivní sportovní hře, je obecně při porovnání dvou soupeřících družstev vyjadřován výsledkem utkání, tedy počtem vstřelených branek (gólů). Pro hlubší potřeby trenérů jsou uplatňovány i doplňující ukazatele herního výkonu. Nejčastěji jsou využívány techniky písemného, grafického či elektronického záznamu vybraných herních činností jednotlivce. Zaznamenává se četnost výskytu a výsledek, a to buď jako „vše“ nebo „nic“ (např. gól: ano x ne, úspěšná obranná činnost – neúspěšná obranná činnost, atd.). (Lehnert, 2014)

3.5.2 Individuální herní výkon

„Individuální herní výkon je definován jako suma herních činností realizovaných v průběhu utkání nebo jako jev, který je tvořen všemi interakcemi hráče s jeho okolím v průběhu utkání.“ (www.publi.cz)

Individuální herní výkon je více faktorový konstrukt, který je tvořen systémem jednotlivých výkonů ve všech herních činnostech jednotlivce, které jsou uskutečňovány ve specifických podmínkách utkání. Počet osvojených herních činností jednotlivce a jejich kvalita vyjadřují, jak je hráč způsobilý k podílení se na týmovém herním výkonu. Herní činnost jednotlivce (chycení a odhození míč, technicky správné provedení střelby na branku, obejít protihráče aj.) jsou učením (tréninkem) získané dispozice k účelnému jednání ve hře.

Kvalita individuálního herního výkonu je ovlivněna přiměřeností požadavků, které jsou na hráče kladeny trenérem a rušivými vlivy z vnějšího i vnitřního prostředí (atmosféra týmu, soupeř hrající proti pravidlům, nevrlý trenér, strach, únava, motivace aj.). Mezi složky individuálního herního výkonu lze tedy řadit herní dovednosti – taktické schopnosti, pohybové schopnosti, somatické a psychické charakteristiky. Jedná o složitou, variabilní, těžko měřitelnou a posuzovatelnou pohybovou činnost – herní výkon hráče.

Dle Votíka, 2003 bychom se při posuzování individuálního herního výkonu měli zaměřit na kvalitu dovedností, a nejen na počet vstřelených branek. Důležité jsou následující herní dovednosti:

- správný pohyb hráče po hřišti
- jak je hráč schopen plnit svou roli na hřišti
- komunikace se spoluhráči
- čtení a sledování hry a protihráče

- kvalita a správné načasování střelby a přihrávek
- kvalita vedení míče
- individuální útočná aktivita – obejít hráče
- reakce na ztrátu míče a další

Výkon může být vyhodnocen také na základě statistických ukazatelů (uběhnuté km, počet úspěšných a neúspěšných střel na branku nebo procentuální úspěšnost přihrávek a další). Tyto data mohou pomoci zjistit určitý podíl jedince na celkovém výsledku utkání, nicméně nejsou určující k odhalení příčin úspěšného nebo neúspěšného jednání hráče. (Lehnert, 2014)

3.5.3 Týmový herní výkon

„Týmový herní výkon definujeme jako otevřený systém tvořený subsystémy individuálního herního výkonu s jejich vzájemnými vztahy.“ (www.publi.cz)

Jednotlivé herní výkony hráčů jsou považovány za prvky týmového herního výkonu. Systém výkonu týmu je tvořen vzájemnou interakcí mezi jednotlivými subsystémy herního výkonu hráče. Za herní výkon týmu nelze považovat prostý součet jednotlivých individuálních hráčských výkonů, jak k tomu občas trenéři v praxi přistupují, ale je nutné se zaměřit nejen na množství, ale hlavně na kvalitu jednotlivých vztahů mezi danými prvky a jejich vnitřních vlastností v herním výkonu jednotlivce. Rozhodování hráče v herních situacích musí být vždy takové, aby bylo přínosem pro tým a aby byl přínos co největším. Efektivnost týmového herního výkonu je přímo závislá na individuálním herním výkonu jednotlivých hráčů daného družstva. (Lehnert, 2014)

Týmový herní výkon je dán kvalitou sociálních vztahů uvnitř družstva, schopností jednotlivců podřídít svou individuální herní činnosti ve prospěch celého družstva. Činnost hráčů na jednotlivých herních pozicích by měla být vědomá, cílená a přizpůsobivá se měnícím se podmínkám na hrací ploše (kde se nachází zrovna míč, soupeř a další). Jedním z taktických týmových prostředků je rozmanitost rozestavení hráčů v útočné fázi (snaha vstřelit branku za pomoci dalšího hráče v poli vystřídáním brankáře, hra na dva pivoty a jiné) nebo v obranné fázi (snaha branku nedostat pomocí aplikace různých obranných systémů). Součástí taktického jednání týmu zahrnuje tvořivé jednání sportovce. V neposlední řadě je nutné zmínit, že na týmový herní výkon mají vliv také faktory

psychické, které zahrnují kognitivní, emoční a motivační procesy, které jsou uplatňovány v řízení a regulaci jednání a vycházejí z osobnosti sportovce. (Dovalil, 2009)

Dle Votíka, 2005 bychom se při posuzování týmového herního výkonu měli zaměřit na kvalitu dovedností, a nejen na počet vstřelených branek. Důležité jsou následující herní dovednosti:

- využití celé hrací plochy
- kvalita komunikace mezi hráči
- porozumění hráčů při herních kombinacích
- plynulost hry
- zisk a ztráty míče – důvody a počet technických chyb
- procentuální zapojení hráčů do útočných či obranných činností
- chování hráčů v jednotlivých herních situacích
- schopnost splnit taktické pokyny
- schopnost kompromisu jednotlivých hráčů
- hrozba na soupeřovu branku na jednotlivých hráčských postech

Herní výkon jednotlivce i týmu ze značné části závisí na vnějších podmínkách, jako jsou stav hrací plochy, počasí a chování diváků – rodičů. Nepostradatelný vliv na výkon má také kvalita a taktika soupeře, kvalita rozhodujících schopností rozhodčích, kteří do utkání aktivně zasahují a mají možnost ovlivňovat jeho vývoj a průběh. Herní výkon je také ovlivňován vnitřním psychickým rozpořádáním jedince, jako je aktuální nálada, únava nebo problémy v rodině. Některé vlivy jsou těžko předvídatelné a není možné je dopředu předpokládat a připravit se na ně během tréninkových jednotek. Tyto vlivy a okolnosti jsou v odborných materiálech označovány jako „deformační faktory“, které na hráče působí jako stres. (Votík, 2005)

3.6 Postoje

Často lze v prostředí sportů slyšet o různých postojích k rozhodčím, trenérům, ke hře, k upraveným pravidlům, sportovním týmům, k výsledkům utkání, skupině osob apod. Postoje jsou přetrvávající získané dispozice chovat se určitým způsobem k určité kategorii objektů, které nás připravují na nějakou akci. Pokud lidé změní své chování na základě sociálního tlaku, tato změna nemusí být stabilní. K tomu, aby se změny staly trvalé, musí nejdříve člověk změnit svůj postoj k dané problematice.

Postoje mají své místo i v běžném životě. Je možné předpokládat, že díky našim postojům se chováme určitým způsobem. Pokud zkoumáme postoje, jejich vytváření a změny, nabízejí se nám možnosti k pochopení mezilidských vztahů, účinku zavedení odlišností v pravidlech, volebních kampaní a podobných událostí.

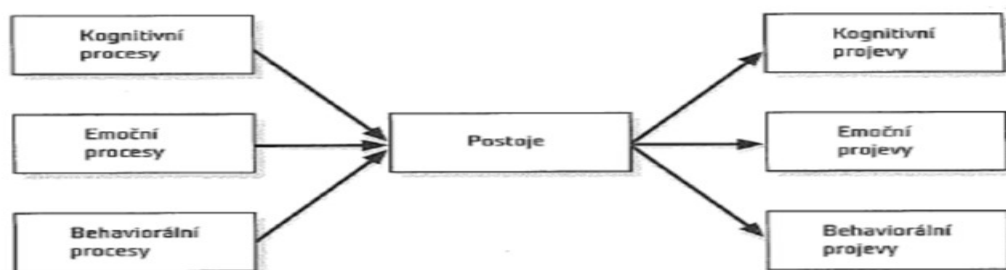
3.6.1 Definice postoje

"Pozitivní, negativní, smíšená nebo lhostejná reakce na osobu, objekt nebo myšlenku." (Kassin, 2007, str. 484 in Hight,). Další definice říká, že postoj je *"psychologická tendence vyjádřená hodnocením určité entity s určitou mírou souhlasu či nesouhlasu."* (Hewstone, 2006 in High)

Z výše zmíněných definic je možné konstatovat, že se jedná o nějakou psychologickou tendenci, reakci (činnost) s poměrně stabilním charakterem, která se projevuje v hodnocení konkrétní entity s jistým stupněm upřednostňování nebo odmítání. Je třeba zdůraznit, že postoje jsou naučené a relativně stabilní.

Psycholožka R. High, 2020 uvádí existenci tří složek postojů (obrázek č. 9): kognitivní, emoční a behaviorální. Kognitivní složka zahrnuje nějaké přesvědčení o určitém objektu postoje, emoční složka se týká toho, co osoba cítí k předmětu postoje a behaviorální složka je tvořena sklonem k chování a jednání. Kognitivní složka může ovlivnit afektivní a konativní. Postoj je nejvíce ovlivněn složkou afektivní – působí zpětně na přijímání informací. Všechny zakotvené postoje výrazně ovlivňují chování každého jedince – z postojů lze do značné míry předpokládat chování daného jedince. Nejlépe to jde u silných postojů, u postojů založených na vlastní zkušenosti, a pokud si je jedinec svých postojů vědom.

Obrázek č. 9: Struktura jednosložkové teorie postojů

Zdroj: Hewstone, 2006

Za postoj je možné označit:

- skupinu myšlenek a přesvědčení, která si vytváříme vůči nějakým konkrétním věcem či jevům v okolním světě
- způsob, jakým si uspořádáváme informace
- způsob, jak definujeme svoji zkušenost (co se nám líbí/nelíbí, máme nebo nemáme rádi)

3.6.2 Postoje, názory a hodnoty

Hlavní rozdíl mezi postoji, názory a hodnoty je v emocionální dimenzi. Názory jsou neutrální, jelikož v nich chybí hodnotící dimenze. Jde o výroky, u kterých si myslíme, že jsou pravdivé. Na rozdíl od postojů, ty obsahují silnou hodnotící tendenci, která je relativně znatelná vzhledem k citově zabarvenému jazyku.

Hodnoty lze chápat jako *"vlastnost, kterou jedinec přisuzuje určitému objektu, situaci, události nebo činnosti ve spojitosti s uspokojováním jeho potřeb a zájmů."* (Hartl a Hartlová, 2000). Během socializace jedince se v jeho životě hodnoty vyvíjí a jeho hodnotové přesvědčení je odrazem kultury společnosti, ve které se nachází. Hodnoty nám tedy udávají, co je pro nás správné a morální anebo naopak, co je pro nás nemorální a nežádoucí. Lze říci, že existuje úzká souvislost mezi hodnotami a postoji – postoje vycházejí z hodnot. Hodnotu můžeme chápat jako specifický vztah objektu k subjektu, který má určitý význam a smysl. Hodnota ovlivňuje výběr způsobů jednání.

Značná část autorů opomíjí složku hodnocení, která tvoří základní kámen názorů a postojů. Postoje zastávají úlohu zprostředkovatele vztahů mezi prováděnou aktivitou a osobností člověka v pozitivním, negativním nebo úmyslně neutrálním významu. Z těchto důvodů je jim přisuzována vyšší informační hodnota než např. názorům, míněním aj., jelikož v sobě zahrnují i složky prožitkové a konativní. (High, 2020)

3.6.3 Formování a změna postojů

Nejvíce sociálních psychologů se domnívá, že postoje jsou přímo nebo nepřímo naučené.

Postoje, názory a hodnotové orientace dítěte se formují a mění po celý život v průběhu socializace – nejdříve podléhají vlivu v rodinném prostředí, později školnímu – ale na formování a změně postojů se také podílí působení spoluhráčů, vynikajících sportovců, televizních přenosů atd. U dětí školního věku jsou sociální normy i hodnotové orientace

velmi nestálé, jelikož jsou závislé na situaci a na okamžitých potřebách dítěte. Role sportu, a tedy i házené spočívá v ovlivňování názorů a postojů hráčů k provozování pohybových aktivit, a to nezastupitelně a celoživotně. Klíčový význam postojů pro zaměřenost činnosti je daný tím, že představuje předvídání možné činnosti a vyjadřuje proto určité potřeby, motivaci a zájmy. Je dost pravděpodobné, že postoje podporují stálejší hodnotovou orientaci k pohybové aktivitě a sportu – akceptují určitá pravidla a normy sportovního života, díky kterým si vytvářejí určitý hodnotový žebříček. (Jansa, 2018)

Nakonečný (1999) uvádí tři teorie formování a změn postojů:

- Teorii sebe prezentace – jedinci zpětně vyhodnocují své chování a přizpůsobují ho požadavkům ostatních, aby zanechali dobrý dojem.
- Teorie sebepercepce – především u nestabilních postojů, kdy si vysvětlujeme naše chování tak, aby nebylo v rozporu s těmito postoji
- Teorii disonance – jedinec zastává dva psychologicky si odporující stavy – chování, které je v rozporu s našimi postoji, výsledkem je po určité době změna postojů

Hodnotová orientace souvisí s oceněním sebe samého. Každá hodnota má pro jedince svůj specifický význam a společně tyto hodnoty tvoří určitý systém – soustava zobecněných motivů, postojů a tendencí zaměřovat se ve svých projevech určitým směrem, nebo – li něco dělat, něco preferovat, nějak se chovat a jednat (Čáp, 2001).

Utváření postojů je složitý a dlouhodobý proces, na kterém se podílí mnoho různých faktorů – psychické procesy (kognitivní, emoční i volní, tak sociálně-psychologické procesy) vliv sociální skupiny, role ve skupině, cíle a další. Všechny tyto faktory se vzájemně prolínají.

Postoje můžeme získat díky přímé zkušenosti nebo jako důsledek traumatu či nepříjemné situace. Postoje spojené s vlastním prožitkem a zkušeností jsou poměrně rezistentní vůči změně. Reklamy, proslovy autorit a názory sportovců, to vše jsou aktivity, které jsou zacílené jedním směrem – ke změně postojů, názorů a chování společnosti.

Mezi postojem a chováním mohou nastat rozpory. Ty vznikají převážně na základě dvou příčin, a to osobnostních a situačních:

- Osobnostní faktory – soupeřivost motivů

- Situační faktory – přítomnost jiných osob, normativní předpisy, sociální normy a požadavky vyplývající z role, specifická objektu postoje, očekávané nebo aktuální důsledky chování

Dítě přirozeně napodobuje chování, jednání, způsob života, řešení náročných životních situací, vztahy k druhým lidem podle rodičů, učitelů, trenérů, instruktorů atd. V tomto modelu dítě poznává základní hodnotové orientace. Vzor sám o sobě působí na jedince mnohem silněji než slovní působení. Při přijímání nějakého vzoru záleží na individuálních dosavadních zkušenostech, postojích, vlastnostech, dále pak na autoregulaci a sebevýchově. (High, 2020)

3.7 Pandemie COVID – 19

COVID – 19 je označené pro infekci, která je způsobená koronavirem SARS – CoV – 2. Prvně se tento virus objevil koncem roku 2019 ve Wu – chanu v Číně. V průběhu několika měsíců se onemocnění rozšířilo do celého světa a začátkem března roku 2020 bylo šíření koronaviru prohlášeno Světovou zdravotnickou organizací za pandemii. Pandemické onemocnění COVID-19 je v současné době globální krizí, která se nevyhýbá žádné oblasti lidské činnosti, natož sportu.

Přechodná vládní opatření a nařízení, která měla za úkol snížit přenos onemocnění, měla obrovský dopad na sport a pohybovou aktivitu lidstva. Několikrát v období od roku 2019 do roku 2021 byly všechny formy organizovaného sportu pozastaveny, přerušeny, odloženy či dokonce zrušeny a tato opatření postihla nejen drobné sportovní celky na amatérské úrovni, ale i finančně lukrativní fotbalové, hokejové nebo házenkářské ligy a celosvětově dokonce i vrcholnou sportovní akci jako jsou letní olympijské hry. (Fornůsek, 2020)

Z pohledu mládeže vedla omezení sportovat ke snížení jejich fyzické aktivity a navýšení sedavé činnosti, na čemž se podílela zejména zavedená distanční výuka na všech stupních škol a zrušení sportovních kroužků a dalších volnočasových aktivit, a navíc k tomu přispěla i narůstající obava rodičů nechávat děti dovádět volně ve venkovním prostředí. Tuto skutečnost dále zhoršuje aktuální způsob života, který sebou přinesla civilizace – nedostatek pohybu – což se negativně projevuje nejen na fyzické zdatnosti jedinců, ale i na jejich zdravotním stavu. (Guthold, 2020)

Na zdraví a kvalitu života jedince má velký vliv pravidelná pohybová aktivita a důsledky fyzické nečinnosti mohou být velmi zdrcující. Celosvětový demografický ukazatel pohybové nečinnosti se pohybuje okolo třiceti procent, takže negativní vliv nedostatku pohybové činnosti na fyzické a duševní zdraví je značný, a navíc nedostatek pohybu způsobuje každý rok více než tři miliony úmrtí. Pandemická situace ohledně COVID – 19 zapříčinila uzavření společných sportovních zařízení (koupaliště, víceúčelové hřiště, dětská hřiště, sportovní haly, tělocvičny a další) a tato skutečnost vede k dalšímu nárůstu pasivních činností. Lidstvo nyní potřebuje nejen podporu k pohybové aktivitě, ale především nabádání, aby se vyhýbalo nečinnosti, kdykoli je to jen trochu možné. (WHO, 2020)

4 HYPOTÉZY

Při formulaci hypotéz jsem vycházela z předvýzkumu, který byl proveden v klubu TJ Sokol Kostelec nad Labem a druhým informačním podkladem pro stanovení hypotéz byl webináře J. Třískala: Diskuze trenérů pro trenéry, 2021. Vzhledem ke zvoleným cílům a úkolům mé práce jsem si stanovila těchto třináct hypotéz:

- 1) Předpokládám, že více jak 50 % odpovědí trenérů ohledně hlavního záměru na odebrání veřejného ukazatele skóre ze soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené budou tvořit argumenty týkající se odstranění konfliktního prostředí soutěže, zmírnění psychického tlaku na žactvo, zájmu klubů o navýšení členských základů a zapojení všech členů v oddílech středních Čech.
- 2) Předpokládám, že v rámci změn systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené, které proběhly v roce 2016/2017 se budou trenéři minimálně z 50% vyjadřovat k eliminaci negativního prostředí soutěže, k psychickému nátlaku na všechny účastníky, k návaznosti na změny v kategorii minižactva, k přípravě žactva do starších kategorií, ke členské základně, ke zkušenostem z vlastní praxe a v neposlední řadě k reflexím a praktickým přínosům obdobných úprav v zahraničí a v jiných sportech.
- 3) Předpokládám, že alespoň 35 % respondentů z žactva nastupuje do utkání s veřejným ukazatelem skóre s pocitem strachu.
- 4) Předpokládám, že alespoň 75 % dětí se vždycky nebo alespoň někdy těší na utkání bez počítání skóre.
- 5) Předpokládám, že pocity žactva z utkání s počítáním skóre se budou lišit s míněním jejich rodičů a trenérů o méně než 20 %?
- 6) Předpokládám, že pocity žactva z utkání bez počítání skóre se nebudou minimálně z 10 % shodovat s míněním jejich rodičů a trenérů?
- 7) Předpokládám, že odpovědi rodičů, trenérů a žactva k pocitům a aktivitám, které pozorují nebo pociťují v průběhu utkání, kde se počítá skóre, se nebudou u rodičů a žactva lišit o více jak 25 %, u rodičů a trenérů se nebudou lišit o více jak 30 % a u trenérů a žactva se nebudou lišit o více jak 35 %?
- 8) Předpokládám, že odpovědi rodičů, trenérů a žactva k pocitům a aktivitám, které pozorují nebo pociťují v průběhu utkání, kde se nepočítá skóre, se nebudou

- u rodičů a žactva lišit o více jak 25 %, u rodičů a trenérů se nebudou lišit o více jak 30 % a u trenérů a žactva se nebudou lišit o více jak 35 %?
- 9) Předpokládám, že nejméně 50 % trenérů někdy upřednostnilo nebo znevýhodnilo hráče kvůli jeho výkonu.
- 10) Předpokládám, že alespoň 50 % hráčů a rodičů se v jejich týmu setkala s upřednostněním výkonnostně vyspělejšího hráče při utkání, kde se počítalo skóre a nejméně 25 % hráčů a rodičů se v jejich týmu setkala s upřednostněním výkonnostně vyspělejšího hráče během utkání, kde se nepočítalo skóre.
- 11) Předpokládám, že odpovědi mladšího žactva, rodičů a trenérů k upřednostňování genderově oddělených nebo smíšených družstev systému soutěže mladšího žactva se nebudou lišit o více jak 30 %.
- 12) Předpokládám, že nejméně 70 % trenérů zvýšilo hlas na hráče a hráčky během utkání, kde se počítá skóre i během utkání, která jsou bez veřejného ukazatele skóre.
- 13) Předpokládám, že odpovědi žactva, rodičů a trenérů k preferenci systému soutěže mladšího žactva ohledně počítání skóre se nebudou lišit o více jak 25 %.

5 METODY PRÁCE

5.1 Použité metody a postup práce

V diplomové práci je primární metodou výzkumu interview se zkušenými trenéry házenkářských týmů ze Středních Čech. Konkrétně trenérů družstev TJ Sokol Úvaly, TJ Sparta Kutná Hora a krajským trenérem Středočeského krajského svazu házené, kteří se účastnili se svými svěřenci a svěřenkyněmi soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené v období před zavedením soutěže žactva bez počítání skóre, tak i v době, kdy se soutěž mladšího žactva začala hrát bez veřejného ukazatele skóre. Sekundární metodou výzkumu je kvantitativní metoda anonymního dotazníku, který byl vytvořený pro trenéry, trenérky a rodiče mladšího žactva a také pro samotné hráče a hráčky. Dotazníky se zabývají problematikou a preferencí systému soutěže mladšího žactva bez veřejného ukazatele skóre nebo s ukazatelem skóre ve Středočeském kraji. Samotné dotazníky jsem sestavila na základě předem stanovených cílů a očekávaných výstupů (viz příloha č. 4 – dotazník pro trenéry a trenérky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH, příloha č. 5 – dotazník pro rodiče žactva – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH, příloha č. 6 – dotazník pro hráče a hráčky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH). Další použitou metodou výzkumu práce je SWOT analýza. Pomocí analýzy, dotazníků a rozhovorů s trenéry se budu snažit specifikovat silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby zavedeného systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre v souvislosti s důrazem na rozvoj mládeže ve Středočeském kraji.

5.1.1 Metoda interview

Interview, nebo – li řízený rozhovor, je výzkumná technika, která vychází z přímé komunikace mezi respondentem a výzkumníkem (tazatelem), který vede daný rozhovor. Tato výzkumná technika je charakterizovaná předem připraveným, strukturovaným postupem, který slouží k získání odpovědí na soubor předem promyšlených otázek k určitému tématu. Mezi největší výhody této metody patří přímý kontakt s respondentem, možnost bezprostřední reakce na konkrétní situaci, pokládání „otázek na tělo“ – příležitost klást doplňující či upřesňující dotazy, více prostoru pro vyjádření subjektivních názorů respondentů a možnost vyjasnění si možných nedorozumění v průběhu interview. Mezi nevýhody této metody patří nutnost záznamu daného rozhovoru, který lze realizovat několika způsoby. Mezi ně patří například písemný záznam, stenografický záznam,

magnetofonový záznam či videozáznam. Zvolit ideální záznam je mnohdy složité, jelikož v průběhu rozhovoru nemusí být vždy možné nahrávání či zapisování informací. Další nevýhodou interview může být výrazná možnost zkreslení dat vlivem subjektivních výpovědí tázaných o sobě samém. (Pelikán, 2011)

V mé práci využiji strukturovaný rozhovor s trenéry z Kutné Hory, Úval a krajským trenérem Středočeského krajského svazu házené, abych získala informace k zmapování systému soutěže mladšího žactva ve Středočeském kraji, která se aktuálně hraje bez veřejného ukazatele skóre. Jedná se o plně standardizované interview, kdy budu pokaždé předkládat dotazovaným stejné předem pečlivě připravené otázky ve shodném pořadí. Díky online přímému kontaktu s trenéry přes Google Meet budu mít možnost otázky aplikovat na předem určený počet respondentů, bude docházet k minimálnímu ovlivňování tázaných, a tím pádem budu moci získat pro mou práci důležité podrobnosti, které mi pomohou lépe řešit problematiku diplomové práce.

5.1.2 Metoda dotazování

Dotazníkové šetření je kvantitativní metoda, která patří mezi nepoužívanější metody empirického výzkumu. Zkoumající má určitý předem stanovený formulář (tištěný či elektronický), do něhož mají dotazovaní (respondenti) možnost zaznamenávat odpovědi nebo vybírat z určitého počtu odpovědí. Otázky ve formuláři musí být v souladu s předem stanoveným a požadovaným cílem výzkumu. Výhodou dotazníku je, že dotazované osoby mohou zůstat v anonymitě, dále je možné oslovit velký výzkumný vzorek v relativně krátkém čase, dotazovaní nejsou časově omezeni a mají možnost si odpovědi na jednotlivé otázky promyslet, a navíc jdou stranou subjektivní pocity a emoce jako je stud ze subjektivních odpovědí. Možnou nevýhodou dotazníkového šetření může být nepochopení otázek, které může vést ke zkreslení výsledků, a proto je nutné otázky i výběrové odpovědi uvést v takové formě, aby se této situaci předešlo. Dále je nutné zvolit vhodnou délku dotazníku vzhledem k věku a schopnostem dotazovaných. (Pelikán, 2011)

Vzhledem k mému výzkumu a současné epidemiologické situaci ohledně onemocnění COVID – 19 byly použity pouze dotazníky v elektronické podobě. Dotazníky k vyplnění od trenérů, rodičů a mládeže mi zajistili jednotliví trenéři Středočeského krajského svazu házené.

Dotazníky mi budou sloužit k zjištění shody mezi názory, postoji a preferencemi hráčů, rodičů a trenérů a informacemi, které mi poskytl při interview zkušený trenér. Díky těmto poznatkům budu moci potvrdit nebo vyvrátit hypotézy a splnit tak zvolené hlavní a dílčí cíle práce.

Dotazník jsem sestavila na základě předem stanovených cílů a očekávaných výsledků. (viz příloha č. 4 – dotazník pro trenéry a trenérky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH, příloha č. 5 – dotazník pro rodiče žactva – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH, příloha č. 6 – dotazník pro hráče a hráčky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH)

5.1.3 Metoda analýzy dat

Analýza je empirická metoda založená na rozkladu celku na elementární části, je to tedy metoda zkoumání složitějších jevů nebo skutečností rozkladem na jednodušší, základní celky.

Výsledkem analýzy jevů není pouze zmapování stávajícího stavu, ale pochopení logiky fungování systému, a tím pádem získání určitých předpokladů pro možný výběr nejlepší varianty z množství možných jevů. Celkově lze shrnout, že hlavním cílem analýzy informačního systému je:

- a) získat znalosti o systému
- b) zjistit nedostatky a slabá místa systému
- c) uvědomit si potřebné změny systému

5.1.3.1 SWOT analýza

Při SWOT analýze (obrázek č. 10) je nutné se v první řadě zaměřit na pohled na analyzovaný systém ve čtyřech oblastech:

- S (Strengths) – Silné stránky
- W (Weaknesses) – Slabé stránky
- O (Opportunities) – Příležitosti
- T (Threats) – Hrozby

Obrázek č. 10: Charakteristika SWOT analýzy a strategie

SWOT-analýza		Interní analýza	
		S: Silné stránky	W: Slabé stránky
E x t e r n í a n a l ý z a	O: Příležitosti	<i>S-O-Strategie:</i> Vývoj nových metod, které jsou vhodné pro rozvoj silných stránek společnosti (projektu).	<i>W-O-Strategie:</i> Odstranění slabín pro vznik nových příležitostí.
	T: Hrozby	<i>S-T-Strategie:</i> Použití silných stránek pro zamezení hrozeb.	<i>W-T-Strategie:</i> Vývoj strategií, díky nimž je možné omezit hrozby, ohrožující naše slabé stránky.

Zdroj: Neřold, 2014

Cílem je analýzu vyhodnotit, najít možnosti růstu systému nebo odhalit problémy. Základním pilířem této metody je rozdělení a ohodnocení jednotlivých faktorů, které jsou rozděleny do čtyř výše uvedených základních oblastí. Vzájemným propojením faktorů silných a slabých stránek na jedné straně vzhledem k hrozbám a příležitostem na straně druhé, lze získat nové kvalitativní informace, které charakterizují a hodnotí úroveň jejich vzájemného střetu.

Pomocí analýzy dotazníků a rozhovorů se zkušenými trenéry se budu snažit specifikovat silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby zavedeného systému soutěže bez ukazatele skóre v souvislosti s důrazem na rozvoj mládeže ve Středočeském kraji.

5.1.4 Metoda zpracování dat

Statistika je metoda analýzy dat, které má široké uplatnění ve sportu, tělesné výchově, kinantropologii a v mnoho dalších oblastech a odvětvích. Pro zpracování dat v mé práci bylo využito těchto statistických metod:

- Absolutní četnost – číselné vyjádření odpovědí
- Relativní četnost – procentuální vyjádření odpovědí
- Podílová četnost – počet odpovědí se nerovná počtu respondentů, protože každý může vybrat více odpovědí – tedy výsledné procentuální vyjádření počtu odpovědí může přesáhnout 100%
- Popisná statistika – popis hromadného jevu nebo stavu jevu

5.1.5 Zvolený postup práce

V první řadě absolvuji interview se třemi trenéry, kterým budou kladeny postupně stejné strukturované otázky na danou problematiku práce. Objasní a odhalí příčiny a důvody zavedení nového systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené bez veřejného ukazatele skóre. Dále budou rozebrány silné a slabé stránky systému soutěže mladšího žactva a v neposlední řadě mi trenéři odpovědí na otázky týkající se možných hrozeb a příležitostí, které by systém soutěže pro mladší žactvo mohl přinést nebo už přinesl. Ze získaných informací vytvořím osnovu, která bude podkladem pro vytvoření dotazníku v sekundární části mého výzkumu.

V sekundární části mého výzkumu bude sledovanému souboru, nebo – li trenérům, trenérkám, rodičům, hráčům a hráčkám předložen dotazník, vytvořený na základě primárního výzkumu a konzultace s psychologem M. Studničkou, a to v elektronické podobě, který ověří tvrzení trenérů, nastíní pohled rodičů, hráčů a hráček na jednotlivé problematické otázky a zobrazí vlastní postoje a preference účastníků soutěže mladšího žactva.

V poslední řadě, bude provedena SWOT analýza zavedeného systému soutěže pro mladší žactvo. Cílem analýzy bude vyhodnotit a najít možnosti růstu systému soutěže nebo odhalit možné problémy.

Získaná data z rozhovorů se zkušenými trenéry, z dotazníků od trenérů/trenérek, rodičů a hráčů/hráček a ze SWOT analýzy, budou následně zpracovány a interpretovány v souladu se zvolenými cíli a hypotézy mé práce.

6 VÝZKUMNÁ ČÁST

6.1 Charakteristika výzkumného souboru

Pro primární část mého výzkumu byl vybrán výběrový soubor tvořený zkušenými trenéry Středočeského krajského svazu házené, kteří zastávali svou pozici a reprezentovali svůj klub na konferencích Středočeského krajského svazu házené, kde bylo rozhodováno o zavedení systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre pro kategorii přípravky, mnižactva a mladšího žactvo. Celkově se jedná o dva trenérské zástupce z klubů Středočeského krajského svazu házené, a to konkrétně zástupce z házenkářského klubu TJ Sokol Úvaly a TJ Sparta Kutná Hora a krajského trenéra Středočeského krajského svazu házené.

V sekundární části jsou výzkumným vzorkem aktivní hráči a hráčky házené Středočeského kraje kategorie 2004 – 2010, rodiče těchto hráčů a hráček a v neposlední řadě trenéři a trenérky všech oddílů, kteří hrají soutěž ve Středočeském kraji. Pro dotazníkové šetření jsem měla k dispozici celkem 190 respondentů, kteří vyplnili dotazník elektronicky, z toho 81 zástupců z kategorie mládeže, 74 rodičů a 35 trenérů.

6.2 Příprava a organizace primárního výzkumu

V první fázi výzkumu jsem vytvořila základní otázky pro dotazované trenéry. Po zjištění základních informací o trenérech jsem směřovala otázky na vliv počítání skóre v utkání mladšího žactva, na systém soutěže žactva a celkově na házenou ve Středních Čechách:

1. Jaký byl hlavní záměr návrhu na odebrání veřejného ukazatele skóre ze soutěže mladšího žactva SKSH?
2. Byla změna systému uskutečněna v návaznosti na soutěž přípravky a mini žactva?
3. Co nejvíce ovlivnilo Váš názor nebo postoj ke změně systému soutěže mladšího žactva SKSH v roce 2016/2017?
4. Jaké nyní vidíte klady a slabiny v zavedení systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre u mladšího žactva SKSH?
5. Co přineslo zavedení systému bez veřejného ukazatele skóre pro hráče, rodiče, trenéry, kluby a soutěž jako takovou?
6. Zkuste v několika větách shrnout jaké příležitosti a hrozby tento systém soutěže bez ukazatele skóre podle Vás může mít pro kluby a hrající děti.

7. Volné slovo na závěr – otevřená diskuze o mladším žactvu – zkušenosti, postřehy v klubu, ohlas trenérů a rodičů, návaznost na jiné sportovní odvětví a další.

Dotazovaným trenérům byly pokaždé předkládány stejné předem pečlivě připravené výše zmíněné otázky ve shodném pořadí. Komunikace s trenéry probíhala online prostřednictvím komunikačního portálu Google Meet, jelikož pandemická situace ohledně onemocnění COVID – 19 nedovolila přímý kontakt. Internetové připojení na obou stranách bylo dostačující, obraz byl kvalitní a nikdo z tázaných neměl při rozhovoru žádné závažné technické problémy.

6.3 Vyhodnocení interview

6.3.1 Charakteristika dotazovaných trenérů

V následující tabulce č. 1 jsou popsány základní informace o dotazovaných trenérech házené.

Tabulka č. 1: Charakteristika dotazovaných respondentů – trenérů

Proband	Rok narození	Licence	Trenérská praxe	Funkce v klubu/ ve svazu	Vztah k házené	Vztah rodiny k házené
1	1969	Trenér: licence B	31 let	Předseda klubu TJ Sokol Úvaly, trenér dorostenecké kategorie	Bývalý aktivní hráč	Otec je zapisovatelem utkání
2	1973	Trenér: licence B	27 let	Krajský trenér Středočeského krajského svazu házené	Bývalý aktivní hráč	Synové – aktivní hráči
3	1983	Trenér: licence B, rozhodčí: licence C, zapisovatel: licence A	20 let	Člen vedení klubu TJ Sparta Kutná Hora, trenér mládeže	Bývalý aktivní hráč	Celá rodina spjata s házenou – hráči, trenéři, rozhodčí, zapisovatelé

Zdroj: Vlastní

Interview bylo provedeno se třemi zkušenými trenéry, kteří jsou ve věkovém rozmezí 38 – 52 let. Nejzkušenější trenér s nejdelší trenérskou praxí, která činí 31 let, je předseda klubu TJ Sokol Úvaly, který je mimo jiné i hlavním trenérem starších dorostenců v daném klubu. Jeho otec je také úzce spjat s házenou, jelikož je zapisovatelem utkání. Druhým nejzkušenějším trenérem, co se týče let praxe, je krajský trenér Středočeského krajského

svazu házené, který se v trénování házené angažuje již 27 let. Jeho synové jsou stále aktivními hráči házené. Posledním dotazovaným je člen vedení klubu TJ Sparta Kutná Hora s trenérskou praxí 20 let, jenž je aktuálně trenérem mládeže v daném klubu. Trenér se pyšní nejen trenérskou licenci B, ale také licenci C pro rozhodčí a v neposlední řadě licenci A pro zapisovatele. Celá jeho rodina je spjata s házenou. V rodinném kruhu má zástupce nebo zástupkyni jak ze stále hrajících hráčů, tak z trenérů, rozhodčích i zapisovatelů. Všichni dotazovaní trenéři bývali aktivními hráči házené na různých úrovních soutěží, dokonce někteří měli i angažmá v zahraničí.

6.3.2 Jaký byl hlavní záměr návrhu na odebrání veřejného ukazatele skóre ze soutěže mladšího žactva SKSH?

Obrázek č. 11: Hlavní záměr a důvody odebrání veřejného ukazatele skóre

Zdroj: Vlastní

Všichni tři trenéři uvedli shodné argumenty, proč dle nich došlo k zavedení systému soutěže mladšího žactva bez ukazatele skóre (obrázek č. 11). Primárním důvodem byla eliminace konfliktního prostředí, ve kterém se soutěž odehrávala, a to jak ze strany trenérů a hráčů, tak ze strany rodičů tedy fanoušků, dále zmírnění tlaku na rozhodčí, trenéry a děti a také eliminace hry pouze výkonnostně silnějších dětí. Dále jsem od dotazovaných zjistila, že mezi hlavní záměr zavedení systému bez skóre jednoznačně patřila snaha navýšit členskou základnu klubů a rozvoj házené v jednotlivých regionech Středočeského kraje, jelikož soutěž Středočeského kraje se v roce 2016 hrála za účasti týmů z jiných krajů, například týmů z Prahy, Jičína a Náchodu aj, protože ve Středních Čechách neměly kluby dostatek členů. Dále jeden z trenérů uvedl, že dalším důvodem, proč se systém zaváděl, byla podpora spolupráce a komunikace mezi všemi kluby ve Středočeském kraji, a tím

pádem umocnění pozitivních vazeb napříč “házenkářským světem“. Jeden z dotazovaných zmínil, že inspirací při zavedení systému soutěže v kraji byly i jiné sporty (hokej, fotbal ...). Výchova, vývoj a postoj k žactvu jsou u nejvyšších soutěží jako National Hockey League a Premier League postaveny bez dlouhodobých tabulek, což se velmi pozitivně projevuje na kvalitě jejich hráčů, jelikož jejich dorostenecké a dospělé složky jsou na velmi vysoké úrovni, čehož by chtěla docílit i házená. V neposlední řadě jeden z dotazovaných trenérů uvedl, že filozofií systému je zachovat přirozenou soutěživost dětí, posílit funkci trenéra, aby zapojoval do utkání široký kádr hráčů a hráček a podporoval týmové nasazení a dále podpořit myšlenku výzvy Českého svazu házené: Chovej se fair – play!.

6.3.3 Byla změna systému uskutečněna v návaznosti na soutěž přípravy a minižactva?

Na tuto otázku odpověděli slovy: „ano byla“ tři ze tří dotázaných trenérů, tedy 100 % dotazovaných. Trenéři uvedli, že potenciál hry bez skóre byl po několika letech úspěšného systému soutěže minižactva a přípravy rozšířen i do kategorie mladšího žactva.

Graf č. 1: Návaznost systému mladšího žactva na soutěž přípravy a minižactva

Zdroj: Vlastní

6.3.4 Co nejvíce ovlivnilo Váš názor nebo postoj ke změně systému soutěže mladšího žactva SKSH v roce 2016/2017?

První dotazující trenér zmínil následující argumenty, které ho vedly k podpoře zavedení systému soutěže bez ukazatele skóre i pro mladší žactvo v rámci krajské soutěže:

- Dát dětem, a hlavně sami sobě jako trenérům čas. Dát si čas, aby se děti mohly házenou učit v klidu a bez zbytečných, uměle vyvolávaných stresových situací.

- V současné době dorůstá generace dětí "husákových dětí", silných ročníků. Může se zdát, že zájem dětí o házenou roste, ale ke skutečné renesanci to má hodně daleko. Pokud včas nezměníme náš přístup ke sportu, házená se během příštích dvaceti let zmenší na úplně nepatrný sport, který v Čechách hraje jen pár zarputilých nadšenců.
- Heslo: "i cesta je cíl" – krajská soutěž jako příprava a prostor na rozvoj dětí, nikoliv jako cíl žactva.
- K naučení házené slouží trénink, k ověření si toho, co jsem jako trenér hráče naučil, slouží zápas – nikoliv výsledek utkání.
- Dát prostor všem dětem naučit se hru na všech herních postech.

Druhý dotazovaný trenér uvedl následující argumenty, které ho vedly k podpoře zavedení systému soutěže bez ukazatele skóre i pro mladší žactvo v rámci krajské soutěže:

- Viditelná devastace v klubech.
- Zkušenost z hokeje – přenesení myšlenky pro zapojení všech členů.
- Prostor pro ročníkové rozdělení, a tedy zapojení širší členské základny.
- Vést k dlouhodobému úspěchu.

Poslední, tedy třetí dotazovaný trenér vyjmenoval následující argumenty, které ho vedly k podpoře zavedení systému soutěže bez ukazatele skóre i pro mladší žactvo v rámci krajské soutěže:

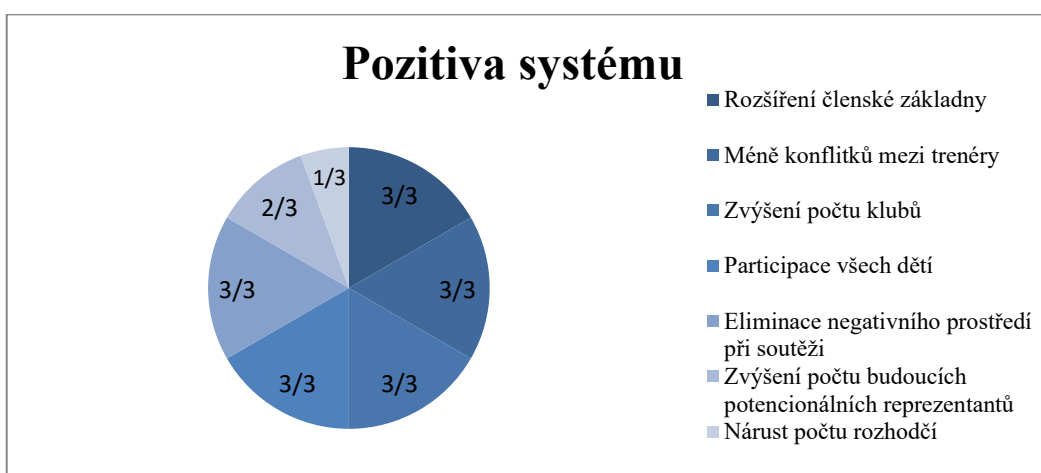
- Nepřátelské prostředí a negativní atmosféra na utkáních.
- Vidina velkého tlaku na rozhodčí a trenéry.
- Dát prostor širšímu kádru.
- Zvýšit počet členů házené.
- Zkušenosti a posun v kategorii minižactva a přípravky.
- Inspirace ve florbalu a jejich přístupu k žákovským kategoriím.
- Zkušenosti a názory trenérů, kteří měli možnost celosvětových angažmá, ať už jako aktivní hráči nebo jako trenéři, asistenti trenéra či jiní funkcionáři.
- Pracovat na výchově budoucích rozhodčí.

6.3.5 Jaké nyní vidíte klady a slabiny v zavedení systému soutěže bez veřejného ukazatele skóre u mladšího žactva SKSH?

V následujících grafech jsou znázorněny pozitivní a negativní stránky systému mladšího žactva ve Středočeském kraji z pohledu dotazovaných trenérů.

Z uvedených argumentů od jednotlivých trenérů (graf č. 2) vyplývá, že nejsilnější stránkou zavedeného systému je dle všech trenérů rozšíření členských základů v jednotlivých klubech, a navíc vznik značného počtu nových klubů ve Středočeském kraji (TJ Sokol Kostelec nad Labem, LIONS Hostivice, SK Hudlice, TJ Sokol Libčice nad Vltavou a další.). Dále všichni trenéři sledují úbytek konfliktů mezi rodiči, trenéry, ale i dětmi a celkově postupné vymizení negativní atmosféry během utkání v krajské soutěži. Dle všech tří trenérů také došlo k participaci všech hráčů a k posílení týmové nasazení, a navíc se dle dvou dotazovaných trenérů eliminovalo prosazování aktuálně výkonnostně vyspělejších hráčů, což má pozitivní dopad na zvýšení počtu možných budoucích reprezentantů. V neposlední řadě jeden trenér uvedl, že systém měl vliv i na rozhodčí, a to tak, že se zvýšil počet rozhodčích s licenci D, a navíc ubyl tlak na rozhodčí a jejich praxe probíhá v klidném a přátelském prostředí, kde je prostor pro získání nových zkušeností a chybovat je zde lidské, nikoliv nepřípustné a trestané sprostými slovními výlevy ze strany trenérů a rodinných příslušníků žactva.

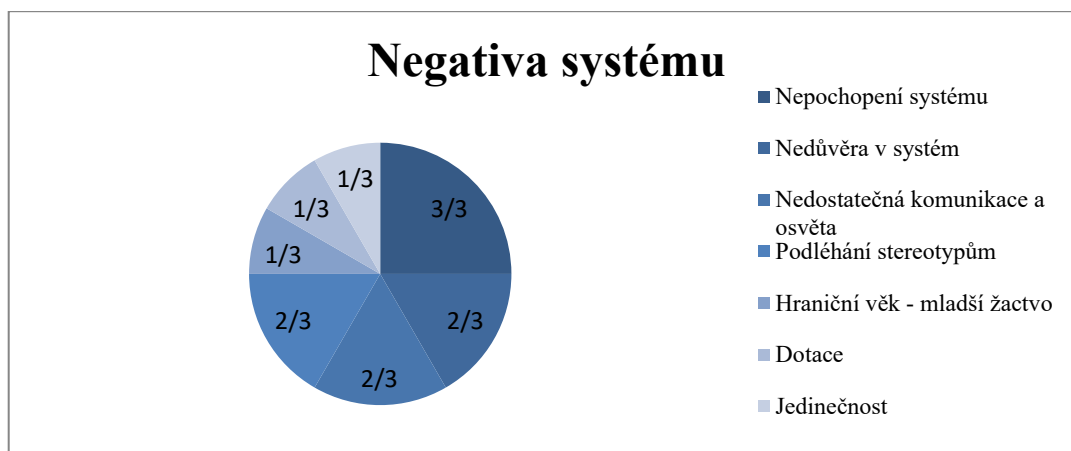
Graf č. 2: Pozitiva systému – rozhovor s trenéry

Zdroj: Vlastní

Z uvedených argumentů od jednotlivých trenérů (graf č. 3) je možné sledovat, že jako největší slabinu systému trenéři vidí nepochopení vize a filozofie systému, a to jak ze strany rodičů, tak ze strany trenérů a funkcionářů uvnitř klubů. Systém je nováčkem a jeho jedinečnost se stala pro určité trenéry nepříjemnou – konzervativní přístup k inovačnímu procesu. Navíc často trenéři podléhají určitým stereotypům (výsledné skóre nejvíce vypovídá o dobré nebo špatné hře), což brání důvěře systému. Mezi další slabé stránky systému trenéři uvedli nedostatečnou informovanost o vizi systému napříč fanoušky, ale i jednotlivými trenéry v klubech. Dále také vidí možné riziko ve věku účastníků, a to takové, že mladší žactvo je vzhledem k senzitivnímu období a vyspělosti hráčů a hráček hraniční věkovou kategorií pro hru bez skóre, což se může negativně projevat v přístupu k soutěži v jednotlivých oddílech. V neposlední řadě jeden z uvedených trenérů zmínil komplikace s udělováním dotací od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Národní sportovní agentury, které s sebou přináší hra bez veřejného ukazatele skóre.

Graf č. 3: Negativa systému – rozhovor s trenéry

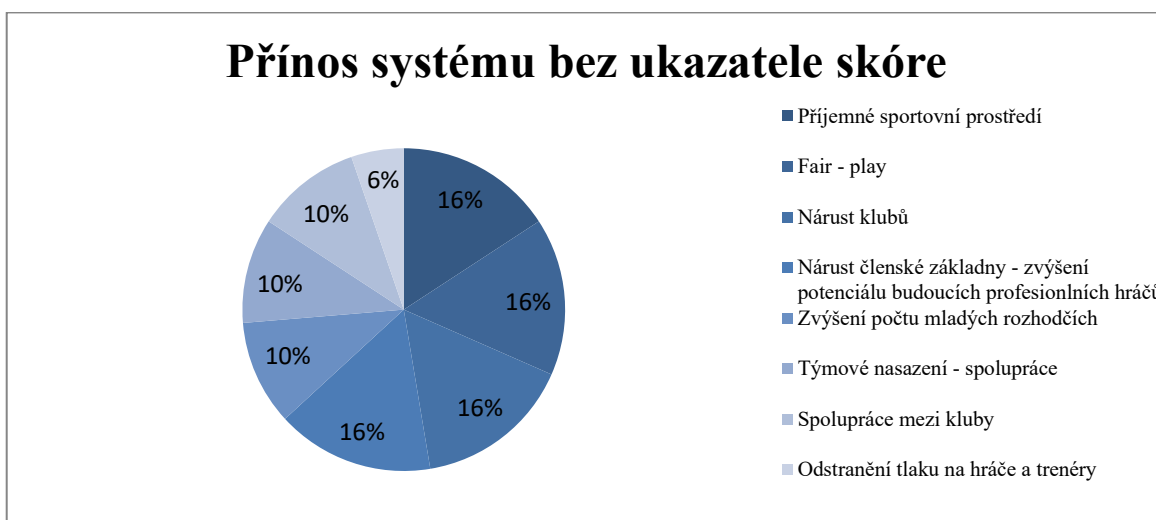
Zdroj: Vlastní

6.3.6 Co přineslo zavedení systému bez veřejného ukazatele skóre pro hráče, rodiče, trenéry, kluby a soutěž jako takovou?

Z uvedených odpovědí od jednotlivých trenérů (graf č. 4) je možné zjistit, že jako největší přínos systému všichni trenéři vidí odstranění konfliktního prostředí u soutěže žactva, vybudování příjemné sportovní atmosféry během jednotlivých utkání doprovázených přirozenou soutěživostí dětí a adekvátní podporou fanoušků, podpoření myšlenky a zásady hry v duchu fair – play (u fanoušků, ambiciózních trenérů aj.), nárůst

nově začínajících házenkářských oddílů a v neposlední řadě zvýšení počtu členské základny ve všech klubech Středních Čech. Dále dva ze tří dotazovaných uvedli, že se dle nich zlepšila komunikace, přístup a spolupráce mezi jednotlivými trenéry soupeřících družstev a dále také zaznamenali nárůst mladých rozhodčí licence D, kde bohužel zatím nebylo využito tohoto potenciálu, jelikož pandemická situace komplikuje výchovu a rozvoj nejen hráčů, ale také rozhodčích. Dále dva ze tří dotazovaných zmínili, že systém soutěže bez veřejného ukazatele skóre byl přínosný pro hráče, jelikož systém dle nich podporuje a rozvíjí taktické myšlení a buduje týmové nasazení, jelikož směřuje hráče ke spolupráci v týmu a trenéry vede k participaci všech členů daného oddílu. V neposlední řadě jeden z dotazovaných uvedl, že pozoruje úbytek tlaku na hráče v brzkém věku, a to jak ze strany rodinných příslušníků, tak ze strany trenérů a spoluhráčů, a také že sleduje úbytek tlaku na trenéry a rozvoj jejich myšlení – dobrá hra se nerovná výhře a špatná hra se nerovná prohře, trenéři se již více soustředí na výkon, nikoliv na výsledek, který u žactva v rámci jejich osobního i sportovního rozvoje nehraje hlavní roli.

Graf č. 4: Přínos systému bez veřejného ukazatele skóre z pohledu trenérů

Zdroj: Vlastní

6.3.7 Zkuste v několika větách shrnout jaké příležitosti a hrozby tento systém soutěže bez ukazatele skóre podle Vás může mít pro kluby a hrající děti.

Z odpovědí od dotazovaných trenérů jsem zjistila, že jako největší **příležitost** systému považují:

- Vytváření kvalitního kulturního společenského života ve Středočeském kraji s poštovním emočním nábojem
- Příznivé podmínky pro budování profesionálních hráčů a hráček
- Snadný vstup a začátek pro nové kluby
- Moderní trendy v herních systémech a herních kombinacích
- Prostor na rozvoj členů, umožňující jednotlivým klubům vychovávat zdravé a slušné jedince s pozitivním vztahem ke sportu, kteří dosahují svých cílů v osobním i sportovním životě
- Větší prostor pro získání sebedůvěry a sebejistoty mladých trenérů
- Příznivé změny ve vztahu rodičů k soupeři a jeho fanouškům a také k rozhodčím, a také zlepšení přístupu trenérů k rozhodčím
- Zvýšení příležitosti pro větší kluby dělit děti dle ročníků – větší participace všech hráčů, odbourání pocitu strachu ze hry, rozvoj sebedůvěry – větší osobnostní i sportovní rozvoj
- Větší míra integrace dětí v daném regionu
- Vynikající spolupráce mezi konkurenčními kluby
- Podpora rozvoje a udržitelnosti členských základen

Z rozhovoru s trenéry jsem zjistila, že jako největší **hrozby** systému považují:

- Nepochopení vize a filozofie zavedení systému soutěže – neztotožnění se s vizí zavedeného systému v daném klubu – rozpor mezi funkcionáři, vedením a trenéry
- Podlehnutí ambicím rodičů
- Přílišná orientace výkonnostních trenérů na výkon brání pochopení a rozvoji systému
- Neztotožnění trenérů žactva s vizí systému – přenos na hráče, hráčky, rodiče
- Nesdílení a nedodržování klubových hodnot – rozdílný pohled na soutěž v rámci klubu – neshody v klubu – zhoršení atmosféry a společenských vztahů v klubu

- Neuspokojení ega trenérů a trenérek – výkonnostně zaměření trenéři
- Přehlížení možných konfliktů
- Nižší zájem rodičů a podpora mládeže
- Zvýšení konkurenčního tlaku – konkurence jiných sportů – boj o hráče a hráčky – chybí spolupráce mezi sporty – brzký psychický nátlak na děti

6.3.8 Volné slovo na závěr – otevřená diskuze o mladším žactvu – zkušenosti, postřehy v klubu, ohlas trenérů a rodičů, návaznost na jiné sportovní odvětví a další.

Z diskuze s trenéry o systému soutěže mladšího žactva, které mimo jiné obsahuje i úpravu v pravidlech o počítání skóre, a celkově o rozvoji žactva je možné shrnout následující informace:

- a) V návrzích o úpravách systému soutěže házené se při rozhodování na konferencích a schůzích trenérů kraje vždy vychází z metodických doporučení, která jsou náplní všech stupňů trenérského vzdělávání, a taktéž se reflektují praktické přínosy obdobných úprav v zahraničí. V systému soutěže mladšího žactva je aktuálně:
 - zakázána hra s veřejným ukazatelem skóre
 - minimálně 1/3 utkání obě družstva hrají povinně systém osobní obrany po celém hřišti (hráči útočícího družstva mají povolen maximálně jedno úderový driblink)
 - zakázán systém kombinované obrany
 - zakázáno používání házenkářského vosku/lepidla

Argumenty trenérů a odůvodnění jednotlivých úprav a návrhů na úpravy:

- 1) V kategorii mladšího žactva by děti měly pokračovat ve hře v prostoru bez ukazatele skóre – návaznost na nižší kategorii mini žactva. Pokud od mladších žáků hrají družstva systém obrany 0:6, je eliminováno uvolnění bez míče a bránění v prostoru – nedochází k dostatečnému rozvoji herních dovedností a herního myšlení jako při vysunutých obranách a osobní obraně po celém hřišti.
- 2) Kombinovanou obranou dochází často k tomu, že hráč, který brání osobně určitého hráče, odstojí útočnou fázi na půlící čáře a nerozvíjí se tak jeho herní dovednosti. Nebo družstvo musí trénovat komplikovaný systém uvolnění tohoto

hráče, namísto tréninku důležitějších činností. Problematika osobní obrany vybraného hráče je tím závažnější, že se často jedná o talentované jedince, kteří opakovaným osobním bráněním ztrácí chuť do házené.

- 3) Používání házenkářského vosku/ lepidla žactvo vede ke snížení práce prstů ruky, a tím pádem i ke sníženému rozvoji jemné motoriky.

Interview jsem absolvovala se třemi trenéry, kteří mají s házenou a trenérstvím házené dlouholeté zkušenosti, a to nejen z mládežnických kategorií chlapců a dívek, ale i z dorosteneckých soutěží. Trenéři na kladené otázky odpovídali poměrně obdobně a jako největší přínos systému všichni vidí zvýšení členské základny a počtu klubů v kraji, posílení pozitivních vztahu mezi trenéry a kluby a odbourání tlaku na hráče, trenéry a rozhodčí, což dle nich buduje pozitivní emoční vazbu k házené. Dotazování trenéři se shodli, že trenéři v mládežnických kategoriích své hráče musí teprve naučit spouště činností a herním dovednostem, jelikož házená je poměrně náročný sport. Prolíná se v něm fyzická připravenost (síla, rychlost atd.), technické umění (chytání míče a hraní s míčem celkově, obratnost atd.), a také poměrně složitá pravidla. K tomu potřebují trenéři hráče naučit činnosti na jednotlivých postech, kde se pohybovat, jaké jsou jejich povinnosti v rámci daného postavení v obraně, v útoku atd. Je toho opravdu mnoho a nedá se vše naučit za pár dní, týdnů nebo měsíců. Trenéři potřebují spoustu času, a ačkoliv se hráči a rodiče často upínají v utkání na vidinu výsledku skóre, tak nejdůležitějším faktorem pro správnou výchovu mládeže, je harmonický a všestranný rozvoj motorických schopností, kterému má přispívat právě odstranění ukazatele skóre ze systému soutěže. K naučení házené slouží trénink, k ověření si toho, co trenér hráče naučil, slouží zápas, nikoliv výsledek utkání. Avšak i zkušený trenér se učí ze svých chyb a vysokých herních kvalit svých svěřenců získává převážně zkušenostmi a přístupem svých svěřenců, a proto pro správné pochopení filozofie a vize systému soutěže mladšího žactva je zapotřebí, aby si každý trenér mládežnických kategorií vyzkoušel se svými svěřenci turnaj se skóre a měl srovnání a pochopení pro úpravy v systému soutěže mladšího žactva v rámci soutěže Středočeského krajského svazu házené.

6.4 Příprava a organizace sekundárního výzkumu

V sekundární fázi výzkumu jsem shromažďovala odpovědi na otázky od skupiny aktivních házenkářů a házenkářek narozených v letech 2004 – 2010, jejich rodičů, trenérů a trenérek házené ve Středočeském kraji.

6.4.1 Konkrétní dotazníky

Dotazník pro trenéry a trenérky – hodnocení utkání házené mladšího žactva

Na začátku dotazníku je objasněn účel dotazníku a u každé otázky je stručný návod, jak ji vyplnit. Nestandardizovaný dotazník obsahuje celkem 18 otázek. V dotazníku byly použity otevřené i uzavřené otázky s jednou i více odpovědí a hvězdičkové hodnocení. Dotazník byl rozdělen do tří částí. První část je zaměřena na identifikační údaje respondentů, druhá část se věnuje pohledu a preferenci trenérů a trenérek na utkání s počítáním skóre i bez ukazatele skóre a třetí část byla zaměřená na mínění, postoje a pocity mladšího žactva na utkání bez i s počítáním skóre v systému soutěže SKSH. Všichni dotazovaní odpovídají na všechny otázky a v poslední otevřené otázce byl prostor na jejich volné slovo na závěr,

Dotazník pro rodiče – hodnocení utkání házené mladšího žactva

V úvodu dotazníku je vysvětlen účel dotazníku a u každé otázky je stručný návod, jak ji vyplnit. Nestandardizovaný dotazník obsahuje celkem 14 otázek. V dotazníku byly použity otevřené i uzavřené otázky s jednou i více odpovědí a hvězdičkové hodnocení. Dotazník byl rozdělen do čtyř částí. První část je zaměřena na identifikační údaje respondentů a jejich vztahu k mladšímu žactvu, druhá část se věnuje pohledu a preferenci rodičů na utkání s počítáním skóre i bez ukazatele skóre, třetí část byla zaměřená na mínění, postoje a pocity jejich dětí na utkání bez i s počítáním skóre v systému soutěže SKSH a čtvrtá část se okrajově soustředila na vztah rodičů a trenérů a pohled rodičů na chování a reakce trenérů v utkání, které jsou na skóre i bez počítání skóre. Všichni dotazovaní odpovídají na všechny otázky a v poslední otevřené otázce byl prostor na jejich volné slovo.

Dotazník pro hráče a hráčky – hodnocení utkání v házené

V úvodu dotazníku je vysvětlen účel dotazníku a u každé otázky je stručný návod, jak ji vyplnit. Pro atraktivnost dotazníku je vybráno pozadí s házenkářskými motivy. Nestandardizovaný dotazník obsahuje celkem 19 otázek. V dotazníku byly použity

otevřené i uzavřené otázky s jednou i více odpověďmi a také hvězdičkové hodnocení. Dotazník byl rozdělen do tří částí. První část je zaměřena na identifikační údaje respondentů a jejich vztah ke klubu kde působí, druhá část se věnuje jejich pocitům, emocím, preferenci a pohledu na utkání s počítáním skóre i bez ukazatele skóre a třetí část byla zaměřená na spokojenost dětí s házenou. Všichni dotazovaní odpovídají na všechny otázky a v poslední otevřené otázce byl prostor na jejich volné slovo.

6.4.2 Distribuce dotazníků

Výzkum dotazníkového šetření probíhal v období od ledna do dubna 2021 prostřednictvím online prostředí, jelikož pandemická situace v ČR jiné možnosti šíření dotazníků nedovolila. Dotazník určený trenérům, rodičům i mladšímu žactvu (ročníky 2004 – 2010) byl rozeslán elektronickou formou, a to přes emailové platformy odpovědných vedoucích a zástupců jednotlivých klubů s prosbou o rozeslání příslušným dotazovaným. Odkazy k vyplnění dotazníků trenérů, rodičů i žáků byly poskytnuty zástupcům jednotlivých oddílů i na online schůzi Středočeského krajského svazu házené. Všechny tři dotazníky byly nejdříve konzultovány s M. Studničkou ze společnosti Dovychovat, který má s podobnými výzkumy dlouholetou praxi, následně byly předloženy kontrolnímu vzorku trenérů, rodičů a žáků z klubu TJ Sokol Kostelec nad Labem, a na základě jejich připomínek byly dotazníky upraveny do finální podoby.

Dotazník pro hráče a hráčky (viz příloha č. 6 – dotazník pro hráče a hráčky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH) byl rozeslán celkem do 12 – ti házenkářských oddílů ve Středočeském kraji, kdy se mi vrátilo 81 odpovědí. K distribuci dotazníků jsem využila internetovou aplikaci pro tvorbu dotazníků Survio.cz, která nabízí možnost tvorby online dotazníků. Dotazníky byly dále šířeny zástupcům oddílů pomocí e – mailů, které jsem získala z interních dokumentů internetového portálu is.hadnabl.cz. Dotazník byl určen hráčům a hráčkám házené ve Středních Čechách, kteří se setkali se zavedeným systémem soutěže bez veřejného ukazatele skóre, tedy dětem věkové kategorie 2004 – 2010. Internetový odkaz dotazníku navštívilo celkem 172 respondentů, z toho 81 (47,1 %) respondentů dotazník dokončilo, 91 (52,9 %) respondentů si dotazník pouze zobrazilo a žádný (0 %) respondent dotazník nerozpracoval a následně nedokončil. Pro konečný výzkum bylo využito tedy 81 dotazníků, z nichž 18 odpovědí bylo od dívek (22,2 %) a 63 odpovědí od chlapců (77,8 %). Na všechny otázky byla nutná odpověď, nebylo

možné otázky přeskakovat nebo vynechat. U každé otázky byly přesné instrukce a návod k vyplnění.

Dotazník pro rodiče mladšího žactva (viz příloha č. 5 – dotazník pro rodiče žactva – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH) byl distribuován identickou formou a obdobným způsobem jako dotazník pro žactvo, tedy dotazník byl rozeslán mezi 12 házenkářských oddílů Středočeského kraje, kde zástupci jednotlivých oddílů byli požádáni, aby zprostředkovali online dotazníky mezi rodiče jejich členské základny kategorie 2004 – 2010. Internetový odkaz dotazníku pro rodiče ohledně hodnocení utkání mladšího žactva navštívilo celkem 131 respondentů, z toho 74 (56,5 %) respondentů dotazník dokončilo, 57 (43,5 %) respondentů si dotazník pouze zobrazilo a žádný (0 %) respondent dotazník nerozpracoval a následně nedokončil. Pro konečný výzkum bylo využito tedy 74 dotazníků, z nichž 50 odpovědí bylo od žen (67,6 %) a 24 odpovědí od mužů (32,4 %). Na všechny otázky byla nutná odpověď, nebylo možné otázky přeskakovat nebo vynechat. U každé otázky byly přesné instrukce a návod k vyplnění.

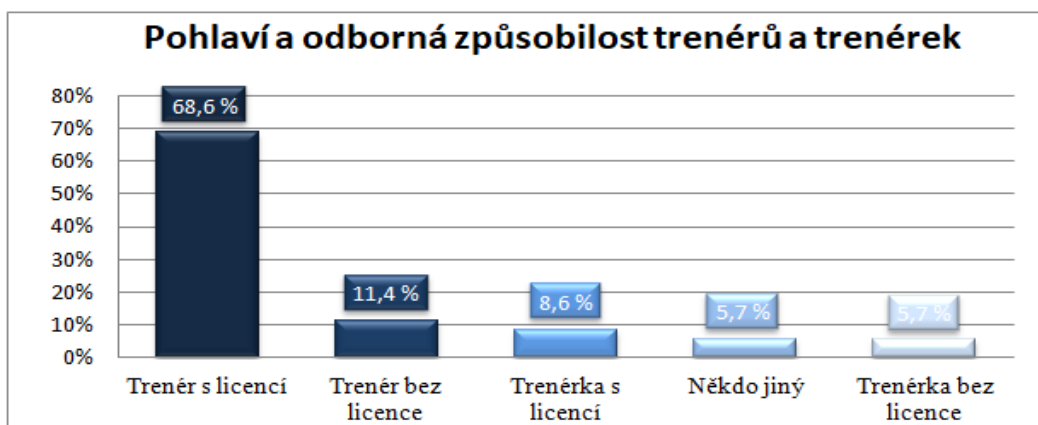
Dotazník pro trenéry a trenérky žactva (viz příloha č. 4 – dotazník pro trenéry a trenérky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH) distribuován stejnou formou a obdobným způsobem jako dotazník pro žactvo a rodiče, tedy dotazník byl rozeslán mezi 12 házenkářských oddílů Středočeského kraje, kde zástupci jednotlivých oddílů byli požádáni, aby zprostředkovali online dotazníky mezi jejich trenéry a trenérky, popřípadě byl dotazník odeslán přímo na e – mailové adresy jednotlivých trenérů Středočeského krajského svazu házené. Odkaz dotazníku pro trenéry a trenérky ohledně hodnocení utkání mladšího žactva navštívilo celkem 52 respondentů, z toho 35 (67,3 %) respondentů dotazník dokončilo, 17 (32,7 %) respondentů si dotazník pouze zobrazilo a žádný (0 %) respondent dotazník nerozpracoval a následně nedokončil. Pro konečný výzkum bylo využito tedy 35 dotazníků, z nichž 5 odpovědí bylo od žen (14,3 %) a 30 odpovědí od mužů (85,7 %). Na všechny otázky byla nutná odpověď, nebylo možné otázky přeskakovat nebo vynechat. U každé otázky byly přesné instrukce a návod k vyplnění.

6.5 Vyhodnocení dotazníků

6.5.1 Výsledky dotazníků pro trenéry a trenérky – rozbor jednotlivých otázek

V otázce č. 1 jsem se ptala na pohlaví a odbornou způsobilost trenérů a trenérek. Zjistila jsem, že dotazníkového šetření se zúčastnilo celkem 35 respondentů, z toho 24 (68,6 %) trenérů s licencií, 4 (11,4 %) trenéři bez licence, 3 (8,6 %) trenérky s licencií, 2 (5,7 %) trenérky bez licence a 2 (5,7 %) jiných respondentů, kteří mají vztah k trénování (asistent trenéra, odpovědný vedoucí aj.). Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 5 – Pohlaví a odborná způsobilost dotazovaných trenérů a trenérek.

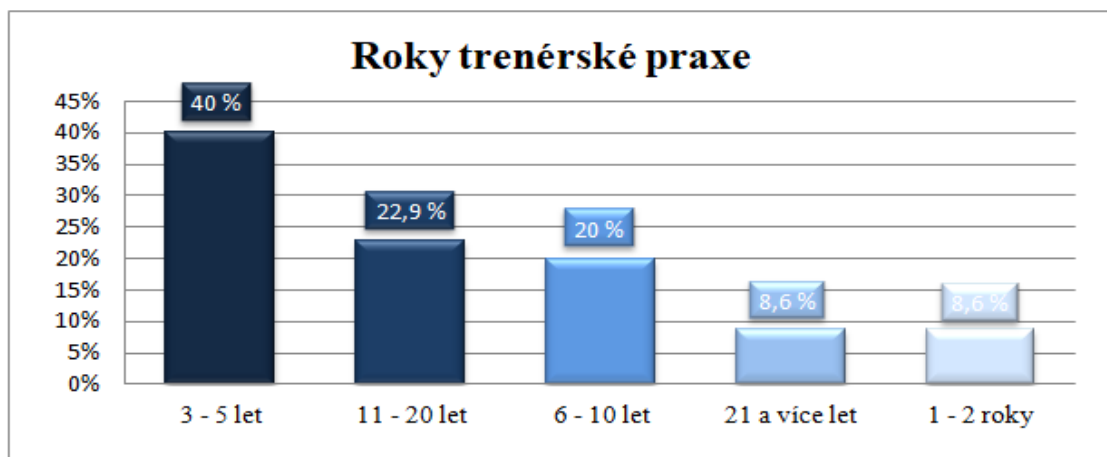
Graf č. 5: Pohlaví a odborná způsobilost dotazovaných trenérů a trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 2 jsem se respondentů ptala, kolik let se věnují trenérství házené nebo miniházené. Z průzkumu bylo patrné, že trenérství v házené či miniházené se věnuje 14 (40 %) respondentů 3 – 5 let, 8 (22,9 %) respondentů 11 – 20 let, 7 (20 %) respondentů 6 – 10 let, 3 (8,6 %) respondenti 1 – 2 roky a 3 (8,6 %) respondenti 21 a více let. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 6 – Roky trenérské praxe

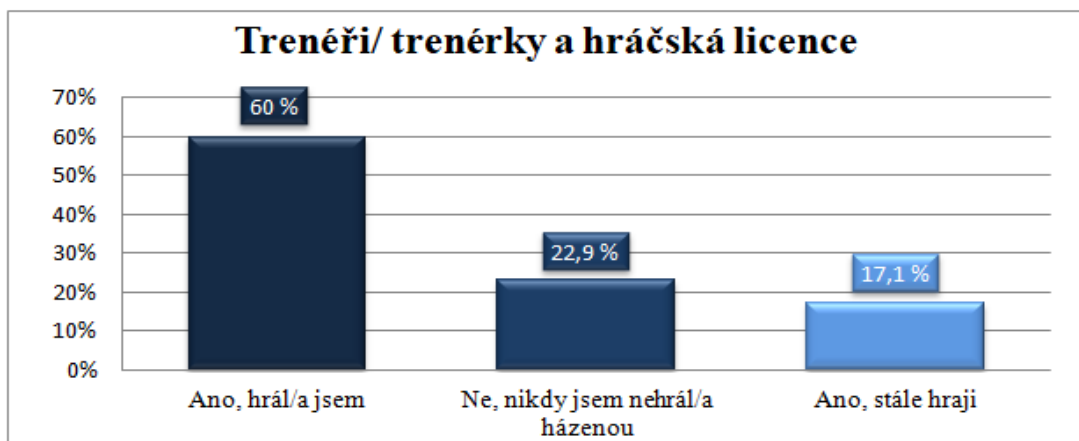
Graf č. 6: Roky trenérské praxe

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 3 jsem zjišťovala, zda někdo z trénujících býval nebo stále je aktivním hráčem/hráčkou házené. Z 35 – ti dotazovaných 21 (60 %) respondentů bývali aktivními hráči/hráčky házené, 8 (22,9 %) respondentů nikdy házenou nehrálo a 6 (17,1 %) respondentů mají hráčskou licenci a jsou stále aktivními házenkáři/házenkářky. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 7 – Trenéři/trenérky a hráčská licence.

Graf č. 7: Trenéři/trenérky a hráčská licence

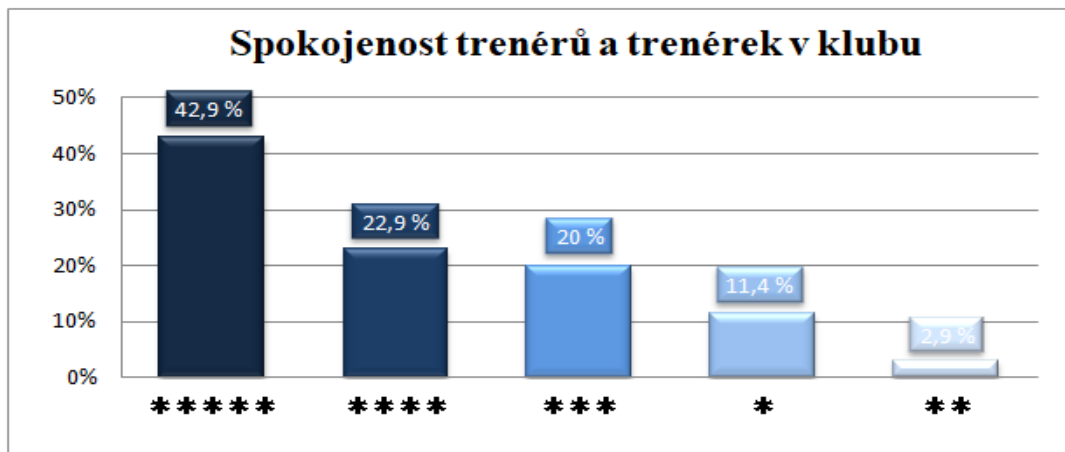

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 4 mě zajímalo, jak se dotazovaným trenérům a trenérkám líbí v prostředí klubu, kde aktivně nyní působí. Spokojenost v klubu jsem zjišťovala pomocí hvězdičkového hodnocení. Maximálně spokojených bylo celkem 15 (42,9 %) tázaných – Ti označili 5/5 hvězdiček, 4/5 hvězdiček označilo 8 (22,9 %) respondentů, 3/5 hvězdiček 7 (35 %) respondentů, velmi nespokojení, kteří zaškrtnuli pouze 1/5 hvězdiček

byli celkem 4 (11,4 %) tázaní a 2/5 hvězdiček označil pouze 1 (2,9 %) respondent. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 8 – Spokojenost trenérů/trenérek v klubu.

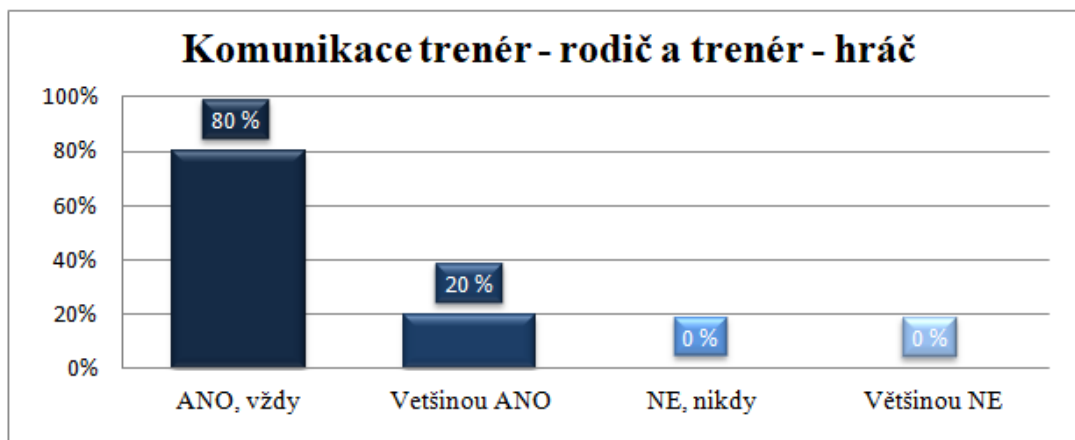
Graf č. 8: Spokojenost trenérů/trenérek v klubu

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 5 jsem zjišťovala komunikativnost dotazovaných trenérů, tedy zda se jich mohou rodiče nebo děti před/po/během utkáním zeptat na vše, čemu nerozuměli. Z odpovědí dotazovaných vyplývá, že 28 (80 %) respondentů je vždy otevřených pro komunikaci jak během, tak před i po utkání s rodiči i se svými svěřenci, 7 (20 %) respondentů komunikuje ve většině případů se svými svěřenci a jejich rodiči a 0 (0 %) tázaných má negativní postoj ke komunikaci s rodiči a se svými svěřenci. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 9 – Komunikace trenér – rodič a trenér – hráč.

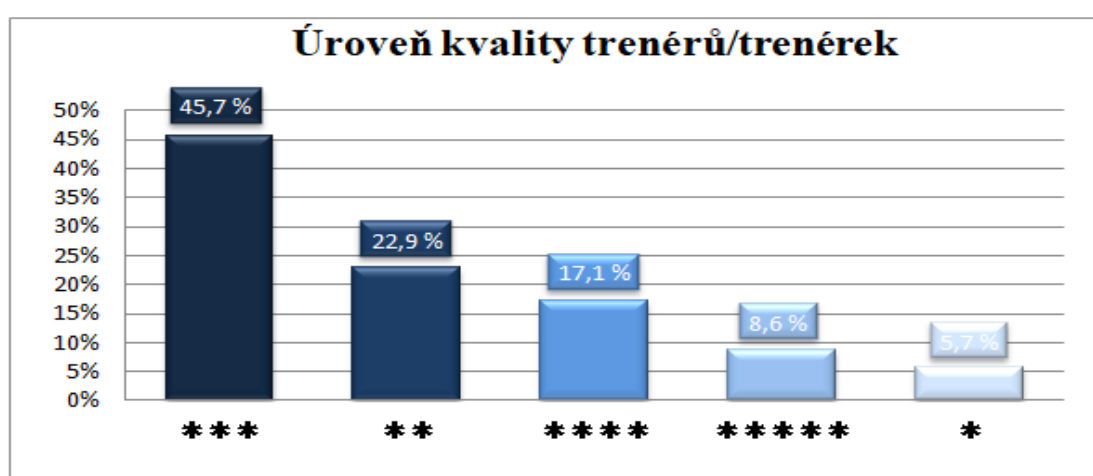
Graf č. 9: Komunikace trenér – rodič a trenér – hráč

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 6 jsem trenérům položila osobní otázku, a chtěla jsem zjistit jejich mínění o sobě samých, tedy jaký si myslí, že jsou trenéři/rky. K průzkumu jsem využila hvězdičkové hodnocení, kde se trenéři/rky měli oznámkovat jako ve škole (1* = nejlepší, 5* = nejhorší). Jako vynikající trenéři, tedy 1/5 hvězdiček se ohodnotili 2 (5,7 %) respondenti, 2/5 hvězdiček označilo 8 (22,9 %) respondentů, 3/5 hvězdiček 16 (45,7 %) respondentů, 4/5 hvězdiček 6 (17,1 %) respondentů a samy sebe vidí jako nedostatečné trenéry 3 (8,6 %) respondenti, kteří si dali 5/5 hvězdiček. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 10 – Úroveň kvality trenérů/trenérek.

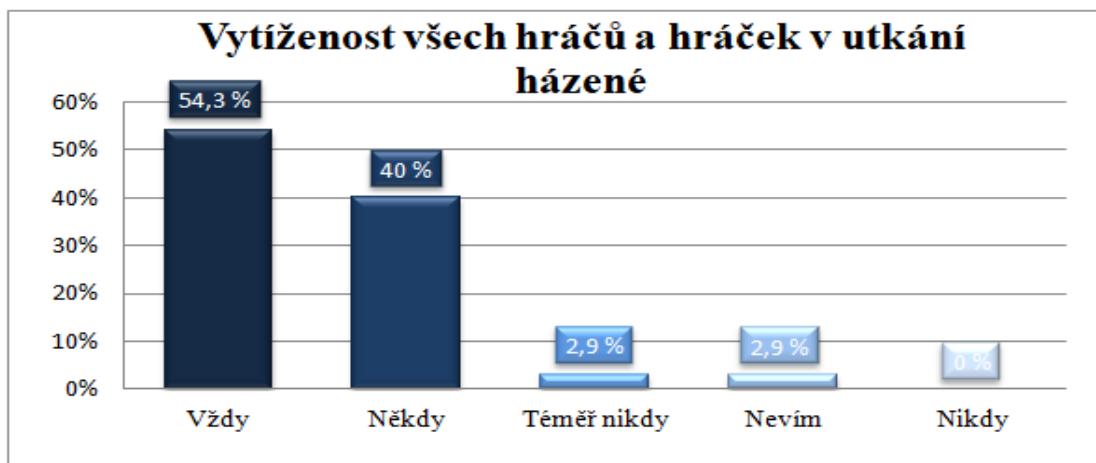
Graf č. 10: Úroveň kvality trenérů/trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 7 jsem zjišťovala, zda trenéři/rky dávají na hřišti během všech zápasů dostatek prostoru všem hráčům a hráčkám bez rozdílu, jestli se utkání hraje na skóre či bez skóre. Dotazovaní zde měli hodnotit škálově 1 – 5 (1 – vždy, 2 – někdy, 3 – nevím, 4 – téměř nikdy, 5 – nikdy). Celkem 19 (54,3 %) respondentů odpovědělo, že dává vždy dostatek prostoru na hřišti všem hráčům a hráčkám, 14 (40 %) respondentů uvedlo, že dostatek prostoru na hřišti během všech zápasů mají jen někdy všichni jejich svěřenci a svěřenkyně, 1 (2,9 %) respondent uvedl, že neví a 1 (2,9 %) respondent přiznal, že téměř nikdy nemají jeho svěřenci stejný prostor na hřišti během všech utkání. Nikdo z dotazovaných neuvedl, že by nikdy nedával dostatek prostoru pro všechny své svěřence. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 11 – Vytíženost všech hráčů a hráček v utkání házené.

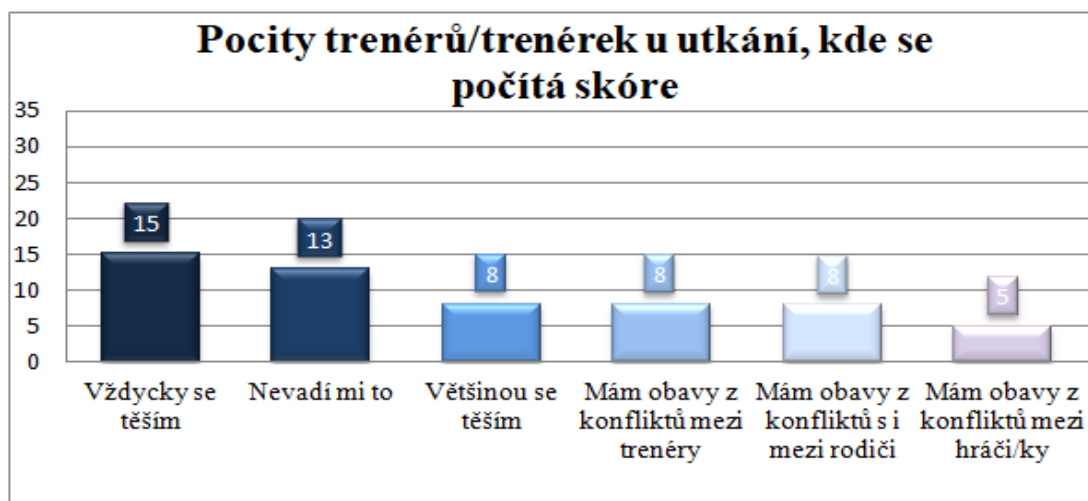
Graf č. 11: Vytíženost všech hráčů a hráček v utkání házené

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 8 jsem od dotazovaných zjišťovala, s jakými pocity jdou na lavičku k utkání, kde se POČÍTÁ skóre. Dotazovaných bylo celkem 35 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí, jelikož lidské pocity mohou být pozitivní, neutrální, negativní ale i smíšené. Z průzkumu vyplynulo, že 15 (42,9 %) respondentů se na utkání vždycky těší, 13 (37,1 %) respondentům utkání nevadí, 8 (22,9 %) respondentů se většinou těší, 8 (22,9 %) respondentů má obavy, že nastanou konflikty mezi trenéry, 8 (22,9 %) respondentů má obavy z výskytu konfliktů s rodiči i mezi rodiči a 5 (14,3 %) respondentů se obává konfliktů mezi jejich svěřenci. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 12 – Pocity trenérů/trenérek u utkání, kde se počítá skóre.

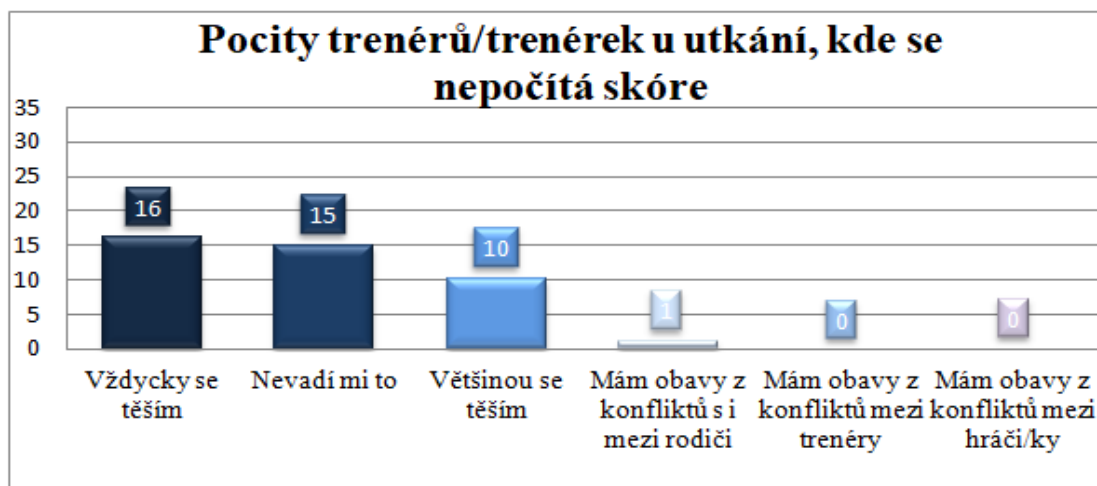
Graf č. 12: Pocity trenérů/trenérek u utkání, kde se počítá skóre

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 9 jsem od dotazovaných zjišťovala, s jakými pocity jdou na lavičku k utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre. Dotazovaných bylo celkem 35 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí, jelikož lidské pocity mohou být pozitivní, neutrální, negativní ale i smíšené. Z průzkumu vyplynulo, že 16 (45,7 %) respondentů se na utkání vždycky těší, 15 (42,9 %) respondentům utkání nevadí, 10 (28,6 %) respondentů se většinou těší, 1 (2,9 %) respondent má obavy z výskytu konfliktů s rodiči i mezi rodiči a žádný respondent neuvedl, že by měl obavy z konfliktů mezi trenéry ani z konfliktů mezi jeho svěřenci a svěřenkyněmi. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 13 – Pocity trenérů/trenerek u utkání, kde se nepočítá skóre.

Graf č. 13: Pocity trenérů/trenerek u utkání, kde se nepočítá skóre

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 10 jsem od trenérů zjišťovala pomocí několika podotázek jejich pohled a postoj na utkání, kde se počítá skóre a kde se nepočítá skóre. Dotazovaní zde měli hodnotit škálově 1 – 5 (1 – vždy, 2 – někdy, 3 – nevím, 4 – téměř nikdy, 5 – nikdy). Výsledky jsou pro přehlednost uvedeny v tabulce č. 2 – Pohled trenérů/trenerek na utkání bez skóre a se skóre.

Z odpovědí je patrné, že trenéři jezdí se svými svěřenci vždy rádi na turnaje se skóre i bez skóre – 12 trenérů (34,3 %). Ke zvýšení hlasu na své svěřence se někdy během utkání se skóre uchýlí 21 (60 %) trenérů a během utkání bez ukazatele skóre 20 (57,1 %) trenérů. Dále 23 (65,7 %) trenérů uvedlo, že dává výkonnostně slabším hráčům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre – z toho 11 (31,4 %) vždy a 12 (34,3 %) někdy. 20 (57,1 %) trenérů uvedlo, že dává výkonnostně silnějším hráčům stejný prostor

na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre – z toho 10 (28,6 %) vždy a 10 (28,6 %) někdy. Naopak 11 (31,4 %) trenérů uvedlo, že téměř nikdy nedávají výkonnostně silnějším hráčům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre. Z výsledků dále vyplývá, že nejvíce pokřikují trenéři na rozhodčí při utkáních, kde se počítá skóre – 20 trenérů (57,1 %), z toho 4 (11,4 %) vždy a 16 někdy (45,7 %), naopak 25 (71,4 %) dotazovaných uvedlo, že nepokřikují na rozhodčí při utkání, kde není ukazatel skóre – z toho 13 (37,1 %) téměř nikdy a 12 (34,3 %) trenérů nikdy.

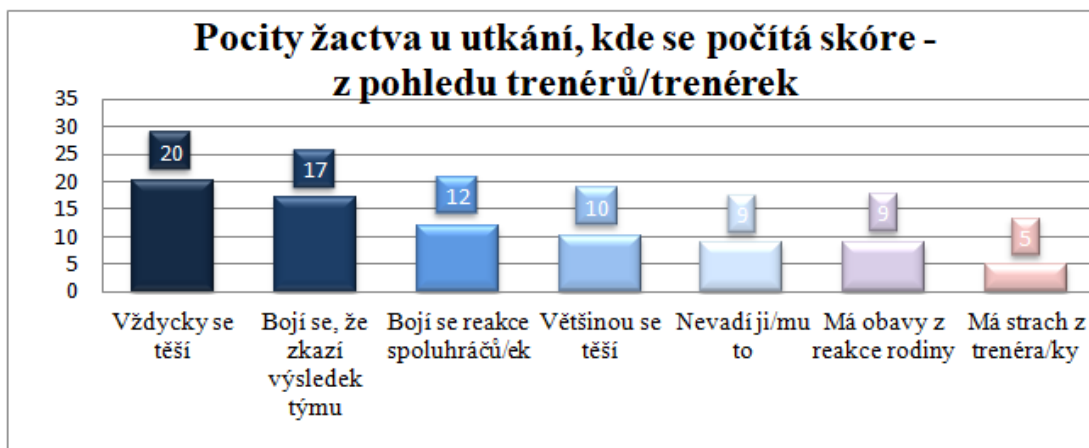
Tabulka č. 2: Pohled trenérů/trenérek na utkání bez skóre a se skóre

Odpověď	 Vždy	 Někdy	 Nevím	 Téměř nikdy	 Nikdy
Jedíte se svými svěřenci/ svěřenkyněmi raději na utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	12 (34,3%)	18 (51,4%)	3 (8,6%)	1 (2,9%)	1 (2,9%)
Jedíte se svými svěřenci/ svěřenkyněmi raději na utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	12 (34,3%)	15 (42,9%)	5 (14,3%)	1 (2,9%)	2 (5,7%)
Zvyšujete hlas na své svěřence u utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	6 (17,1%)	21 (60,0%)	1 (2,9%)	4 (11,4%)	3 (8,6%)
Zvyšujete hlas na své svěřence u utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	5 (14,3%)	20 (57,1%)	1 (2,9%)	6 (17,1%)	3 (8,6%)
Myslíte si, že dáváte výkonnostně slabším svěřencům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre?	11 (31,4%)	12 (34,3%)	4 (11,4%)	8 (22,9%)	0
Myslíte si, že dáváte výkonnostně silnějším svěřencům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre?	10 (28,6%)	10 (28,6%)	4 (11,4%)	11 (31,4%)	0
Přijde Vám, že pokřikujete na rozhodčí při utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	4 (11,4%)	16 (45,7%)	2 (5,7%)	6 (17,1%)	7 (20,0%)
Přijde Vám, že pokřikujete na rozhodčí při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	3 (8,6%)	5 (14,3%)	2 (5,7%)	13 (37,1%)	12 (34,3%)

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 11 jsem se trenérů a trenérek ptala, s jakými pocity si myslí, že jejich svěřenci a svěřenkyně nastupují do utkání, kde se počítá skóre. Dotazovaných bylo celkem 35 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Celkem 20 (57,1 %) respondentů uvedlo, že se jejich svěřenci na utkání s počítáním skóre vždycky těší, 17 (48,6 %) respondentů uvedlo, že se v utkání se skóre jejich svěřenci nejspíše obávají, že zkazí výsledek týmu, 12 (34,3 %) respondentů si myslí, že se jejich svěřenci bojí reakce spoluhráčů/spoluhráček, 10 (28,6 %) tázaných si myslí, že se jejich svěřenci většinou na utkání těší, 9 (25,7 %) respondentů je názoru, že jejich svěřencům nevadí že hrají utkání na skóre, 9 (25,7 %) dotazovaných si myslí, že se děti bojí reakce rodiny a 5 (14,3 %) respondentů si myslí, že se jejich svěřenci bojí reakce trenéra/ky. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 14 – Pocity žactva u utkání, kde se počítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek.

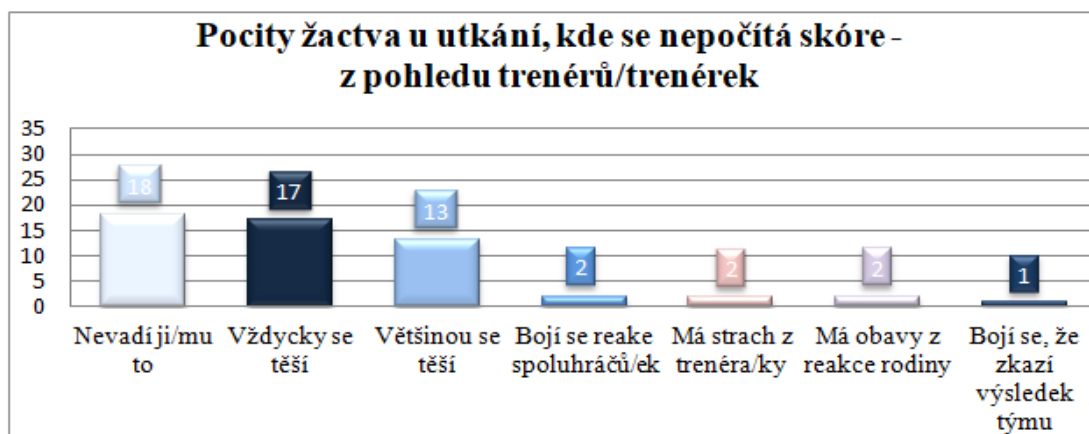
Graf č. 14: Pocity žactva u utkání, kde se počítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 12 jsem se trenérů a trenérek ptala, s jakými pocity si myslí, že jejich hráči a hráčky nastupují do utkání, kde se nepočítá skóre. Dotazovaných bylo celkem 35 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Celkem 18 (51,4 %) dotazovaných zastává názor, že jeho svěřencům nevadí, že hrají utkání bez počítání skóre, 17 (48,6 %) respondentů si myslí, že jejich svěřenci se na utkání bez počítání skóre vždycky těší, 13 (37,1 %) tázaných si myslí, že se jejich svěřenci většinou na utkání těší, 2 (5,7 %) respondenti si myslí, že se jejich svěřenci bojí reakce spoluhráčů/spoluhráček, 2 (5,7 %) z dotazovaných si myslí, že se děti bojí reakce rodiny, 2 (5,7 %) respondentů si myslí, že se jejich svěřenci bojí reakce trenéra/ky a 1 (2,9 %) respondent uvedl, že se v utkání bez skóre jejich svěřenci nejspíše obávají, že zkazí výsledek týmu. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 15 – Pocity žactva u utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek.

Graf č. 15: Pocity žactva u utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek

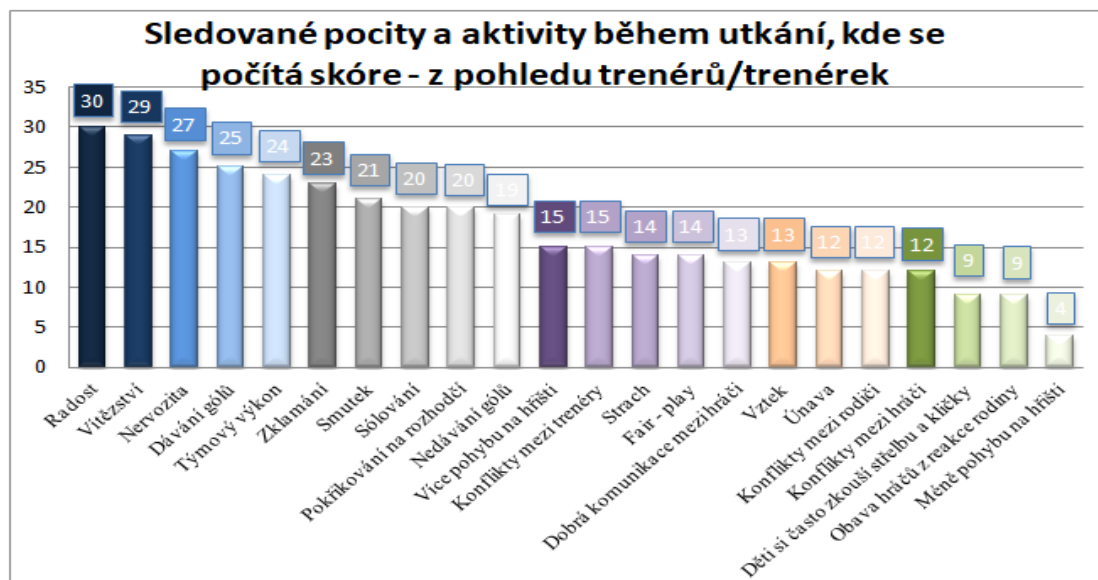

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 13 jsem se od trenérů chtěla dozvědět, které aktivity, dovednosti a pocity pociťují /sledují/vnímají při utkání, kde se POČÍTÁ skóre. Vzhledem k tomu, že utkání může přinášet mnohé, měli trenéři možnost zaškrtnout jednu i více odpovědí. Výsledky jsou pro přehlednost znázorněny v grafu č. 16 – Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek.

Z průzkumu, kde celkově odpovídalo 35 trenérů a trenérek, je možné pozorovat, že při utkání s počítáním skóre panuje radostná nálada – 30 odpovědí, všichni zúčastnění zažívají pocit vítězství – 29 odpovědí, ale i zklamání – 23 odpovědí, je možné pozorovat mnoho gólových příležitostí – 25 odpovědí, ale také dle 20 respondentů dochází k pokřikování na rozhodčí a k převažování hry jednoho hráče nebo hráčky (sólování). Dále 15 respondentů sleduje během utkání různé konflikty mezi trenéry, 14 respondentů pociťuje nebo sleduje na hřišti pocit strachu a obav a stejné množství respondentů uvedlo, že se utkání odehrávají v duchu fair – play a 12 respondentů zaznamenalo konflikty mezi rodiči a hráči, 13 dotazovaných trenérů a trenérek vnímá během utkání dobrou komunikaci mezi svými svěřenci a svěřenkyněmi, ale také vztek na palubovce. Nejméně častými aktivitami jsou herní činnosti jednotlivce, tedy časté zkoušení L úniků a P úniků (kličky), střelby apod. – 9 odpovědí a málo pohybu na hřišti – 4 odpovědi.

Graf č. 16: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek

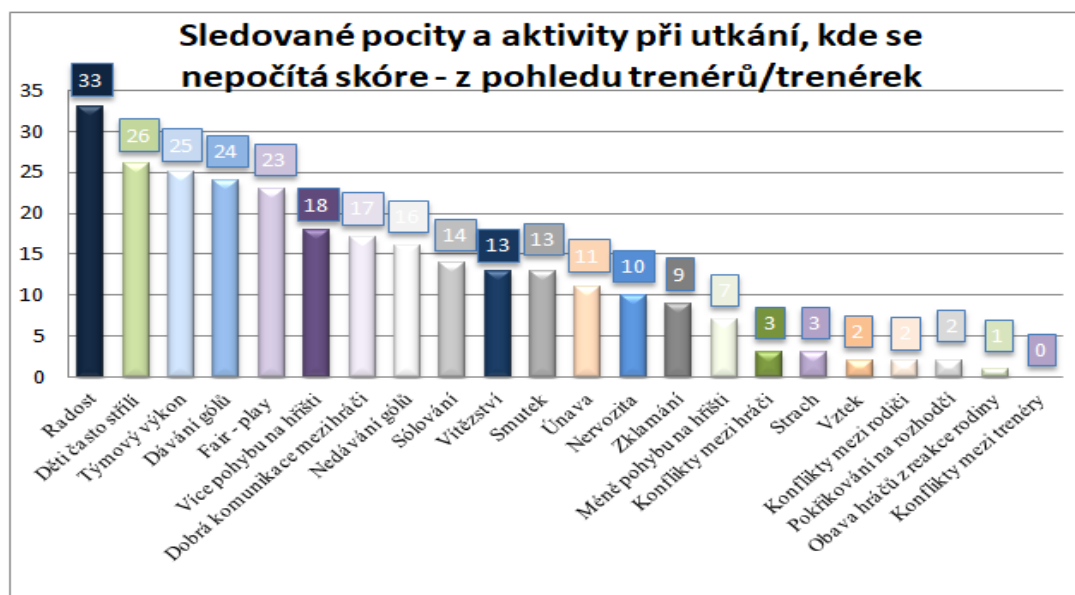

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 14 jsem se od trenérů chtěla dozvědět, které aktivity, dovednosti a pocity pociťují /sledují/vnímají při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre. Výsledky jsou pro přehlednost znázorněny v grafu č. 17 – Sledované pocity a aktivity při utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek.

Z průzkumu, kde celkově odpovídalo 35 trenérů a trenérek, je možné pozorovat, že při utkání bez počítání skóre panuje radostná nálada – 33 odpovědí, děti si často zkouší herní činnosti jednotlivce – střelba, L únik, P únik aj. – 26 odpovědí, je množné pozorovat mnoho gólových příležitostí – 24 odpovědí, ale také dle 23 respondent se utkání odehrávají v duchu fair – play, 18 respondentů sleduje mnoho pohybu na hřišti od všech svých svěřenců a svěřenkyň. Dle 13 – ti dotázaných je možné během utkání bez skóre zažívat vítězství, ale také zklamání – 9 odpovědí. Nejméně častými aktivitami jsou dle 3 respondentů konflikty mezi hráči a hráčky, dále také pouze 2 respondenti pociťují nebo sledují u dětí strach a vztek a pouze dle 2 respondentů dochází k pokřikování na rozhodčí a ke konfliktům mezi rodiči. Dle tázaných během utkání bez počítání skóre nemají děti strach ani obavy z reakce rodiny. Nikdo z dotazovaných neuvedl, že by během utkání bez počítání skóre zaznamenal konflikty mezi trenéry napříč Středočeským krajem.

Graf č. 17: Sledované pocity a aktivity při utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 15 jsem po trenérech chtěla, aby uvedli alespoň 3 argumenty, proč se jim LÍBÍ utkání mladšího žactva bez počítání skóre. Nejvíce trenérů vidělo pozitivum zavedení utkání bez počítání skóre v širokém zapojení dětí do utkání, kde 26 (74,3 %) trenérů uvedlo, že mají možnost se do utkání zapojit i výkonnostně slabší děti v týmu, a naopak výkonnostně silnější děti mají tendenci zapojovat všechny své spoluhráče, takže se do celkové hry projevuje i větší týmové nasazení a kreativita – 19 (54 %) trenérů. Dále se 23 (65,7 %) trenérům zamlouvá, že utkání se hraje v duchu fair – play, 22 (62,9 %) trenérům se líbí, že nedochází k přehnanému tlaku na rozhodčí, 11 (31,4 %) trenérů vidí utkání jako zábavu pro děti a také označili systém soutěže je vhodnou příležitostí pro začínající kluby – 6 (17,1 %) trenérů. Nejčastější odpovědi jsou znázorněny v grafu č. 18 – Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu trenérů/trenérek.

Graf č. 18: Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu trenérů/trenérek

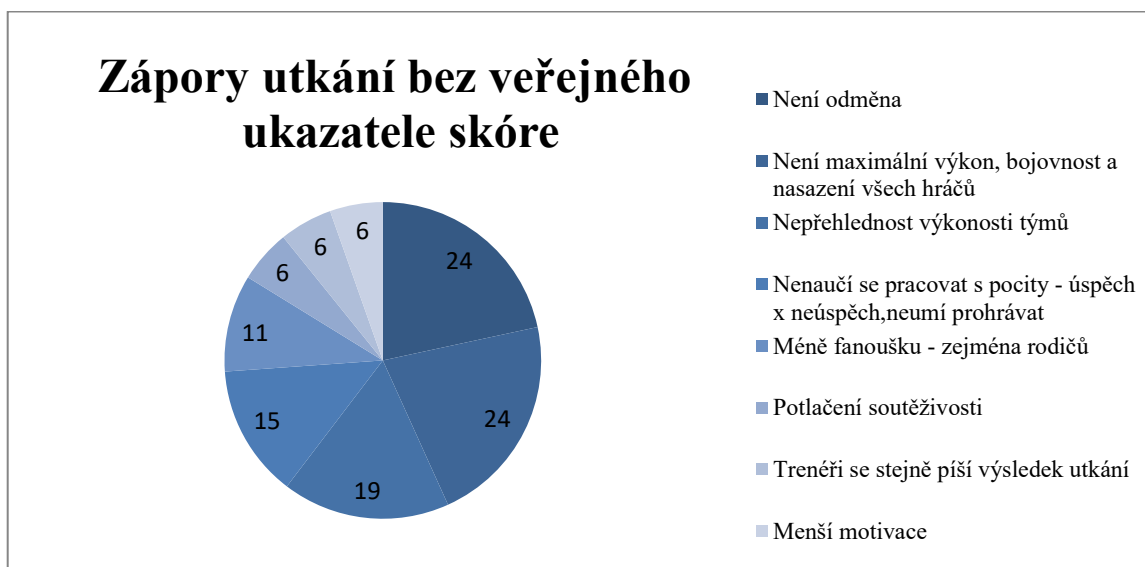

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 16 jsem po trenérech chtěla, aby uvedli alespoň 3 argumenty, proč se jim NELÍBÍ utkání mladšího žactva bez počítání skóre. Nejvíce trenérů vidělo negativum zavedení utkání bez počítání skóre v tom, že dětem chybí odměna – 24 (68,6 %), dále stejné množství trenérů mělo negativní ohlasy na systém bez počítání skóre, jelikož dle jejich mínění výkonnostně silnější hráči mají tendenci nejít do utkání na 100 procent, tedy že u výkonnostně silnějších hráčů chybí nasazení a bojovnost. Dále je z průzkumu patrné, že 19 (54 %) dotazovaných si myslí, že zanikne přehlednost o výkonnosti jednotlivých týmů, 15 (42,3 %) trenérů upozornilo, že se děti nenaučí pracovat s úspěchem a neúspěchem a v budoucnu mohou mít problémy s korigováním svých pocitů a emocí.

V neposlední řadě 11 (31,4 %) dotazovaných zmínilo, že účast rodičů na utkání bez skóre je menší než při utkání se skóre, tudíž může chybět dětem vnější podpora a vnější motivace – 6 (17,1 %). Dále 6 (17,1 %) dotazovaných trenérů uvedlo, že systém soutěže postrádá smysl, když si značná část trenérů zaznamenává výsledek utkání, i když není ukazatel skóre povolen. Nejčastější odpovědi jsou zaznamenány v grafu č. 19 – Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu trenérů/trenérek.

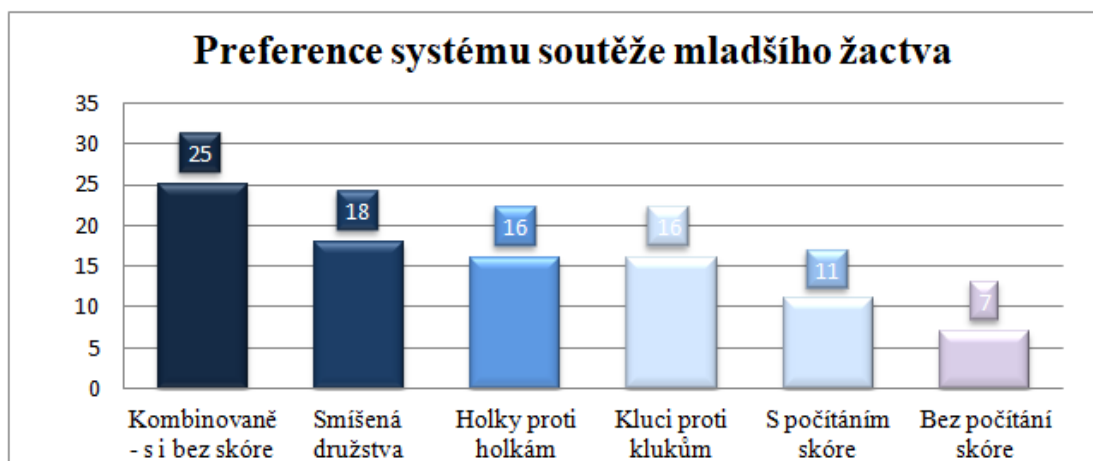
Graf č. 19: Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu trenérů/trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 17 jsem zjišťovala, jaký systém soutěže mladšího žactva trenéři preferují. Dotazovaných bylo celkem 35 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Z průzkumu je zřejmé, že 25 (71,4 %) dotazovaných trenérů je názoru, že by se soutěž měla hrát kombinovaně, tedy s i bez počítání skóre, 18 (51,4 %) dotazovaných by soutěž zachovalo pro smíšená družstva a 16 (45,7 %) tázaných hlasovalo pro oddělenou soutěž pro jednotlivá pohlaví. Pouze 11 (31,4 %) dotazovaných trenérů a trenérek je zastáncem systému soutěže s počítáním skóre a 7 (20 %) dotazovaných by preferovalo systém soutěže bez počítání skóre. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 20 – Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu trenérů/trenérek.

Graf č. 20: Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu trenérů/trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 18 jsem zjišťovala, zda si trenéři myslí, že jejich svěřenci/svěřenkyne se účastní raději utkání, kde se počítá skóre, nebo kde se hraje bez skóre a proč si to myslí. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 21 – Obliba utkání mladšího žactva – z pohledu trenérů/trenérek.

Z průzkumu je zřejmé, že 16 (46 %) trenérů si myslí, že děti baví všechny zápasy, ale že je podstatná úloha trenéra. Mezi hlavní argumenty, proč tomu tak je, trenéři uváděli, že v první řadě trenér vždy musí umět své svěřence správně namotivovat, bez ohledu na výsledek utkání. Když trenéři děti dobře motivují, správně jim vysvětlí cíl hry a ukážou jim správnou cestu, tak je baví obě varianty utkání. Děti se mohou těšit na utkání, kde mohou získat medaile, ale i na utkání bez skóre, kde se necítí tolik provinile, když se jim něco nepovede a navíc mají i více prostoru a možností k experimentování na hřišti. Dále se trenéři shodují v myšlence, že výkonnostně slabší hráči budou raději jezdit na utkání, kde se nepočítá skóre a aktuálně výkonnostně silnější hráči na utkání se skóre, 14 (40 %) dotazovaných trenérů si myslí, že se děti raději účastní utkání s počítáním skóre, jelikož jsou v tomto věku hodně soutěživé, chtějí být chváleny, zažívat pocit úspěchu, chtějí si dokázat, že jsou lepší než soupeř a za svou snahu být nejen věcně ocenění – medaile, pochutiny, diplomy aj – ale i slovně například od rodičů, kteří často jezdí pouze po utkání, která jsou na skóre. 5 (14 %) trenérů uvedlo, že si myslí, že jejich svěřenci jezdí raději na utkání bez skóre, jelikož se dostanou častěji na hřiště a mají více prostoru pro svou realizaci, a navíc se nesoustředí na výsledek utkání a více se soustředí na svůj výkon.

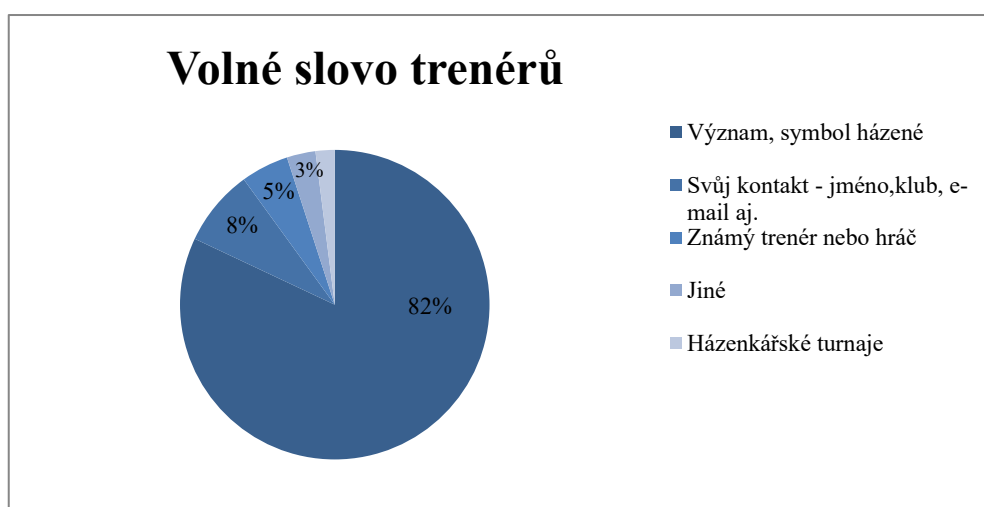
Graf č. 21: Obliba utkání mladšího žactva – z pohledu trenérů a trenérek

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 19 dotazovaní dostali volný prostor pro vyjádření svých připomínek, dotazů, k uvedení svého jména, klubu, kde působí, ale například i k projevení svých postřehů k házené – mohli napsat cokoli, co je napadne, když se řekne slovo házená. Nejčastější odpovědi se týkaly významu a přínosu házené – 82 % všech odpovědí. Další odpovědi byly osobní údaje a myšlenky: jak jsem se dostal/a k házené, co pro mě znamená házená, co dává házená mně a mým svěřencům/svěřenyním, kdo mě inspiroval, kdo je házenkářským vzorem, v čem vidím smysl házené, vzpomínky na turnaje, vítězství národního týmu aj. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 22 – Volné slovo trenérů/trenérek

Graf č. 22: Volné slovo trenérů/trenérek

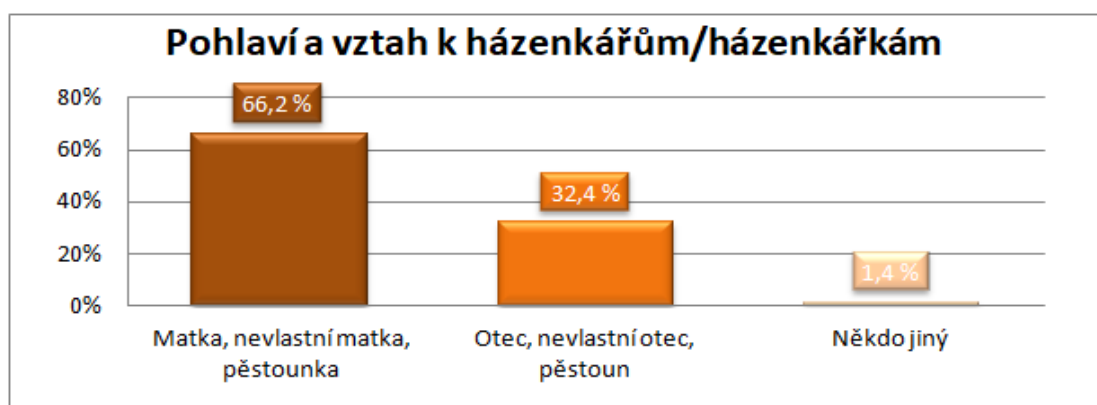

Zdroj: Vlastní

6.5.2 Výsledky dotazníků pro rodiče mladšího žactva – rozbor jednotlivých otázek

V otázce č. 1 jsem se ptala rodičů na vztah k účastníkům systému soutěže mladšího žactva. Zjistila jsem, že dotazníkového šetření se zúčastnilo celkem 74 respondentů, z toho 44 (66,2 %) matek, nevlastních matek nebo pěstounem, 24 (32,4 %) otců, nevlastních otců nebo pěstounů a 1 (1,4 %) jiný respondent házenkářům – babička. Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 23 – Pohlaví a vztah k házenkářům/házenkářkám

Graf č. 23: Pohlaví a vztah k házenkářům/házenkářkám

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 2 jsem od rodičů zjišťovala, kdo se v jejich blízkém rodinném okruhu věnuje házené. Z průzkumu je patrné, že v rodinách převládají házenkáři nad házenkářkami, jelikož 61 (82,4 %) rodičů má v rodině házenkáře (syn, bratr, vnuk aj.), 7 (9,5 %) rodičů házenkáře i házenkářku a 6 (8,1 %) rodičů má v rodině holčičí reprezentantku házené (dceru, sestru, vnučku aj.) Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 24 – Genderové odlišení žactva – z pohledu rodičů.

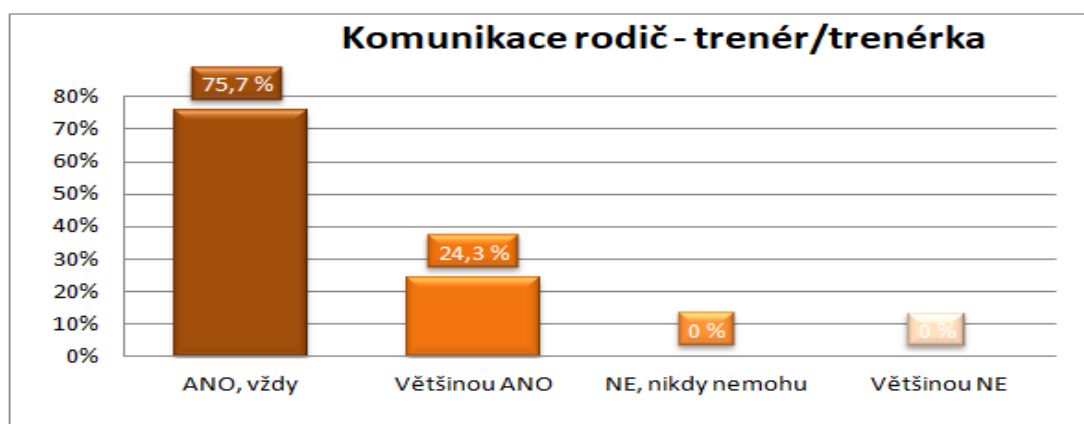
Graf č. 24: Genderové odlišení žactva – z pohledu rodičů

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 3 jsem zjišťovala kvalitu komunikace mezi trenéry a rodiči, tedy zda se rodiče mohou trenérů/trenérek zeptat na vše, čemu v průběhu utkání nerozuměli. Z odpovědí dotazovaných vyplývá, že všech 74 (100 %) dotazovaných má možnost komunikace o utkání s trenéry svých dětí – z toho 56 (75,7 %) respondentů má možnost komunikace vždy a 18 (24,3 %) většinou vždy. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 25 – Komunikace rodič – trenér/trenérka.

Graf č. 25: Komunikace rodič – trenér/trenérka

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 4 jsem od rodičů zjišťovala pomocí několika podotázek jejich pohled a postoj k utkáním, kde se počítá skóre a kde se nepočítá skóre. Dotazovaní zde měli hodnotit škálově 1 – 5 (1 – vždy, 2 – někdy, 3 – nevím, 4 – téměř nikdy, 5 – nikdy). Výsledky jsou pro přehlednost uvedeny v tabulce č. 3 – Pohled na jednotlivá utkání z pohledu rodičů.

Z odpovědí lze vyčíst, že nikdo (0 %) z rodičů si nemyslí, že by jeho dítě nemělo dostatek prostoru na hřišti při utkání, bez ohledu na to, zda je utkání na skóre nebo bez skóre. Dále je z odpovědí patrné, že 53 (71,6 %) rodičů si myslí, že jeho dítě patří k výkonnostně lepším členům týmu – z toho 18 (24,3 %) rodičů si myslí, že vždy jeho dítě vyniká a 35 (47,3 %) že vyniká někdy. Dále 32 (43,5 %) rodičů uvedlo, že si myslí, že jejich dítě dostává více prostoru na hřišti než jeho spoluhráči/ky – z toho 2 (2,7 %) vždy a 30 (40,5 %) někdy. Naopak 23 (31,1 %) tázaných si myslí, že jejich dítě nedostává nikdy – 8 (10,8 %) nebo téměř nikdy – 15 (20,3 %) více prostoru na hřišti než spoluhráči/spoluhráčky. Dále je z průzkumu patrné, že rodiče jezdí své házenkáře a házenkářky raději podporovat na utkání, kde se počítá skóre – 29 (39,2 %) rodičů jezdí vždy a 29 (39,2 %) někdy, naopak na utkání bez skóre jezdí raději vždy pouze 19 (25,7 %) rodičů. Na utkání, kde se nepočítá skóre, téměř nikdy nejedí podporovat své dítě

10 (13,5 %) rodičů. Dále si 38 (51,3 %) rodičů myslí, že ke zvýšení hlasu na své svěřence během utkání se skóre se trenéři uchýlí někdy – 8 (10,8 %) nebo vždy – 30 (40,5 %), a naopak 28 (27,9 %) rodičů si myslí, že téměř nikdy – 17 (23 %) nebo nikdy – 11 (14,9 %) trenéři na jejich děti nekřičí, a to ani jak v utkání na skóre, tak bez skóre.

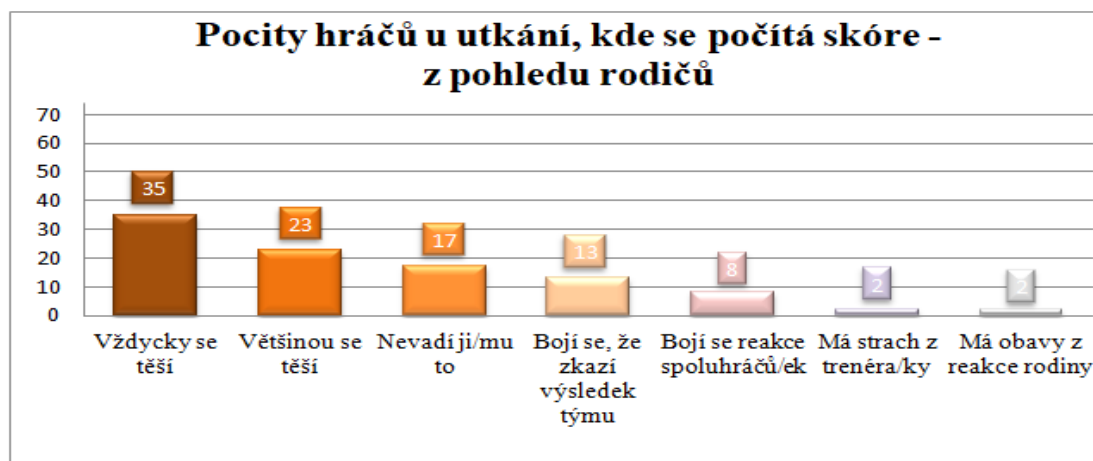
Tabulka č. 3: Pohled na jednotlivá utkání z pohledu rodičů

Odpověď	 Vždy	 Někdy	 Nevím	 Téměř nikdy	 Nikdy
Myslíte si, že při utkání, kde se POČÍTÁ skóre, má Váš házenkář/ka dostatek prostoru na hřišti?	39 (52,7%)	28 (37,8%)	7 (9,5%)	0	0
Myslíte si, že při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre, má Váš házenkář/ka dostatek prostoru na hřišti?	44 (59,5%)	22 (29,7%)	8 (10,8%)	0	0
Patří Váš/e házenkář/ka k výkonnostně lepším členům týmu?	18 (24,3%)	35 (47,3%)	13 (17,6%)	7 (9,5%)	1 (1,4%)
Dostává Váš/e házenkář/ka na hřišti více prostoru než jeho spoluhráči/ky?	2 (2,7%)	30 (40,5%)	19 (25,7%)	15 (20,3%)	8 (10,8%)
Jezdíte raději podporovat svého/svou házenkáře/házenkářku na utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	29 (39,2%)	29 (39,2%)	9 (12,2%)	5 (6,8%)	2 (2,7%)
Jezdíte raději podporovat svého/svou házenkáře/házenkářku na utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	19 (25,7%)	29 (39,2%)	12 (16,2%)	10 (13,5%)	4 (5,4%)
Přijde Vám, že trenér zvyšuje hlas na své svěřence při utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	8 (10,8%)	30 (40,5%)	8 (10,8%)	17 (23,0%)	11 (14,9%)
Přijde Vám, že trenér zvyšuje hlas na své svěřence při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	6 (8,1%)	28 (37,8%)	12 (16,2%)	17 (23,0%)	11 (14,9%)

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 5 jsem se rodičů ptala, s jakými pocity si myslí, že jejich děti nastupují do utkání, kde se počítá skóre. Dotazovaných bylo celkem 74 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Celkem 58 respondentů zastává názor, že jeho dítě se na utkání se skóre těší – z toho 35 (47,3 %) rodičů si myslí, že se vždycky těší a 23 (31,1 %), že se většinou těší. Dále 17 (23 %) rodičů uvedlo, že jejich dětem nevadí hrát utkání s počítáním skóre, 13 (17,6 %) si myslí, že jejich děti mají strach z možnosti pokazit výsledek týmu, 8 (10,8 %) tázaných zastává názor, že se jejich děti bojí reakce spoluhráčů/spoluhráček a 2 (2,7 %) z dotazovaných si myslí, že se děti bojí trenéra a také reakce rodiny. Výsledky jsou znázorněna v tabulce s doplňujícím grafem č. 26 – Pocity hráčů u utkání, kde se počítá skóre – z pohledu rodičů.

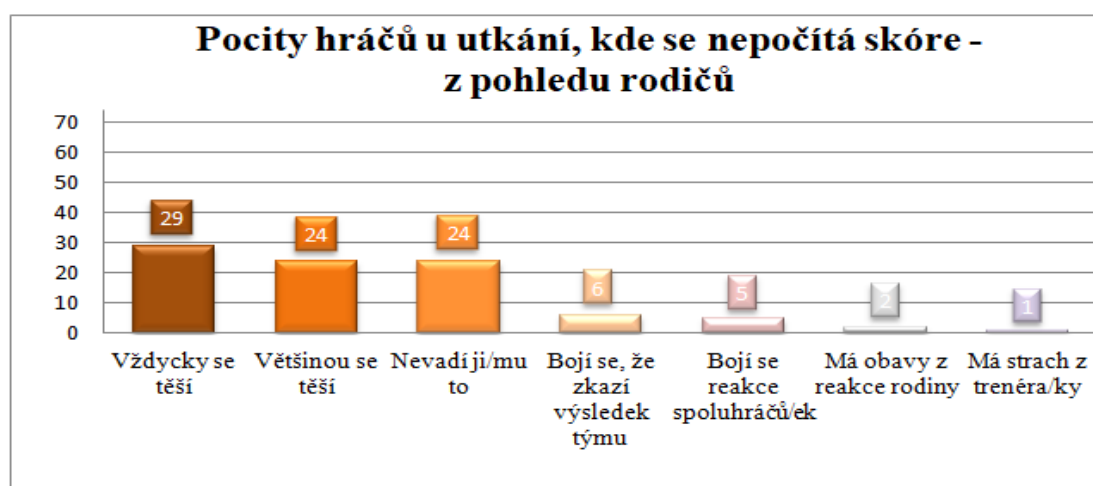
Graf č. 26: Pocity hráčů u utkání, kde se počítá skóre – z pohledu rodičů

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 6 jsem se rodičů ptala, s jakými pocity si myslí, že jejich děti nastupují do utkání, kde se nepočítá skóre. Dotazovaných bylo celkem 74 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Celkem 53 respondentů zastává názor, že jeho dítě se na utkání bez skóre těší – z toho 29 (39,2 %) rodičů si myslí, že se vždycky těší a 24 (32,4 %), že se většinou těší. Dále 24 (32,4 %) rodičů uvedlo, že jejich dětem nevadí hrát utkání bez ukazatele skóre, 6 (8,1 %) si myslí, že jejich děti mají strach z možnosti pokazit výsledek týmu, 5 (6,8 %) tázaných zastává názor, že se jejich děti bojí reakce spoluhráčů/spoluhráček, 2 (2,7 %) z dotazovaných si myslí, že se děti bojí reakce rodiny a 1 (1,4 %) rodič uvedl, že má jeho dítě nejspíše strach s trenéra. Výsledky jsou znázorněna v tabulce s doplňujícím grafem č. 27 – Pocity hráčů u utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu rodičů

Graf č. 27: Pocity hráčů u utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu rodičů

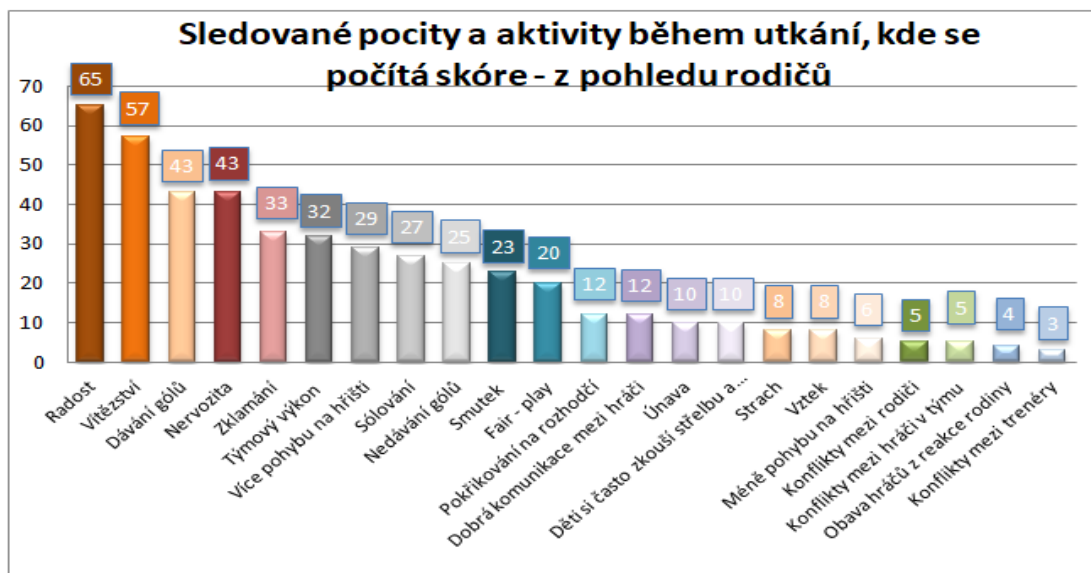

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 7 jsem se od rodičů chtěla dozvědět, které aktivity, dovednosti a pocity pociťují /sledují/vnímají při utkání, kde se POČÍTÁ skóre. Vzhledem k tomu, že utkání může přinášet mnohé, měli rodiče možnost zaškrtnout jednu i více odpovědí. Výsledky jsou pro přehlednost znázorněny v grafu č. 28 – Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu rodičů.

Z průzkumu, kde celkově odpovídalo 74 rodičů, je možné pozorovat, že při utkání s počítáním skóre panuje radostná nálada – 65 odpovědí, všichni zúčastnění zažívají pocit vítězství – 57 odpovědí, ale i zklamání – 33 odpovědí, je množné pozorovat mnoho gólových příležitostí – 43 odpovědí, ale také dle 32 rodičů je k vidění týmový výkon. Podle 27 respondentů je možné pozorovat hru převážně jednoho hráče (sólování), dle 12 rodičů dochází k pokřikování na rozhodčí, 10 tázaných rozhodčí sleduje na dětech únavu a pozorují herní činnost jednotlivce, tedy časté zkoušení L úniků a P úniků (kličky), střelby apod. Nejméně častými aktivitami jsou konflikty mezi rodiči a hráči a hráčky v týmu – 5 odpovědí, obava dětí z reakce rodiny na jejich výkon – 4 odpovědi a pouze 3 rodiče zaznamenali konflikty mezi trenéry a trenérkami.

Graf č. 28: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu rodičů

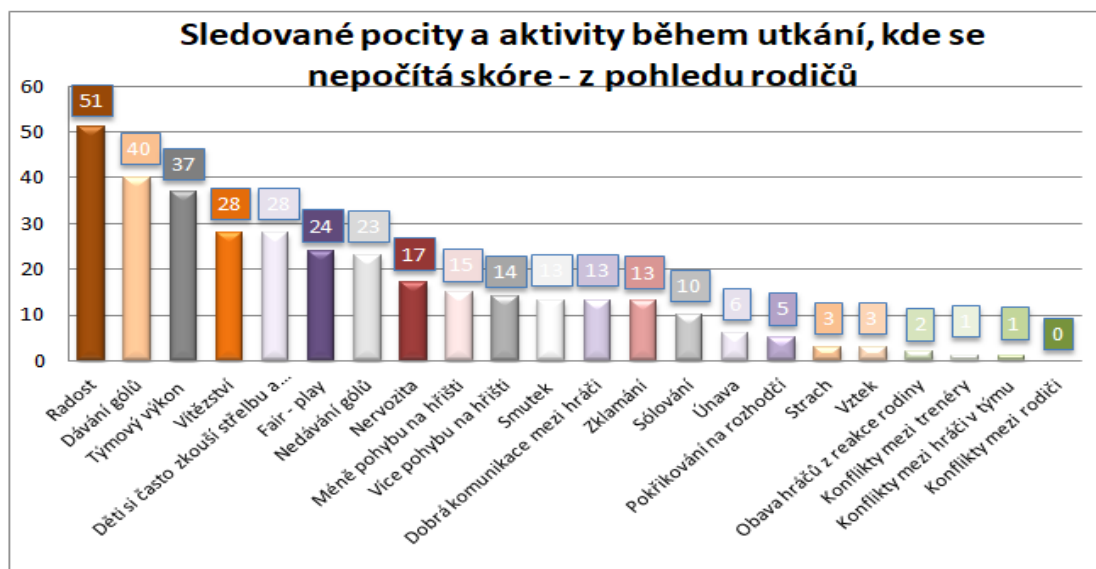

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 8 jsem od rodičů zjišťovala, které aktivity, dovednosti a pocity pociťují /sledují/vnímají při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre. Výsledky jsou pro přehlednost znázorněny v grafu č. 29 – Pocity a aktivity během utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu rodičů.

Z odpovědí rodičů je patrné, že při utkání bez počítání skóre panuje radostná nálada – 51 odpovědí, je množné pozorovat mnoho gólových příležitostí – 40 odpovědí, 37 rodičů uvedlo, že je k vidění týmový výkon a také, že zúčastnění zažívají pocity z vítězství – 28 odpovědí. Dále 28 rodičů pozoruje časté herní činnosti jednotlivce, tedy časté zkoušení L úniků a P úniků (kličky), střelby apod., 24 rodičů zmínilo, že utkání se odehrávají v duchu fair – play. Jako nejméně časté aktivity označili rodiče pokřikování na rozhodčí – 5 odpovědí, strach a vztek – 3 odpovědi, obava a strach dětí z reakce rodiny na jejich výkon, dále dle rodičů nejsou k vidění konflikty mezi trenéry a trenérkami a ani mezi hráči – 1 odpověď a nikdo z rodičů nezaznamenal během utkání konflikty mezi rodiči.

Graf č. 29: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu rodičů

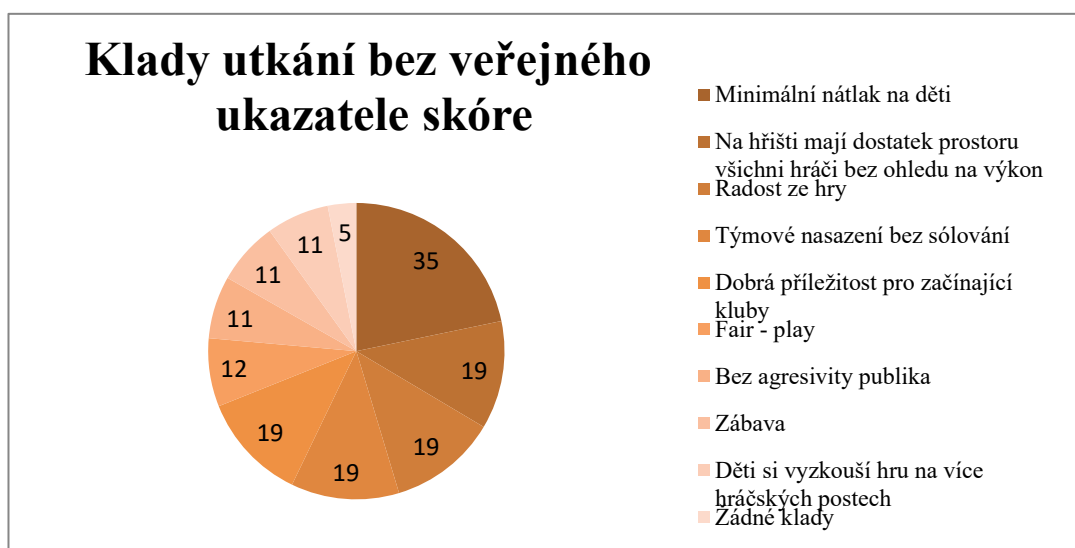

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 9 jsem po rodičích chtěla, aby uvedly alespoň 3 argumenty, proč se jim LÍBÍ utkání mladšího žactva bez počítání skóre. Nejvíce rodičů – 35 (47,3 %) vidělo pozitivum zavedení utkání bez počítání skóre v odstranění tlaku, nervozity a stresu, které jsou na jejich děti vyvíjeny ze všech stran, jak od rodičů, tak od trenérů a spoluhráčů, dále 19 (25,7 %) rodičů uvedlo, že mají možnost se do utkání zapojit i výkonnostně slabší děti v týmu a výkonnostně slabší týmy nehrají pod tak velkým tlakem, a navíc u nich sledují větší zapálení a radost ze hry, a naopak výkonnostně silnější děti mají tendenci zapojovat všechny své spoluhráče, takže se do celkové hry projevuje i týmové nasazení a je odstraněno přehnané individuální nasazení – 19 (25,7 %) rodičů. Dále se 12 (16,2 %) rodičů zamlouvá, že utkání se hraje v duchu fair – play, a i když jeden tým vstřelí znatelně

menší počet branek, tak pak následuje menší zklamání ze hry, 11 (14,9 %) rodičům se líbí, že nedochází k přehnané agresivitě a nevhodnému chování publika, 11 (14,9 %) vidí utkání jako zábavu pro děti a možnost vyzkoušení si různých herních kombinací bez velkého rizika ztráty vítězství a 5 (6,8 %) rodičů argumentovalo, že nevidí žádné klady u utkání bez veřejného ukazatele skóre. Nejčastější odpovědi jsou znázorněny v grafu č. 30 – Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu rodičů.

Graf č. 30: Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu rodičů

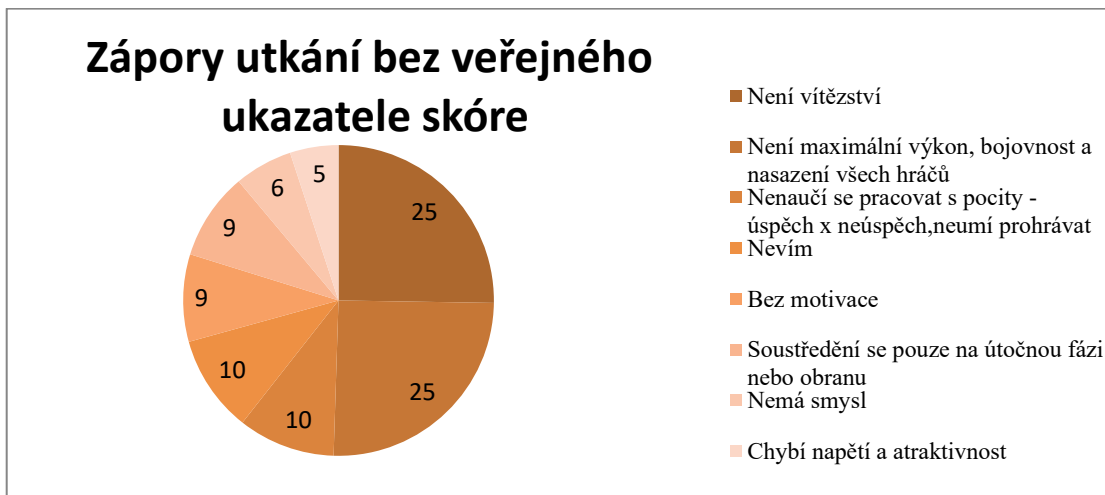

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 10 jsem po rodičích chtěla, aby uvedly alespoň 3 argumenty, proč se jim NELÍBÍ utkání mladšího žactva bez počítání skóre. Nejvíce rodičů vidělo negativum zavedení utkání bez počítání skóre v tom, že dětem chybí vidina výsledku, tedy odměna ve formě výhry nebo prohry – 25 (33,8 %), dále stejné množství rodičů mělo negativní ohlasy na systém bez počítání skóre, jelikož dle jejich mínění výkonnostně silnější hráči mají tendenci nejít do utkání na 100 procent, tedy že u výkonnostně silnějších hráčů chybí nasazení a bojovnost. Dále je z průzkumu patrné, že 10 (13,5 %) rodičů si myslí, že se nenaučí děti pracovat s úspěchem a neúspěchem a v budoucnu mohou mít problémy s korigováním svých pocitů a emocí, 10 (13,5 %) rodičů nemá vyhranění názor na utkání bez skóre a neví, co si o systému bez ukazatele skóre myslet. V neposlední řadě 9 (12,2 %) dotazovaných zmínilo, že dětem chybí motivace a stejné množství si myslí, že děti se tolik nesnaží a soustředí se buď pouze na obranu, nebo mají tendence zaměřovat se pouze na vstřelení gólu. Dále 6 (8,1 %) dotazovaných rodičů uvedlo, že systém soutěže postrádá smysl, pokud děti nevědí výsledek utkání a 5 (6,8 %) rodičů si myslí, že utkání není tolik

napínavé a atraktivní. Nejčastější odpovědi jsou zaznamenány v grafu č. 31 – Zápory utkání bez veřejného skóre – z pohledu rodičů.

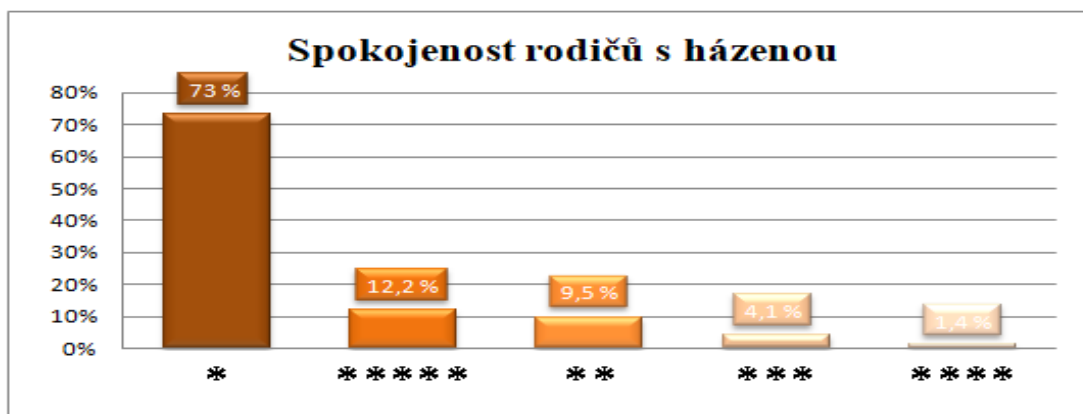
Graf č. 31: Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu rodičů

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 11 jsem zjišťovala, zda jsou rodiče spokojeni s výběrem házené jako sportovní aktivity pro jejich děti. Dotazovaní zde měli hodnotit výběr sportu jako ve škole, tedy klasifikovat 1 – 5 (1*/5 – ano, jsem moc rád/a, 5*/5 – ne nejsem rád/a, chci, aby mé dítě změnilo sport). Maximálně spokojených bylo celkem 54 (73 %) tázaných – Ti označili 1/5 hvězdiček, 2/5 hvězdiček označilo 7 (9,5 %) rodičů, 3/5 hvězdiček 3 (4,1 %) rodičů, 4/5 hvězdiček označil pouze 1 (1,4 %) rodič a velmi nespokojení, kteří zaškrtnuli 5/5 hvězdiček bylo celkem 9 (12,2 %) tázaných. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 32 – Spokojenost rodičů s házenou.

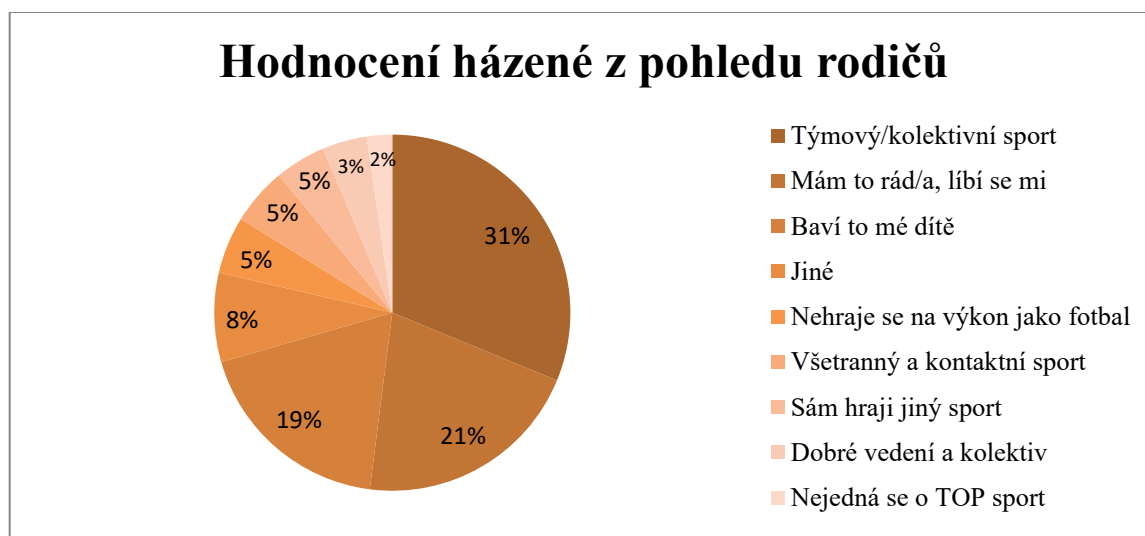
Graf č. 32: Spokojenost rodičů s házenou

Zdroj: Vlastní

Otázka č. 12 navazovala na hvězdičkové hodnocení spokojenosti rodičů s házenou, kterou jsem zjišťovala v otázce č. 11. Chtěla jsem odhalit, proč a co vedlo rodiče k dané klasifikaci házené v otázce č. 11. Mezi nejčastějšími argumenty se objevovalo hodnocení házené jako sportu, který je kolektivní/týmový a že zde děti získávají kamarády (mnohdy až na celý život) – 31 % tázaných. Dále 21 % rodičů se házená líbí a mají ji rádi, 19 % rodičů uvedlo, že do klasifikace zahrnuli fakt, že házená baví jejich děti, 5 % rodičů mělo tendenci srovnávat házenou s fotbalem a přístupů a organizaci fotbalistů oproti házenkářům, 5 % rodičů hodnotilo házenou vzhledem ke svému sportu, kterému se věnují, 3 % tázaných kladně hodnotila dobré vedení a kolektiv v klubu, kde se jejich dítě věnuje házené, 2 % postrádá házenou v TOP sportech a 8 % rodičů uvedlo jiné argumenty – není komerční sport, potíže s nedostatkem hráčů v klubu, naučit se vycházet s ostatními v týmu, obraty v utkáních, průměrný sport, zocelení hráčů atd. Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 33 – Hodnocení házené – z pohledu rodičů.

Graf č. 33: Hodnocení házené – z pohledu rodičů

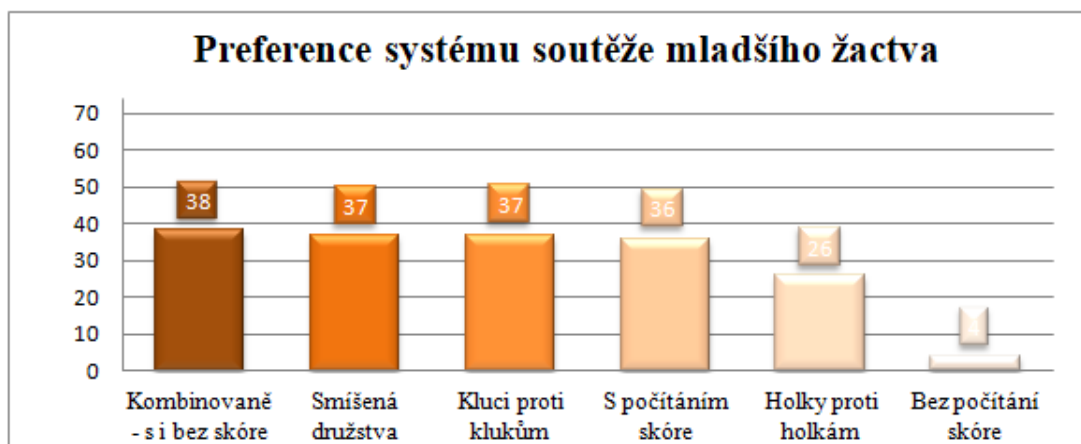

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 13 jsem zjišťovala, jaký systém soutěže mladšího žactva rodiče preferují. Dotazovaných bylo celkem 74 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Z průzkumu je patrné, že 38 (51,4 %) dotazovaných rodičů je názoru, že by se soutěž měla hrát kombinovaně, tedy s i bez počítání skóre, polovina (50 %) dotazovaných by preferovalo soutěž mladších žáků a stejné množství tázaných – 37 (50 %) hlasovalo pro neoddělenou soutěž pro jednotlivá pohlaví, tedy pro systém soutěže smíšených družstev. Dále 36 (48,6 %) dotazovaných rodičů je zastáncem systému soutěže s počítáním skóre,

26 (35,1 %) rodičů by preferovalo soutěž mladších zákyň a pouze 4 (5,4 %) rodičů je názoru, že by se soutěž měla hrát bez počítání skóre. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 34 – Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu rodičů

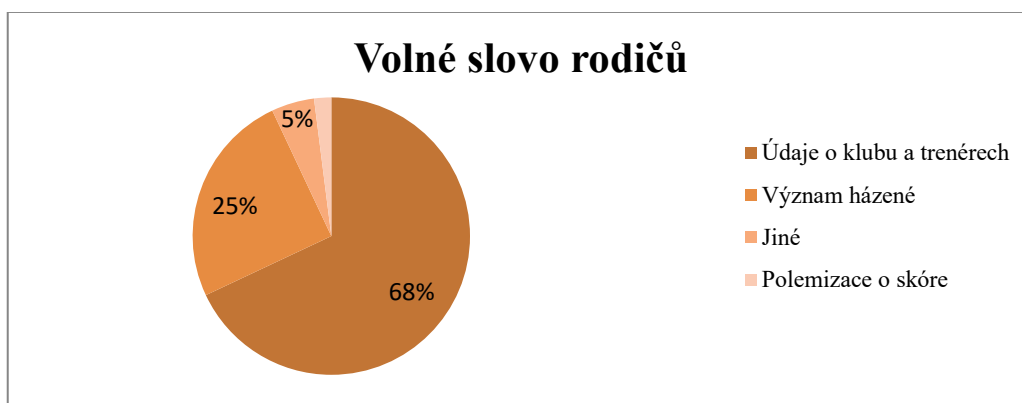
Graf č. 34: Preference systému mladšího žactva – z pohledu rodičů

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 14 dotazovaní rodiče dostali volný prostor pro vyjádření svých připomínek, dotazů, k uvedení svého jména, klubu, kde působí jejich dítě, ale například i k projevení svých postřehů k házené – mohli napsat cokoli, co je napadne, když se řekne slovo házená. Z průzkumu lze vyčíst, že 68 % tvořily odpovědi, kde byly uvedeny údaje o klubu a trenérech, které nejspíše trénují jejich děti, zbylých 32 % tvořily postřehy o házené, z toho 25 % myšlenky typu: co pro mě znamená házená a co znamená házená pro moje dítě, co umožňuje házená mému dítěti a 5 % odpovědí se týkalo polemizování o vlivu počítání skóre na utkání v házené a o přístupu trenérů, zbylé 2 % byly jiné odpovědi. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 35 – Volné slovo rodičů

Graf č. 35: Volné slovo rodičů

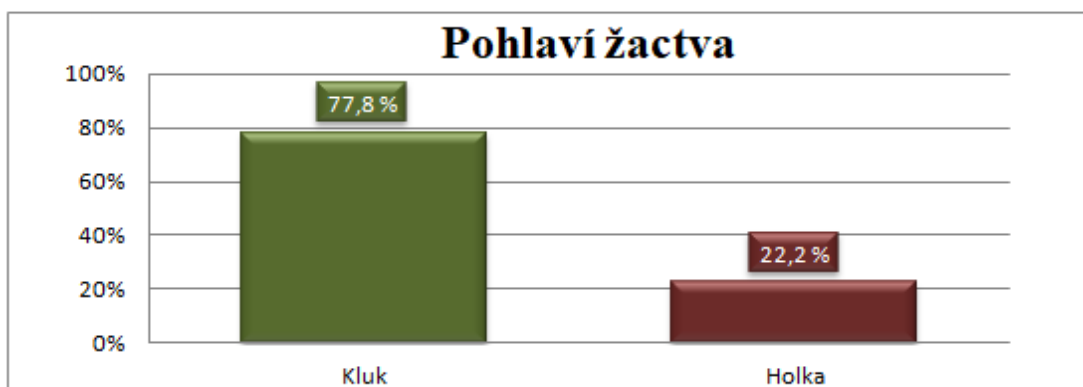

Zdroj: Vlastní

6.5.3 Výsledky dotazníků pro hráče a hráčky – rozbor jednotlivých otázek

V otázce č. 1 jsem se ptala na pohlaví žactva. Zjistila jsem, že dotazníkového šetření se zúčastnilo celkem 81 respondentů, z toho 63 (77,8 %) kluků a 18 (22,2 %) holek. Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 36 – Pohlaví dotazovaného žactva.

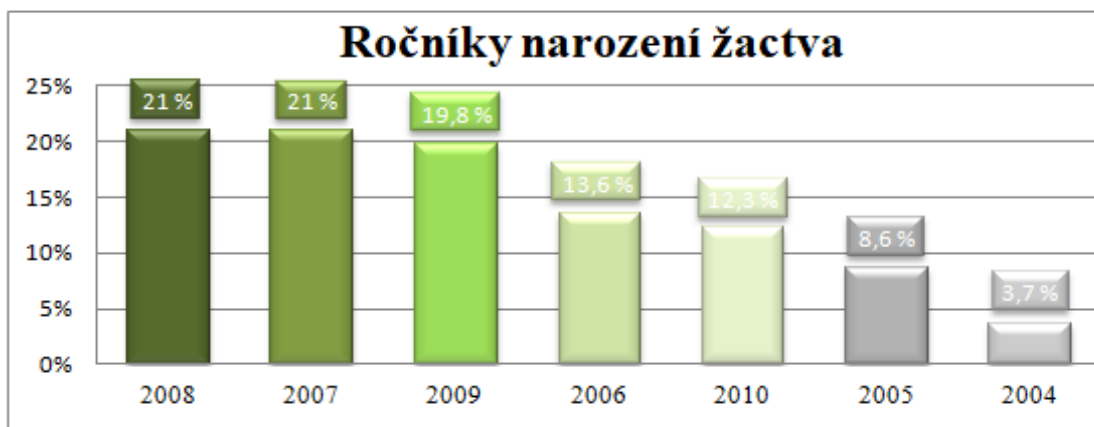
Graf č. 36: Pohlaví dotazovaného žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 2 jsem se dětí ptala, ve kterém roce se narodily. Dotazníkového šetření se zúčastnilo 17 (21 %) dětí narozených v roce 2008, což jsou děti, které aktuálně spadají do kategorie mladšího žactva, dále stejné množství dětí – 17 (21 %) narozených v roce 2007, 16 (19,8 %) dětí narozených v roce 2009, což je také aktuální ročník mladšího žactva, 11 (13,6 %) dětí narozených v roce 2006, 10 (12,3 %) dětí narozených v roce 2010, 7 (8,6 %) dětí narozených v roce 2005 a 3 (3,7 %) děti z ročníku 2004. Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 37 – Ročníky narození žactva.

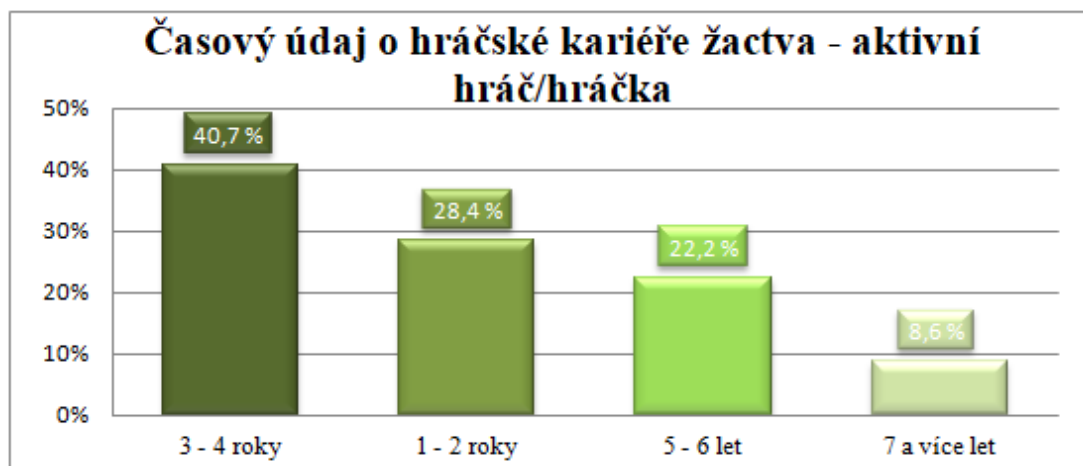
Graf č. 37: Ročníky narození žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 3 jsem se respondentů ptala, kolik let se věnují házené nebo miniházené. Z průzkumu lze vyčíst, že házené či miniházené se 3 – 4 roky věnuje 33 (40,7 %) dětí, 1 – 2 roky hraje házenou 23 (28,4 %) dětí, 5 – 6 let se v házené angažuje 18 (22,2 %) dětí a 7 (8,6 %) tázaných hraje házenou více než 7 let. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 38 – Časový údaj o hráčské kariéře žactva

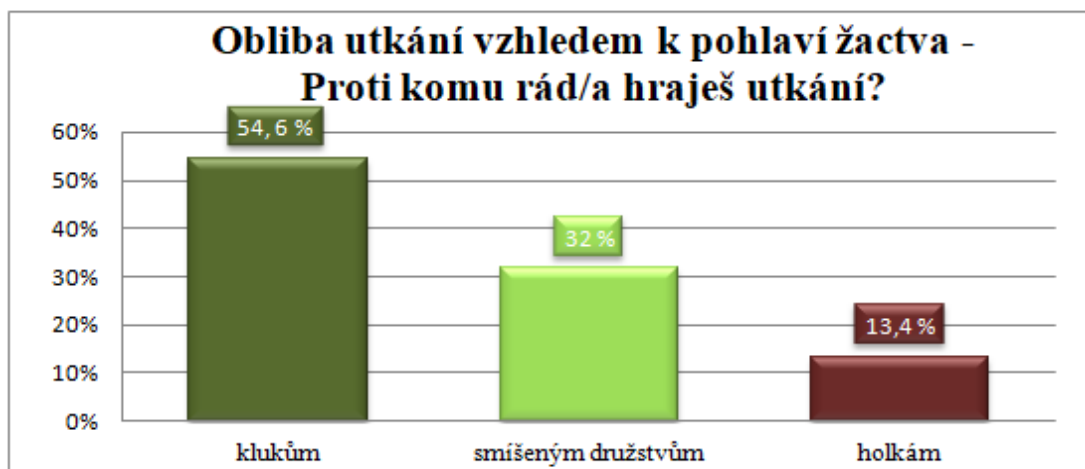
Graf č. 38: Časový údaj o hráčské kariéře žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 4 jsem od dětí zjišťovala, zda hrají rády utkání generově odlišná nebo utkání smíšených družstev. Celkem 44 (54,6 %) dotazovaných žákyň a žáků hrají rádi utkání chlapeckých kategorií, 26 (32 %) dotazovaných se rádo účastní všech utkání, bez ohledu na genderové odlišení a 11 (13,4 %) tázaných ráda hraje utkání proti dívkám. Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 39 – Obliba utkání vzhledem k pohlaví žactva.

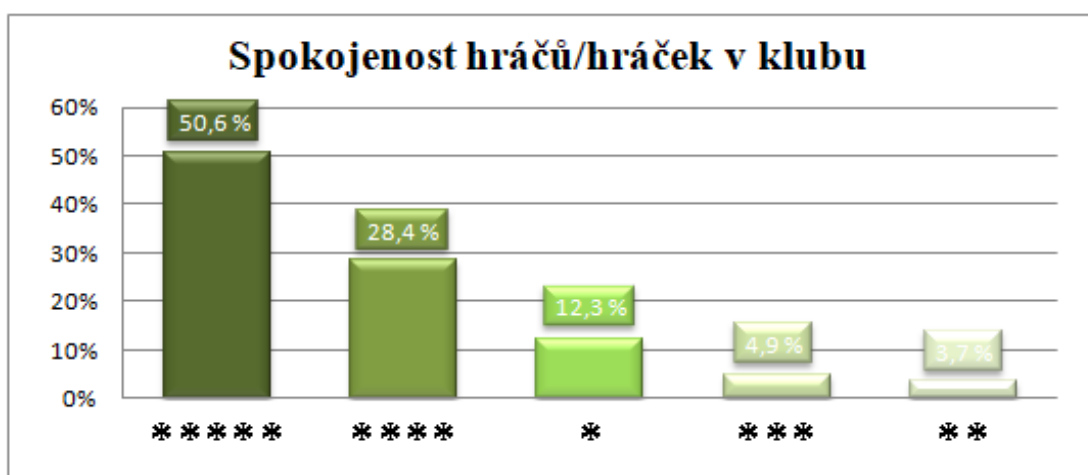
Graf č. 39: Obliba utkání vzhledem k pohlaví žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 5 mě zajímalo, jak se dotazovaným hráčům a hráčkám líbí v prostředí klubu, kde aktivně působí. Spokojenost v klubu jsem zjišťovala pomocí hvězdičkového hodnocení (5*/5 = ANO, líbí se mi velmi a 1*/5 = NE, nelíbí se mi vůbec). Maximálně spokojených bylo celkem 41 (50,6 %) tázaných – Ti označili 5/5 hvězdiček, 4/5 hvězdiček označilo 23 (28,4 %) respondentů, velmi nespokojení, kteří zaškrtnuli pouze 1/5 hvězdiček bylo celkem 10 (12,3 %) tázaných, 3/5 hvězdiček označili 4 (4,9 %) respondenti a 2/5 hvězdiček zaškrtnuli pouze 3 (3,7 %) respondenti. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 40 – Spokojenost žactva v klubu.

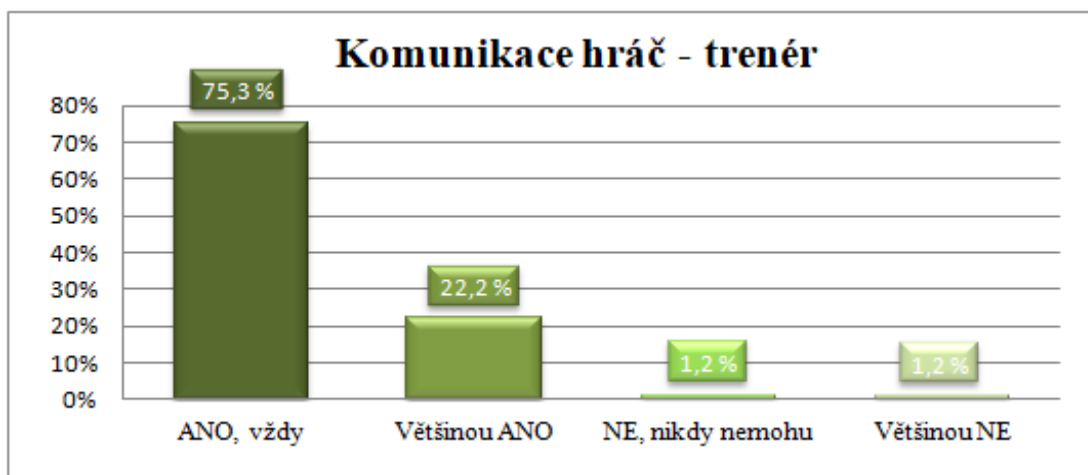
Graf č. 40: Spokojenost žactva v klubu

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 6 jsem zjišťovala kvalitu komunikace mezi dotazovanými hráči/ky a jejich trenéry/ky, tedy zda se trenérů mohou před/po/během utkáním zeptat na vše, čemu nerozuměli. Z odpovědí dotazovaných dětí vyplývá, že komunikace mezi trenéry a jejich svěřenci je velmi otevřená a kvalitní, jelikož 61 (75,3 %) respondentů uvedlo, že se vždy mohou na cokoli zeptat svého trenéra a 18 (22,2 %) tázaných může většinou pokládat otázky svému trenérovi během utkání či tréninku. Pouze 2 (2,4 %) děti uvedly, že se nemohou ptát svého trenéra při tréninku nebo zápasu na vše, čemu nerozuměly – z toho 1 (1,2 %) respondent většinou ne a 1 (1,2 %) respondent nikdy nemůže. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 41 – Komunikace hráč – trenér.

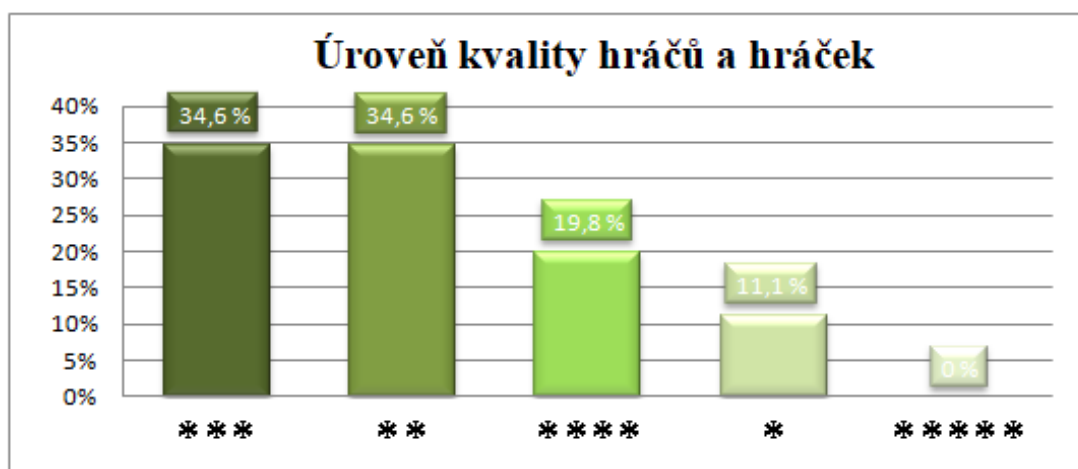
Graf č. 41: Komunikace hráč – trenér

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 7 jsem žactvu položila osobní otázku a chtěla jsem zjistit jejich mínění o sobě samých, tedy jak si myslí, že jsou na tom z hlediska výkonu. K průzkumu jsem využila hvězdičkové hodnocení, kde se děti měly označkovat jako ve škole (1* = výborný, 5* = nedostatečný, nejhorší). Jako výkonnostně vynikající hráčem/hráčkou, tedy 1/5 hvězdiček se ohodnotilo 9 (11,1 %) respondentů, 2/5 hvězdiček, tedy chvalitebně, by svůj výkon hodnotilo 28 (34,6 %) respondentů, stejný počet respondentů – 28 (34,6 %) se vidí jako průměrný/á hráč/hráčka, ti označili 3/5 hvězdiček, 4/5 hvězdiček zaškrtnulo 16 (19,8 %) respondentů a nikdo (0 %) nevidí sám sebe jako nedostatečného a nekvalitního hráče. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 42 – Úroveň kvality hráčů a hráček.

Graf č. 42: Úroveň kvality hráčů a hráček

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 8 jsem od dětí zjišťovala pomocí několika podotázek jejich pohled na utkání, kde se počítá skóre a kde se nepočítá skóre vzhledem k jejich možné aktivitě na hřišti. Dotazovaní zde měli hodnotit škálově 1 – 5 (1 – ano vždy, 2 – docela ano, 3 – nevím, 4 – spíše ne, 5 – ne vůbec). Výsledky jsou pro přehlednost uvedeny v tabulce č. 4 – Pohled na jednotlivá utkání z pohledu žactva.

Z odpovědí tázaných dětí lze vyčíst, že nikdo (0 %) z nich si nemyslí, že by neměl dostatek prostoru na hřišti při utkání, bez ohledu na to, zda je utkání na skóre nebo bez skóre. Pouze 3 (3,7 %) tázaní jsou názoru, že spíše nemají dostatek prostoru na hřišti během utkání s počítáním skóre a 2 (2,5 %) si myslí totéž o utkání bez skóre. Dále je z odpovědí patrné, že 68 dětí dle nich dostává dostatek prostoru na hřišti během utkání, kde se počítá skóre – z toho 35 (43,2 %) vnímá, že má velmi velké množství času na hřišti, aby se mohlo realizovat a 33 (40,7 %) dětí má docela ucházející množství prostoru na hřišti. Z dotazníkového šetření dále můžeme vyčíst, že 64 dětí dle jejich názoru dostává dostatek prostoru na hřišti během utkání, kde se nepočítá skóre – z toho 37 (45,7 %) vnímá, že má velmi velké množství času na hřišti, aby se mohlo realizovat a 27 (33,3 %) dětí má docela ucházející množství prostoru na hřišti. Celkem 24 (29,6 %) z 81 dotazovaných si myslí, že dostává více prostoru na hřišti, než jeho spoluhráči/ky – z toho 7 (8,6 %) velmi a 17 (21 %) docela. Naopak 27 (33,3 %) z celkového počtu dotazovaných uvedlo, že nedostává na hřišti více prostoru než jeho spoluhráči/ky – z toho 20 (24,7 %) spíše ne a 7 (8,6 %) vůbec nikdy a 30 (37 %) dětí si není jisté, jestli jsou upřednostňováni či nikoliv.

Tabulka č. 4: Pohled na jednotlivá utkání z pohledu žactva

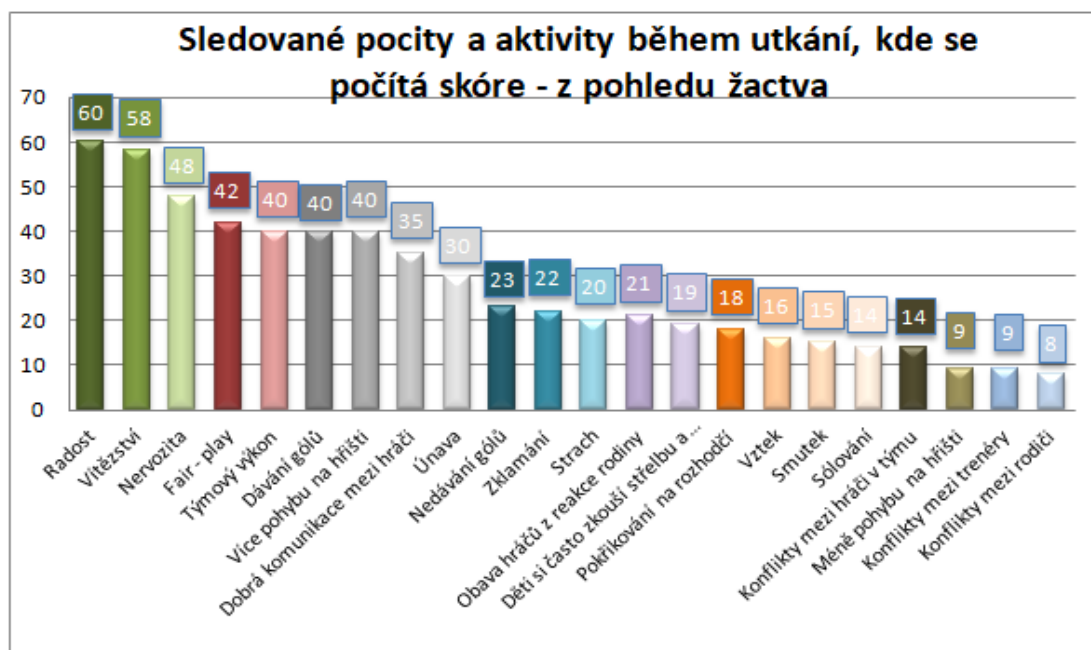
Odpověď	ANO, velmi	Docela ANO	Nevím	Spíše NE	NE, vůbec
Máš na hřišti během utkání, kde se POČÍTÁ skóre dostatek prostoru=hraješ hodně minut v utkání?	35 (43,2%)	33 (40,7%)	10 (12,3%)	3 (3,7%)	0
Máš na hřišti během utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre dostatek prostoru=hraješ hodně minut v utkání?	37 (45,7%)	27 (33,3%)	15 (18,5%)	2 (2,5%)	0
Myslíš si, že dostáváš na hřišti více prostoru než Tvoji spoluhráči/spoluhráčky?	7 (8,6%)	17 (21,0%)	30 (37,0%)	20 (24,7%)	7 (8,6%)

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 9 jsem se od dětí chtěla dozvědět, které aktivity, dovednosti a pocity pocít'ují /sledují/vnímají při utkání, kde se POČÍTÁ skóre. Vzhledem k tomu, že utkání může přinášet mnohé, měly děti možnost zaškrtnout jednu i více odpovědí. Výsledky jsou pro přehlednost znázorněny v grafu č. 43 – Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu žactva

Z odpovědí je patrné, že při utkání s počítáním skóre panuje příjemná atmosféra, utkání se odehrávají v radostné náladě – 60 odpovědí, všichni zúčastnění zažívají pocit vítězství – 58 odpovědí, ale i nervozitu – 48 odpovědí a zklamání – 22 odpovědí, utkání se odehrávají v duchu fair play – 42 odpovědí a děti vnímají týmové nasazení ve všech klubech – 40 odpovědí. Dále je množné pozorovat mnoho gólových příležitostí a mnoho pohybu po celém hřišti – 40 odpovědí, ale také dle 35 respondentů dochází k dobré komunikaci na hřišti mezi jednotlivými hráči a hráčky. Děti si myslí, že nedochází k malému pohybu na hřišti, ale naopak, že jsou všichni neustále aktivní – 9 odpovědí a nejméně častými aktivity, které děti sledují během utkání, jsou konflikty mezi trenéry – 9 odpovědí a konflikty mezi rodiči – 8 odpovědí.

Graf č. 43: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu žactva

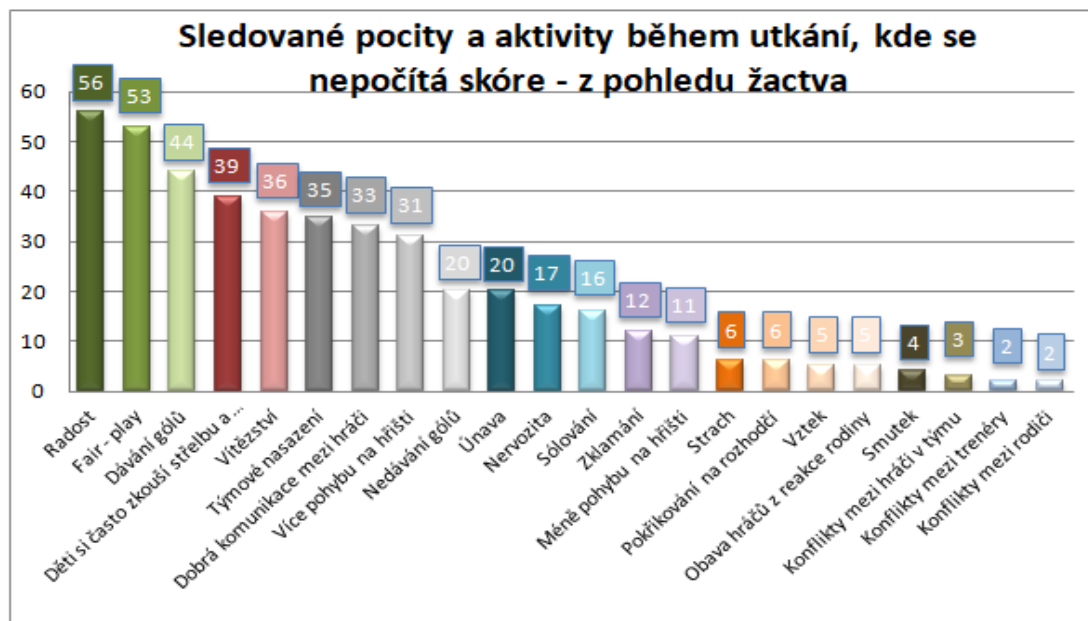

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 10 jsem se od dětí chtěla dozvědět, které aktivity, dovednosti a pocity pocít'ují /sledují/vnímají při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre. Vzhledem k tomu, že utkání může přinášet mnohé, měly děti možnost zaškrtnout jednu i více odpovědí. Výsledky jsou pro přehlednost znázorněny v grafu č. 44 – Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu žactva

Z odpovědí je patrné, že při utkání bez počítání skóre panuje příjemná atmosféra, utkání se odehrávají v radostné náladě – 56 odpovědí a v duchu fair play – 53 odpovědí. Dále je množné pozorovat mnoho gólových příležitostí – 44 odpovědí a děti si často zkouší herní činnosti jednotlivce – střelbu, L únik, P únik aj. – 39 odpovědí, 36 dětí pocít'uje po utkání pocit z vítězství a dle 35 dětí je k vidění v utkání týmové nasazení všech členů a také dle 33 respondentů dochází k dobré komunikaci na hřišti mezi jednotlivými hráči a hráčky v týmu. Mezi nejméně časté aktivity a pocity, které děti vnímají/sledují/pocít'ují patří strach a pokřikování na rozhodčí – po 6 odpovědích, vztek a obava z reakce rodiny na jejich herní výkon – po 5 odpovědích, smutek – 4 odpovědi, konflikty mezi hráči a hráčkami v týmu – 3 odpovědi a konflikty mezi rodiči a trenéry – po 2 odpovědích.

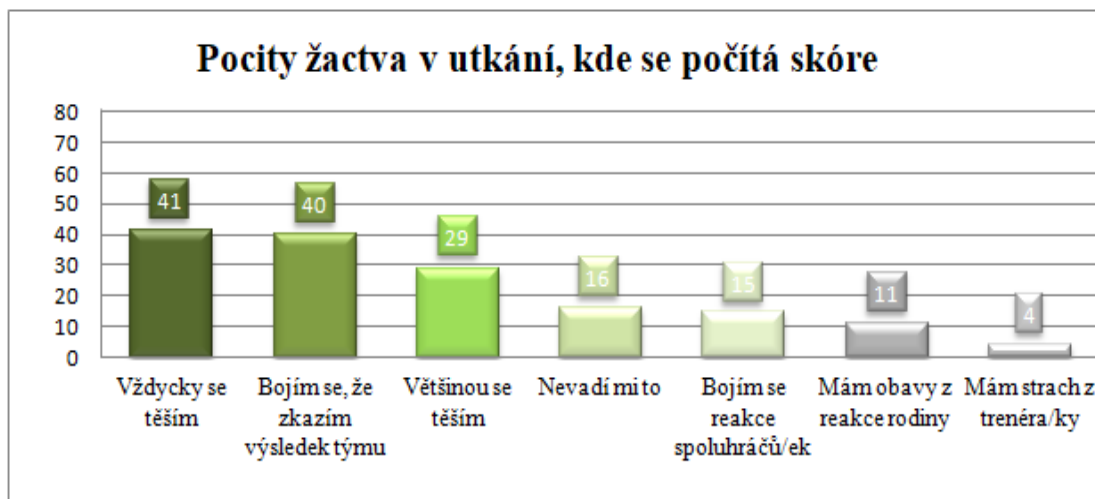
Graf č. 44: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 11 jsem od dotazovaných dětí zjišťovala, s jakými pocity nastupují do utkání, kde se POČÍTÁ skóre. Dotazovaných bylo celkem 81 a měly možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí, jelikož lidské pocity mohou být pozitivní, neutrální, negativní ale i smíšené. Z průzkumu vyplynulo, že 41 (50,6 %) respondentů se na utkání vždycky těší, 40 (49,4 %) dotazovaných má strach, že zkazí výsledek týmu, 29 (35,8 %) respondentů se na utkání většinou těší, 16 (19,8 %) respondentům utkání nevadí, 15 (18,5 %) dětí má obavy, že nastanou konflikty napříč jejich týmem, tedy dohady mezi spoluhráči/ky, 11 (13,6 %) respondentů se obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a 4 (4,9 %) z dotazovaných pociťují strach ze svého trenéra nebo trenérky. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 45 – Pocity žactva v utkání, kde se počítá skóre.

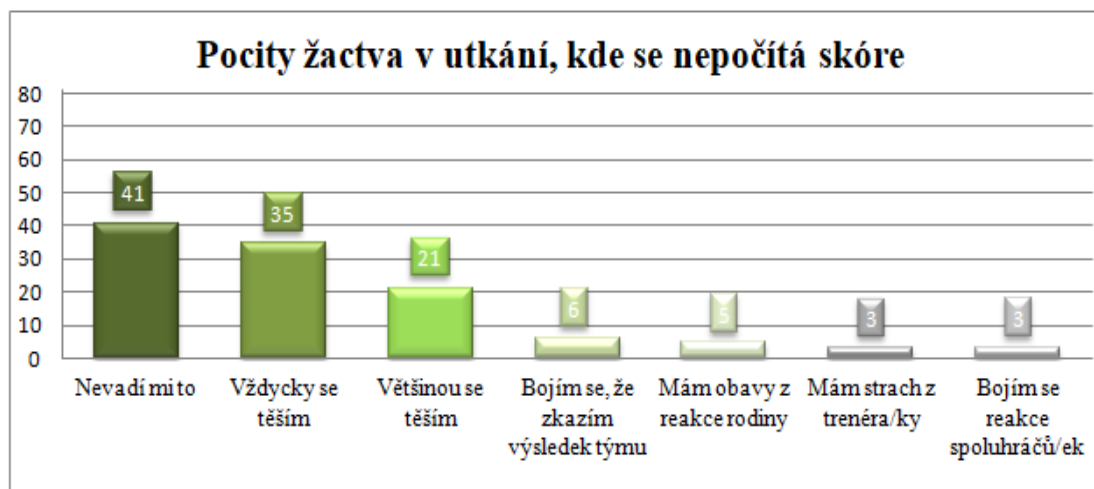
Graf č. 45: Pocity žactva v utkání, kde se počítá skóre

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 12 jsem od dotazovaných dětí zjišťovala, s jakými pocity nastupují do utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre. Dotazovaných bylo celkem 81 a měli možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí, jelikož lidské pocity mohou být pozitivní, neutrální, negativní ale i smíšené. Z průzkumu vyplynulo, že 41 (50,6 %) respondentů se staví k utkání neutrálně a nevadí jim nastoupit do utkání, kde není ukazatel skóre, 35 (43,2 %) dotazovaných se na utkání vždycky těší, 21 (25,9 %) respondentů se na utkání většinou těší, 6 (7,4 %) dotazovaných má strach, že zkazí výsledek týmu, 5 (6,2 %) respondentů se obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a po 3 (3,7 %) respondentech hlasovala pro pociťování obav a strachu z trenérů a možných konfliktů napříč jejich týmem, tedy dohadů mezi spoluhráči/ky. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 46 – Pocity žactva v utkání, kde se nepočítá skóre.

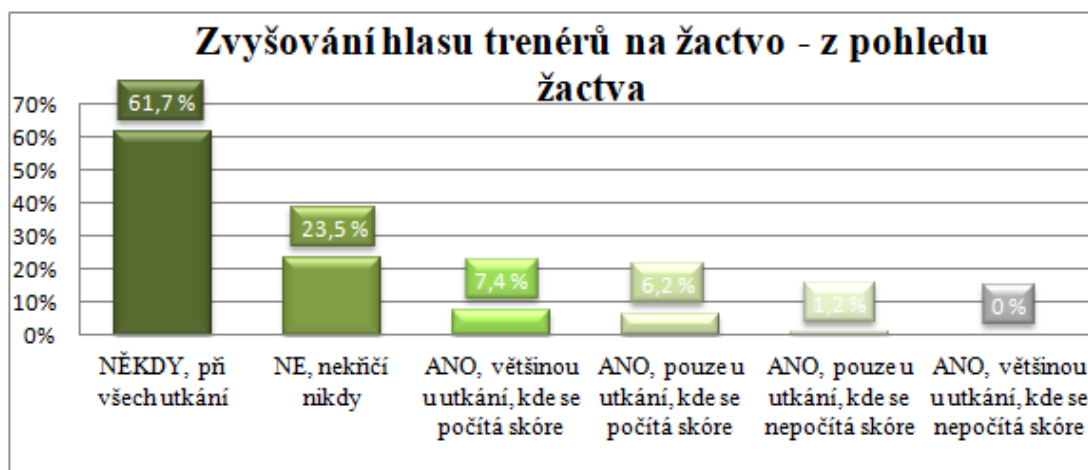
Graf č. 46: Pocity žactva v utkání, kde se nepočítá skóre

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 13 jsem od dětí zjišťovala, zda a u kterých utkání na ně trenér zvyšuje hlas. Z celkového počtu 81 dotazovaných celkem 50 (61,7 %) uvedlo, že na ně trenér/ka křičí někdy během všech utkání bez ohledu na to, zda se počítá nebo nepočítá skóre, 19 (23,5 %) respondentů nesleduje během žádného utkání, že by na ně trenér/ka křičel/a, 6 (7,4 %) dětí zmínilo, že na ně trenér/ka křičí většinou u utkání, kde se počítá skóre, 5 (6,2 %) dětí uvedlo, že na ně trenér/ka zvyšuje hlas pouze u utkání, kde se počítá skóre a 1 (1,2 %) dítě uvedlo, že na něj trenér/ka křičí pouze u utkání, kde se nepočítá skóre. Nikdo (0 %) z tázaných neuvedl, že by na ně trenér/ka zvyšoval/a hlas pouze během utkání, kde se nepočítá skóre. Výsledky jsou uvedeny v grafu č. 47 – Zvyšování hlasu trenérů a trenerek – z pohledu žactva.

Graf č. 47: Zvyšování hlasu trenérů na žactvo – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 14 jsem se od dětí chtěla dozvědět, co se jim LÍBÍ na utkání, kde se nepočítá skóre. Každý dotazovaný měl uvést alespoň 3 argumenty. Nejvíce respondentů vidělo pozitivum zavedení utkání bez počítání skóre v odstranění tlaku, nervozity a stresu, které jsou na ně vyvíjeny ze všech stran, jak od rodičů, tak od trenérů a spoluhráčů – 22,2 % odpovědí, dále děti uváděly, že mají více prostoru pro získání nových zkušeností, zkoušení si různých signálů a herních kombinací, a navíc mají možnost projevit své individuální dovednosti – střelbu, kličku – 13,2 % odpovědí. Dále 12,6 % odpovědí od respondentů zahrnovalo poznání, že rodiče během utkání podporují všechny členy týmu a fandí všem hezkým házenkářským akcím, a navíc rodiče, trenéři ani spoluhráči k sobě nejsou agresivní, vulgární a nikdo nepokřikuje na rozhodčí, 9,4 % argumentů dětí bylo, že u hry bez počítání skóre postrádají hlubší smysl a žádné pozitivum v tomto systému nevidí, 8,8 % odpovědí dětí zahrnovalo poznatek, že se do hry dostanou všichni členi týmu, tedy mají možnost se do utkání zapojit i výkonnostně slabší děti. Dále 5,6 % dětí pocituje větší toleranci a podporu od spoluhráčů a 28,8 % odpovědí bylo jiných – například, že se dětem zamlouvá fair – play atmosféra, a i když jeden tým vstřelí znatelně menší počet branek, tak pak následuje menší zklamání ze hry, děti dále také necítí tak velké zklamání ze svého výkonu, vidí větší příležitost si zahrát na všech herních postech, někdo ani nepocituje rozdíl mezi utkáním se skóre a bez skóre a v neposlední řadě děti nepocitují takovou rivalitu mezi týmy, což podporuje přátelské vztahy napříč Středočeským krajem – získ nových kamarádů i mimo tým. Nejčastější odpovědi jsou znázorněny v grafu č. 48 – Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu žactva.

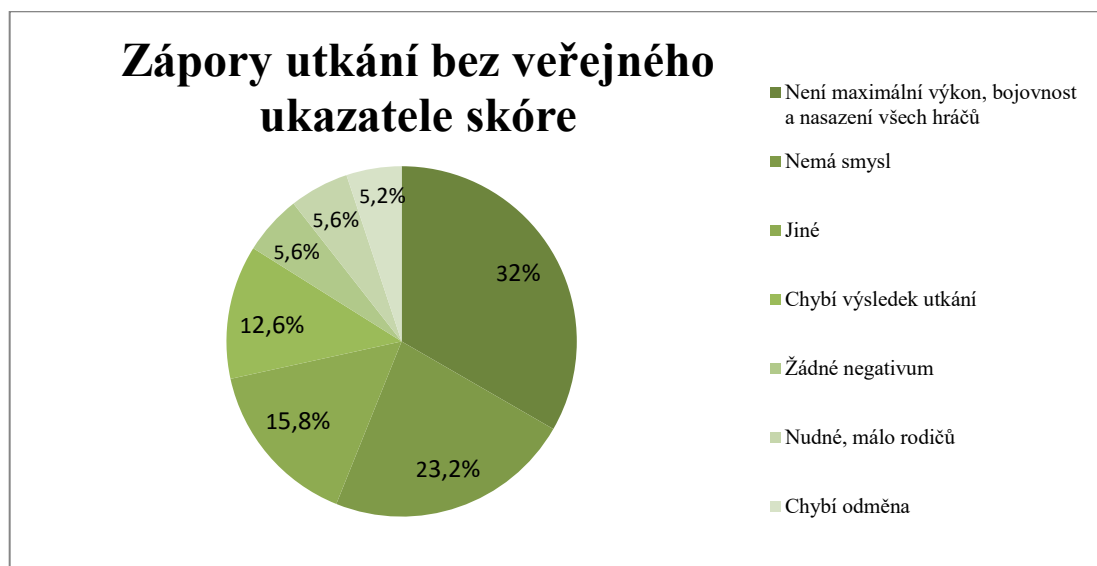
Graf č. 48: Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 15 jsem chtěla odhalit negativní stránku utkání bez počítání skóre. Po dětech jsem chtěla, aby uvedly alespoň 3 argumenty, proč se jim **NELÍBÍ** utkání mladšího žactva bez počítání skóre. Nejvíce dětí vidělo negativum zavedení utkání bez počítání skóre v tom, že se ony samy ani jejich spoluhráči či protihráči nesnaží na 100 % a v utkání postrádají napětí, adrenalin, soutěživost, bojovné nasazení a vidí utkání jako přátelské nikoliv mistrovské – 32 % odpovědí, 23,2 % argumentů dětí zahrnovalo poznatek, že postrádají hlubší smysl utkání, jelikož není o co hrát, tedy že jim chybí motivace, dále 12,6 % hráčů a hráček postrádá vidinu výsledku, chybí jim porovnání jejich týmového výkonu se soupeřem a odměna ve formě výhry nebo prohry, 5,6 % odpovědí respondentů nesleduje žádné záporné stránky utkání bez počítání skóre, utkání se jim líbí, jezdí na ně rády a nic by na nich neměnily. Dále je z průzkumu patrné, že 5,6 % tázaných si myslí, že jsou utkání nudná v porovnání s utkáním na skóre, a navíc dle dotazovaných na tyto utkání nejedí tolik rodičů, u 5,2 % odpovědí dětí se objevovala myšlenka, že vzhledem k tomu, že utkání nejsou ohodnocena medailemi, nevidí vítěze a neobdrží žádné ceny ani diplomy, tak nemají touhu na taková utkání jezdit a 15,8 % odpovědí bylo jiných – například, že si trenéři zapisují vstřelené a obdržené branky, děti nepocítují žádný úspěch z utkání, utkání bez skóre neberou jako opravdová utkání, nýbrž jako zábavu. Nejčastější odpovědi jsou zaznamenány v grafu č. 49 – Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu žactva.

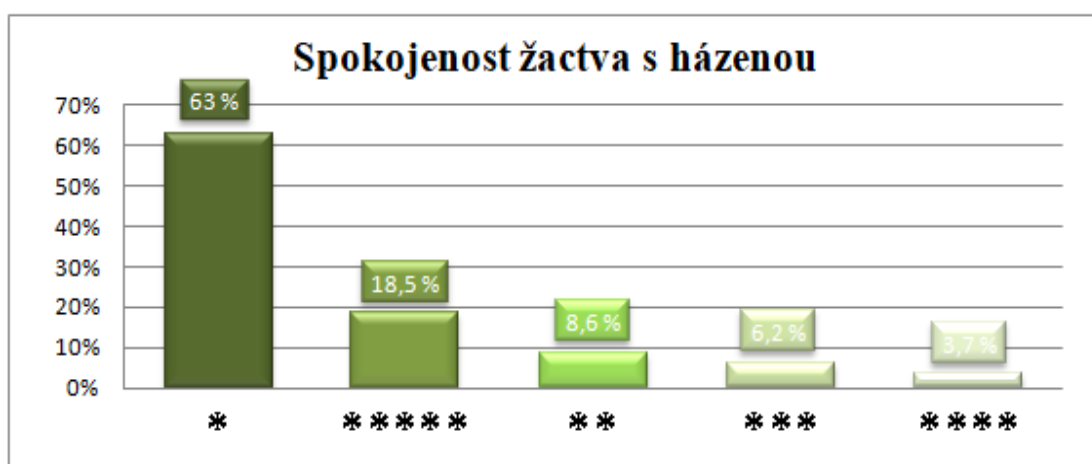
Graf č. 49: Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 16 jsem se od dětí chtěla dozvědět, jestli jsou spokojeni, že si vybraly házenou jako svůj koníček ze všech možných různých sportů. K hodnocení spokojenosti jsem použila hvězdičkové hodnocení. Dotazovaný zde měly hodnotit výběr sportu jako ve škole, tedy klasifikovat 1 – 5 (1*/5 – ano, jsem moc rád/a, 5*/5 – ne nejsem rád/a, chci, změnit sport). Maximálně spokojených bylo celkem 51 (63 %) tázaných – Ty označily 1/5 hvězdiček, 2/5 hvězdiček označilo 7 (8,6 %) dětí, 3/5 hvězdiček vybralo 5 (6,2 %) dětí, 4/5 hvězdiček označily pouze 3 (3,7 %) děti a velmi nespokojených, který zaškrtnly 5/5 hvězdiček, bylo celkem 15 (18,5 %) tázaných. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 50 – Spokojenost žactva s házenou.

Graf č. 50: Spokojenost žactva s házenou

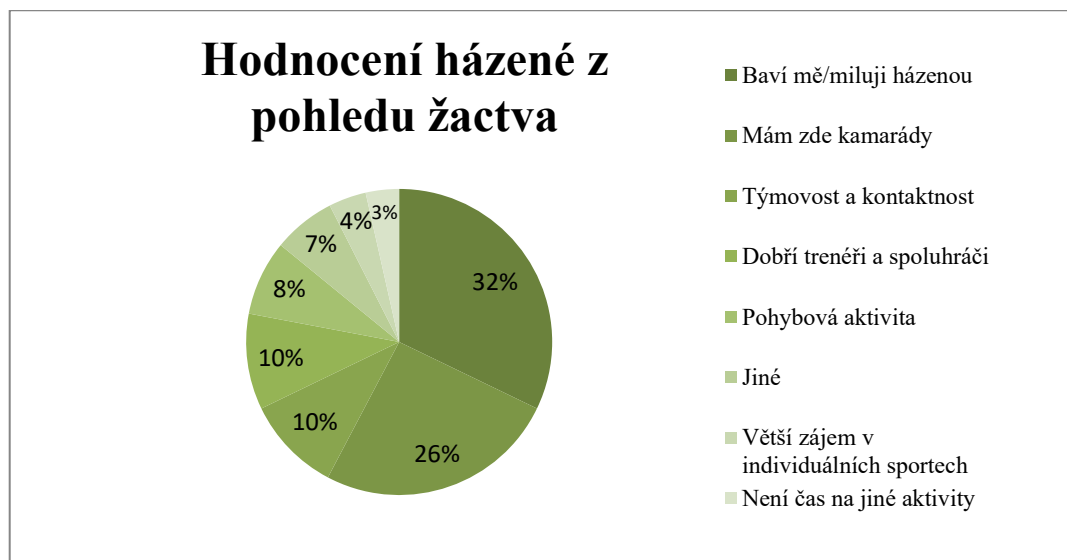

Zdroj: Vlastní

Otázka č. 17 navazovala na hvězdičkové hodnocení spokojenosti dětí s házenou, kterou jsem zjišťovala v otázce č. 16. Chtěla jsem odhalit, proč a co vedlo děti k dané klasifikaci házené v otázce č. 16. Mezi nejčastějšími argumenty se objevovalo, že děti házená baví, že ji milují nebo že je celým jejich životem – 32 %, dále děti uváděly, že v týmu, ale i v týmech soupeřů, mají kamarády (mnohdy až na celý život) – 26 % tázaných. Dále se vyskytovalo v argumentech dětí hodnocení házené jako sportu, který je kolektivní/týmový a kontaktní – 10 % dotazovaných, 10 % dětí uvedlo, že v klubu mají dobré a přátelské trenéry, kteří jim umí udělat zábavné, ale mnohdy i fyzicky náročné tréninky, a navíc jsou schopni jim poskytnout vedení a podporu při utkáních, 8 % dětí vidí pozitivum ve všestranné pohybové aktivitě, kterou jim házená zprostředkovává, 4 % tázaných

si je vědomo, že nejsou týmovými hráči a raději se realizují v individuálních sportech a 3 % dětí zmínilo, že je házená baví, ale bere jim čas na další aktivity, které je naplňují a 7 % dětí uvedlo další jiné argumenty – nenudím se, férová hra, zábava v týmu, hraji už odmala – zvyk, možnost, jak vybit přebytnou energii aj. Výsledky jsou zpracovány v grafu č. 51 – Hodnocení házené – z pohledu žactva.

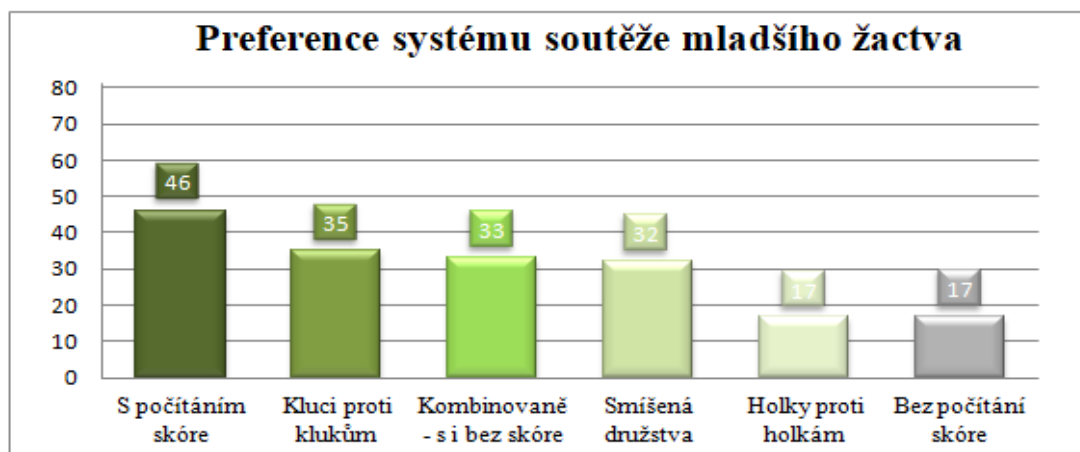
Graf č. 51: Hodnocení házené – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 18 jsem zjišťovala, jaký systém soutěže mladšího žactva děti preferují. Dotazovaných bylo celkem 81 a měly možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí. Z průzkumu je patrné, že 46 (56,8 %) dotazovaných je názoru, že by se soutěž mladšího žactva měla hrát s počítáním skóre, 35 (43,2 %) dotazovaných dětí by preferovalo soutěž mladších žáků odděleně od žákyň, 33 (40,7 %) dětí hlasovalo pro kombinovaný systém soutěže, tedy s i bez počítání skóre, 32 (39,5 %) dotazovaných by hrálo neoddělenou soutěž pro jednotlivá pohlaví, tedy systém soutěže smíšených družstev, 17 (21 %) dětí by preferovalo soutěž mladších žákyň odděleně od žáků a stejný počet – 17 (21 %) dětí je zastáncem systému soutěže bez počítání skóre. Výsledky jsou názorně zpracovány v grafu č. 52 – Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu žactva

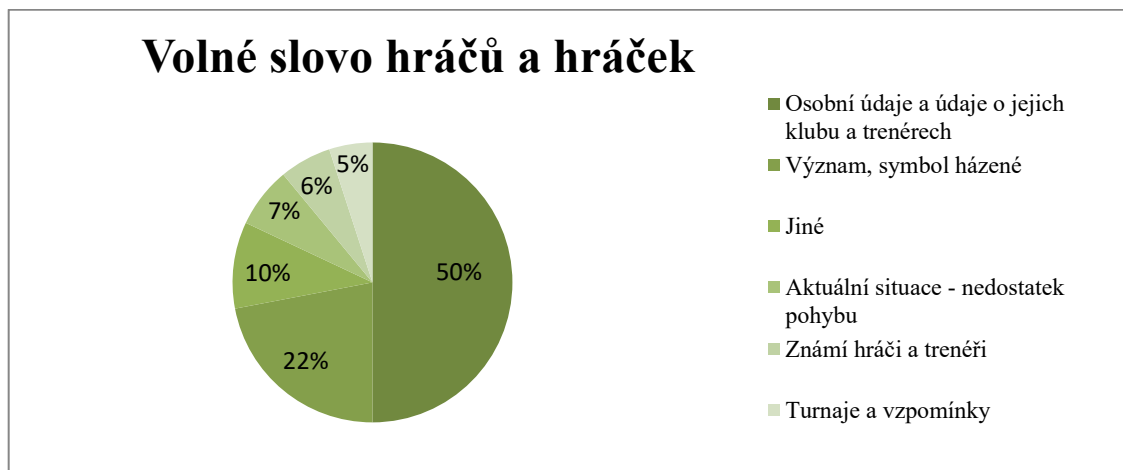
Graf č. 52: Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

V otázce č. 19 dotazované děti dostaly volný prostor pro vyjádření svých připomínek, dotazů, k uvedení svého jména, klubu, kde působí, ale například i k projevení svých postřehů k házené – mohly napsat cokoli, co je napadne, když se řekne slovo házená. Mezi nejčastějšími odpovědi byly údaje o nich samotných, jejich klubu a trenérech – 50 % všech odpovědí, dále myšlenky: co pro ně znamená házená, co jim umožňuje házená – 22 % odpovědí, oblíbené turnaje jako Prague Handball Cup – 5 % odpovědí, kdo je házenkářským vzorem – 6 % odpovědí a 10 % odpovědí, které se týkaly jiných argumentů k házené. V neposlední řadě několik dětí zmínilo pandemickou situaci, a že už by se rády vrátily na hřiště, jelikož je online házená přestává bavit, když nemohou hrát zápasy a účastnit se tréninkových jednotek – 7 % odpovědí. Výsledky jsou znázorněny v grafu č. 53 – Volné slovo hráčů a hráček

Graf č. 53: Volné slovo hráčů a hráček

Zdroj: Vlastní

6.6 SWOT analýza systému soutěže mladšího žactva bez veřejného ukazatele skóre v rámci soutěže Středočeském krajském svazu házené

S (Strenghts) – Silné stránky

- Dobře zajištěné a fungující kluby – početná členská základna v jednotlivých klubech
- Stejný přístup ke všem žákům a žákyním bez ohledu na kvality klubu či kvality jednotlivce
- Podpora a kladení důrazu na emoční vazbu k pohybu a k házené – pozitivní emoce, přátelské vazby aj.
- Podpora správného vývoje a výchovy dětí – předcházení rané specializaci
- Umožnění příjemného prostředí všem členům
- Nerozlišování ambiciózních hráčů od hobby hráčů, kdy hobby hráčem se rozumí jedinec, který provádí daný sport za účelem prožitku nikoliv nejlepšího výsledku
- Posílení myšlenky fair – play: respekt k pravidlům, soupeřům, trenérům, spoluhráčům, rozhodčím, rodičům, fanouškům ale i k sobě samému
- Projektivní přístup a participace všech členů všech klubů – neodsouvání aktuálně výkonnostně slabších hráčů
- Posílení pozitivních vztahů mezi trenéry a trenérky jednotlivých klubů
- Odbourání nátlaku rodičů a regulace ambicí rodiny
- Podpora vnitřní motivace – vytvoření pozitivní emoční vazby k házené

W (Weaknesses) – Slabé stránky

- Systém je nováčkem v zavedených systémech soutěží házené
- Nízká vnější motivace – ztráta odměny ve formě medaile, výhry
- Konzervativní přístup k inovačnímu procesu
- Neexistence podpory širší veřejnosti, chybí mediální podpora
- Nesouznění vize klubu a rodičů – nedostatečná komunikace rodičů s klubem
- Možné ustoupení od priorit klubů z obavy o ztrátu členské základny
- Není respekt systém soutěže ze strany trenérů ani rodičů – zapisování si výsledků a vedení gólových statistik jednotlivých hráčů a hráček
- Nesrozumění rodičů s vizí a filozofií soutěže

- Nedostatečný marketing
- Nutnost dodržování určitého herního harmonogramu – nízká časová dotace pro turnaje, kde se počítá skóre
- Rozdílná soutěž v ostatních krajích

O (Opportunities) – Příležitosti

- Vytváření a zlepšování kulturního společenského života ve Středočeském kraji
- Podpora komunity spojující všechny členy, fanoušky a partnery SKSH
- Příznivé podmínky pro budování profesionálních hráčů a hráček
- Snadný vstup a začátek pro nové kluby
- Moderní trendy v herních systémech a herních kombinacích
- Profesionálně vedená organizace volného času a poskytování kvalitního zázemí členům
- Prostor na rozvoj členů, umožňující jednotlivým klubům vychovávat zdravé a slušné jedince s pozitivním vztahem ke sportu, kteří dosahují svých cílů v osobním i sportovním životě
- Odbourání brzké dětské specializace a jednostranné zátěže – házená jako hra
- Větší prostor pro získání sebevědomí a sebejistoty mladých trenérů
- Dlouhodobý rozvoj široké členské základny
- Příznivé změny ve vztahu rodičů soupeřících družstev
- Pozitivní změna v přístupu trenérů k rozhodčím
- Posílení možností pro zmapování situace v klubech ze strany svazu, zkvalitnění práce a komunikace na rozvoji jedinců mezi Českým svazem házené a Středočeským krajským svazem – Krajský trenér a manager
- Zvýšení příležitosti pro větší kluby dělit děti dle ročníků – větší participace všech hráčů, odbourání pocitu strachu ze hry, rozvoj sebevědomí – větší osobnostní i sportovní rozvoj
- Možnost všestranného rozvoje pro děti do 12 – ti let – ponechání rozhodnutí o preferenci sportu a o úrovni sportovní kariéry na pozdější věk
- Možnost zohlednění vzdělání
- Větší míra integrace dětí v daném regionu
- Vynikající spolupráce mezi konkurenčními kluby

- Podpora rozvoje a udržitelnosti členských základů

T (Threats) – Hrozby

- Nepochopení vize a filozofie zavedení systému soutěže – neztotožnění se s vizí zavedeného systému v daném klubu
- Podlehnutí ambicím rodičů a vyspělejších hráčů
- Přílišná orientace na výkon brání pochopení a rozvoji systému
- Neztotožnění trenérů žactva s vizí systému – přenos na hráče, hráčky, rodiče
- Nesdílení a nedodržování klubových hodnot – rozdílný pohled na soutěž v rámci klubu – neshody v klubu – zhoršení atmosféry a společenských vztahů v klubu
- Poměrně krátká tradice vzhledem k ostatním sportům
- Neuspokojení ega trenérů a trenérek – výkonnostně zaměření trenérů
- Mladí a začínající trenéři: Možnost podlehnutí přehnaným ambicím, nátlaku rodičů, nedostatek sebedůvěry a chybí dostatečná informovanost, z čehož může plynout neztotožnění se s vizí systému – nedostatečná podpora vedení klubu
- Přehlížení možných konfliktů
- Nižší zájem rodičů a podpora mládeže
- Snížení bojovného nasazení aktuálně výkonnostně vyspělejších dětí
- Rozdíl mezi marketingem a realitou
- Zvýšení konkurenčního tlaku – konkurence jiných sportů – boj o hráče a hráčky – chybí spolupráce mezi sporty – brzký psychický nátlak na děti

6.6.1 Doporučení a možnosti dalšího vývoje v rámci Středočeského kraje

Analýzou silných a slabých stránek systému soutěže mladšího žactva bylo zjištěno, že se na jednotlivá utkání žactva, které hrají soutěž ve Středočeském kraji bez veřejného ukazatele skóre, nahlíží rozdílně. Pohled žactva, rodičů a trenérů je odlišný. Zatímco 71,4 % trenérů a 51,4 % rodičů preferuje kombinovaný systém soutěže, tedy utkání s i bez počítání skóre, tak 56,8 % dětí by upřednostnilo systém soutěže s veřejným ukazatelem skóre, tedy všechna utkání s počítáním skóre. Z analýzy je dále patrné, že kamenem úrazu v rozdílnosti myšlenek je nepochopení vize a filozofie zavedeného systému. Rodiče, žactvo, ale ani jednotliví trenéři mládežnických kategorií nejsou dostatečně informováni o kvalitách a příležitostech systému. V návrzích na úpravy systému soutěže žákovských kategorií vycházela komise z metodických doporučení, která jsou náplní všech stupňů

trenérského vzdělávání, a taktéž reflektovala praktické přínosy obdobných úprav v zahraničí, nicméně tyto reflexe a poznatky nebyly dále rozšířeny mezi jednotlivé trenéry. Především díky dostatečné osvětě by tento systém mohl dosáhnout pochopení, a tím pádem dát dětem a také trenérům čas. Dal by trenérům čas, aby se jejich svěřenci a svěřenkyně mohli házenou učit v klidu, s radostí a bez zbytečných, uměle vyvolávaných stresových situací. Žactvo by mělo čas na ponechání rozhodnutí o preferenci sportu a o úrovni sportovní kariéry na pozdější věk. Nebylo by nutné podléhat v tak brzkém věku žádnému psychickému nátlaku a dostalo by se více prostoru pro harmonický všestranný rozvoj široké členské základny a byly by budovány příznivé podmínky pro budoucí profesionální hráče a hráčky.

7 DISKUZE

V této kapitole bych se ráda zamyslela nad výsledky mé diplomové práce a nad informacemi, které jsem získala na základě řízeného rozhovoru se zkušenými trenéry z Úval, z Kutné Hory a s krajským trenérem Středních Čech a také nad výsledky z dotazníkové šetření žactva, rodičů, trenérů a trenerek Středočeského kraje. Dále bych zde ráda vyhodnotila třináct stanovených hypotéz.

V mém výzkumu byly zpracovány poznatky z rozhovorů se zkušenými trenéry Středních Čech a z dotazníkového šetření, kterého se zúčastnilo celkem 190 respondentů, kteří si našli čas na vyplnění dotazníku prostřednictvím internetového portálu Survio.cz, z celkového počtu respondentů bylo 81 zástupců z kategorie mládeže, 74 zástupců z rodinného kruhu žactva a 35 trenérů Středních Čech.

Než jsem zrealizovala samotný výzkum, tak jsem absolvovala konzultaci s psychologem M. Studničkou ze společnosti Dovychovat, který se zabývá pohodou v životě, ve vztazích a ve výchově dětí – udržením radostného naladění, rozdílnými pohledy dívek a chlapců, psychickou a sportovní stránkou dětí, metodou laskavé důslednosti, různými přístupy k životu a dalšími tématy. Na základě zmíněné konzultace a předvýzkumu, který byl proveden v oddíle házené TJ Sokol Kostelec nad Labem (jednotlivé dotazníky byly předloženy kontrolnímu vzorku trenérů, rodičů a žáků z klubu a na základě jejich připomínek byly dotazníky upraveny do finální podoby) jsem si stanovila 13 hypotéz, které bych zde ráda vyhodnotila – určila jejich potvrzení nebo vyvracení.

Hypotéza č. 1: Předpokládám, že více jak 50 % odpovědí trenérů ohledně hlavního záměru na odebrání veřejného ukazatele skóre ze soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené budou tvořit argumenty týkající se odstranění konfliktního prostředí soutěže, zmírnění psychického tlaku na žactvo, zájmu klubů o navýšení členských základů a zapojení všech členů v oddílech středních Čech.

Hypotéza se potvrdila, jelikož z obrázku č. 11 lze vyčíst, že z celkového počtu 18 odpovědí od trenérů během rozhovoru týkajícího se odebrání veřejného ukazatele skóre, 15 (83,3 %) odpovědí od všech tří trenérů bylo tvořeno následujícími argumenty:

- Eliminace konfliktního prostředí (3/3)
- Eliminace tlaku na rozhodčí, trenéry a děti (3/3)
- Redukce hry aktuálně výkonnostně vyspělých dětí (3/3)
- Navýšení členské základny u všech kategorií (3/3)
- Participace všech členů týmu v jednotlivých klubech (3/3)

Zbýlých 16,7 % odpovědí ohledně hlavního záměru na odebrání veřejného ukazatele skóre ze systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené tvořily argumenty týkající se odstranění dlouhodobých tabulek mládeže vzhledem k celosvětovým sportovním soutěžím (1/3), zachování soutěživosti dětí (1/3) a v neposlední řadě podpora spolupráce mezi kluby v rámci kraje a nejbližšími městy (1/3).

Hypotéza č. 2: Předpokládám, že v rámci změn systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené, které proběhly v roce 2016/2017 se budou trenéři minimálně z 50% vyjadřovat k eliminaci negativního prostředí soutěže, k psychickému nátlaku na všechny účastníky, k návaznosti na změny v kategorii minižactva, k přípravě žactva do starších kategorií, ke členské základně, ke zkušenostem z vlastní praxe a v neposlední řadě k reflexím a praktickým přínosům obdobných úprav v zahraničí a v jiných sportech.

Hypotéza se potvrdila, jelikož z průzkumu lze sledovat, že z celkového počtu 21 odpovědí od trenérů během rozhovoru týkajícího se odebrání veřejného ukazatele skóre, 17 (81 %) odpovědí od všech tří trenérů bylo tvořeno následujícími argumenty:

- Zmírnění a odstranění konfliktního prostředí (3/3)
- Psychický nátlak na žactvo, rodiče, trenéry, rozhodčí (obavy a stres) (2/3)
- Návaznost na kategorii přípravky a minižactva (3/3)
- Příprava žactva do staršího žactva a dorosteneckých kategorií (2/3)
- Vlastní praxe (2/3)
- Navýšení členské základny a participace všech členů (3/3)
- Zkušenosti z jiných sportů a ze zahraničí (2/3)

Zbýlých 19 % odpovědí ohledně změn systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené tvořily argumenty týkající se dlouhodobých cílů a dostatečného prostoru pro rozvoj mládeže (2/3), zachování myšlenky, že k naučení házené slouží trénink, k ověření si toho, co jsem jako trenér hráče naučil, slouží zápas – nikoliv výsledek utkání (1/3) a v neposlední řadě zohlednění zkušenosti a názorů trenérů, kteří měli možnost celosvětových angažmá, ať už jako aktivní hráči nebo jako trenéři, asistenti trenéra či jiní funkcionáři (1/3).

Hypotéza č. 3: Předpokládám, že alespoň 35 % respondentů z žactva nastupuje do utkání s veřejným ukazatelem skóre s pocitem strachu.

Hypotéza se potvrdila, jelikož z grafu č. 45, kde jsou popsány pocity hráčů, se kterými nastupují do utkání, kde se počítá skóre, je zřejmé, že 15 dětí má obavy, že nastanou konflikty napříč jejich týmem, tedy dohady mezi spoluhráči/ky, 11 respondentů se obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a 4 z dotazovaných pocítují strach ze svého trenéra nebo trenérky. Celkem tedy **37 %** (30) z dotazovaných žáků a žákyň nastupuje do utkání s nepříjemnými pocity, obavy či pocitem strachu.

Hypotéza č. 4: Předpokládám, že alespoň 75 % dětí se vždycky nebo alespoň někdy těší na utkání bez počítání skóre.

Hypotéza se nepotvrdila, protože z průzkumu vyplynulo, že 41 respondentů se staví k utkání neutrálně a nevadí jim nastupovat do utkání, kde není ukazatel skóre, 35 dotazovaných se na utkání vždycky těší a 21 respondentů se na utkání většinou těší. Celkem **69,1 %** (56) žáků a žákyň má k utkání bez veřejného ukazatele skóre pozitivní vztah a nastupuje do utkání s příjemnými pocity.

Hypotéza č. 5: Předpokládám, že pocity žactva z utkání s počítáním skóre se budou lišit s míněním jejich rodičů a trenérů o méně než 20 %?

Hypotéza se částečně potvrdila, protože z průzkumu je patrné, že z celkového počtu 81 respondentů v kategorii žactva se 50,6 % z dotazovaných vždycky těší na utkání, kde se počítá skóre, z celkového počtu 71 tázaných rodičů a 35 dotazovaných trenérů uvedlo 47,3 % rodičů a 57,1 % trenérů, že se nejspíše jejich děti/svěřenci na utkání vždycky těší, z čehož vyplývá, že mínění rodičů se liší od pocitů hráčů a hráček o 3,3 % a mínění trenérů se od pocitů žactva liší o 6,5 %. Dále je z průzkumu zřejmé, že 35,8 % hráčů a hráček se na utkání většinou těší, 31,1 % dotazovaných rodičů a 28,6 % tázaných trenérů zmínilo, že se jejich děti/svěřenci na utkání většinou těší, z čehož vyplývá, že pocity žactva se od mínění rodičů liší o 4,7 % a od mínění trenérů o 7,2 %. Neutrální postoj k utkání zaujímá 19,8 % dětí a 23 % rodičů a 25,7 % trenérů si myslí, že jejich dětem/svěřencům nevadí nastupovat do utkání s počítáním skóre, tedy pocity žactva se s míněním rodičů liší o 3,2 % a s míněním trenérů o 5,9 %. Z dotazníkových šetření je dále zřejmé, že téměř polovina (49,4 %) hráčů a hráček nastupuje do utkání s obavami, že zkazí výsledek týmu, 17,6 % rodičů a 48,6 % trenérů si také myslí, že jejich děti/svěřenci nastupují do utkání s obavami o výsledky utkání, tedy mínění rodičů je o **31,8 %** odlišné od pocitů hráčů a hráček a mínění trenérů je téměř shodné s pocity hráčů, jelikož se liší pouze o 0,8 %. Dále 18,5 % dětí má strach, že nastanou konflikty napříč jejich týmem, tedy dohady mezi spoluhráči/ky a stejného názoru je i 10,8 % rodičů a 34,3 % trenérů, tedy pocity žactva se s míněním rodičů odlišují v 7,7 % a s trenéry v 15,8 %. Dále 4,9 % dotazovaných hráčů a hráček pocituje během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky a 2,7 % rodičů a 14,3 % trenérů uvedlo, že jejich děti/svěřenci mají nejspíše během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky, z čehož vyplývá, že pocity žactva se s míněním rodičů liší pouze v 2,2 % a s míněním trenérů v 9,4 %. V neposlední řadě je možné z průzkumu zjistit, že se 13,6 % dotazovaných dětí se obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a 2,7 % rodičů a 25,7 % trenérů si také myslí, že se jejich děti/svěřenci bojí reakce rodiny, tedy míněné rodičů a trenérů se liší od pocitů hráčů a hráček o méně jak 20 % – o 10,9 % s rodiči a o 12,1 % s trenéry.

Hypotéza č. 6: Předpokládám, že pocity žactva z utkání bez počítání skóre se nebudou minimálně z 10 % shodovat s míněním jejich rodičů a trenérů?

Hypotéza se nepotvrdila, protože z průzkumu je patrné, že z celkového počtu 81 respondentů v kategorii žactva se 43,2 % z dotazovaných vždycky těší na utkání, kde se nepočítá skóre, z celkového počtu 71 tázaných rodičů a 35 dotazovaných trenérů uvedlo 39,2 % rodičů a 48,6 % trenérů, že se nejspíše jejich děti/svěřenci na utkání vždycky těší, z čehož vyplývá, že mínění rodičů se liší od pocitů hráčů a hráček o 4 % a mínění trenérů se od pocitů žactva liší o 5,4 %. Dále je z průzkumu zřejmé, že 25,9 % hráčů a hráček se na utkání většinou těší, 32,4 % dotazovaných rodičů a 37,1 % tázaných trenérů zmínilo, že se jejich děti/svěřenci na utkání většinou těší, z čehož vyplývá, že pocity žactva se od mínění rodičů liší o 6,5 % a od mínění trenérů o 11,2 %. Neutrální postoj k utkání zaujímá 50,6 % dětí a 32,4 % rodičů a 51,4 % trenérů si myslí, že jejich dětem/svěřencům nevádí nastupovat do utkání bez počítání skóre, tedy pocity žactva se s míněním rodičů liší o 18,2 % a s míněním trenérů o 0,8 %. Z dotazníkových šetření je dále zřejmé, že 7,4 % hráčů a hráček nastupuje do utkání s obavami, že zkaží výsledek týmu, 8,1 % rodičů a 2,9 % trenérů si také myslí, že jejich děti/svěřenci nastupují do utkání s obavami o výsledky utkání, tedy mínění rodičů je pouze o 0,7 % odlišné od pocitů hráčů a hráček a mínění trenérů se liší o 4,5 % od pocitů žactva. Dále 3,7 % dětí má strach, že nastanou konflikty napříč jejich týmem, tedy dohady mezi spoluhráči/ky a stejného názoru je i 6,8 % rodičů a 5,7 % trenérů, tedy pocity žactva se s míněním rodičů odlišují v 3,1 % a s trenéry ve 2 %. Dále 3,7 % z dotazovaných hráčů a hráček pociťují během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky a 1,4 % rodičů a 5,7 % trenérů uvedlo, že jejich děti/svěřenci mají nejspíše během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky, z čehož vyplývá, že pocity žactva se s míněním rodičů liší pouze v 2,3 % a s míněním trenérů ve 2 %. V neposlední řadě je možné z průzkumu zjistit, že se 6,2 % dotazovaných dětí obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a 2,7 % rodičů a 5,7 % trenérů si také myslí, že se jejich děti/svěřenci bojí reakce rodiny, tedy mínění rodičů a trenérů se liší o méně jak 10 % – o 3,5 % s rodiči a o 0,5 % s trenéry.

Hypotéza č. 7: Předpokládám, že odpovědi rodičů, trenérů a žactva k pocitům a aktivitám, které pozorují nebo pociťují v průběhu utkání, kde se počítá skóre, se nebudou u rodičů a žactva lišit o více jak 25 %, u rodičů a trenérů se nebudou lišit o více jak 30 % a u trenérů a žactva se nebudou lišit o více jak 35 %?

Hypotéza se částečně potvrdila, jelikož z dotazníkového šetření je patrné, že dotazovaní měli možnost zaškrtnout 1 – 22 odpovědí obsahující aktivity nebo pocity, které během utkání na skóre vnímají, pozorují nebo sami pociťují a rozdíl v procentuálním podílu odpovědí mezi žactvem a rodiči byl následující:

- 0% – 10% rozdíl: 11 odpovědí
- 10,01% – 20% rozdíl: 7 odpovědí
- 20,01% – 25% rozdíl: 3 odpovědi
- 25% a větší rozdíl: 1 odpověď

Odpovědi rodičů a žactva se lišily o více jak 25 % pouze u 1 z 22 argumentů, a to konkrétně ohledně dobré komunikace na hřišti mezi hráči, kde tuto odpověď zaznamenalo 43,2 % dětí a 16,2 % rodičů, což činí 27% rozdíl. U zbylých 21 odpovědí rodičů a žactva byl rozdíl procentuálního podílu odpovědí menší než 25 %.

Dále je z průzkumu zřejmé, že rozdíl v procentuálním podílu odpovědí mezi rodiči a trenéry byl následující:

- 0% – 10% rozdíl: 4 odpovědi
- 10,01% – 20% rozdíl: 4 odpovědi
- 20,01% – 30% rozdíl: 12 odpovědí
- 30% a větší rozdíl: 2 odpovědi

Odpovědi rodičů a trenérů se lišily o více jak 30 % pouze u 2 z 22 argumentů, a to konkrétně ohledně konfliktů mezi trenéry, kde tuto skutečnost zaznamenalo 42,9 % trenérů a 4,1 % rodičů, což činí 38,8% rozdíl a 57,1 % trenérů pokřikuje nebo je svědkem pokřikování na rozhodčí ze strany trenérů, nicméně tuto skutečnost během utkání vnímá pouze 16,2 % rodičů, což činí 40,9% rozdíl. U zbylých 20 odpovědí rodičů a trenérů byl rozdíl procentuálního podílu odpovědí menší než 30 %.

V průzkumu je možné také pozorovat, že rozdíl v procentuálním podílu odpovědí mezi žactvem a trenéry byl následující:

- 0% – 10% rozdíl: 6 odpovědí
- 10,01% – 20% rozdíl: 8 odpovědí
- 20,01% – 35% rozdíl: 5 odpovědí
- 35% a větší rozdíl: 3 odpovědi

Odpovědi žactva a trenérů se lišily o více jak 35 % pouze u 3 z 22 argumentů, a to konkrétně ohledně pocitu zklamání, který pociťuje 27,2 % dětí, ale 65,7 % trenérů a trenerek se domnívá, že děti jsou během utkání zklamání nebo oni sami zažívají během utkání pocit zklamání, tedy rozdíl mezi jejich názory činí 38,5 %. Dále 57,1 % trenérů a trenerek během utkání pozoruje hru převážně jednoho hráče (sólování), ale pouze 17,3 % dětí si myslí, že během utkání dochází k sólování jednoho hráče v týmu, a tedy procentuální rozdíl odpovědí na tuto aktivitu činí 39,8 %. Nejvíce se lišily odpovědi žactva a trenérů ve vnímání a prožívání smutku, kde tuto odpověď zaznamenalo 18,5 % dětí a 60 % trenérů, což činí 41,5% rozdíl. U zbylých 19 odpovědí žactva a trenérů byl rozdíl procentuálního podílu odpovědí menší než 35 %.

Hypotéza č. 8: Předpokládám, že odpovědi rodičů, trenérů a žactva k pocitům a aktivitám, které pozorují nebo pociťují v průběhu utkání, kde se nepočítá skóre, se nebudou u rodičů a žactva lišit o více jak 25 %, u rodičů a trenérů se nebudou lišit o více jak 30 % a u trenérů a žactva se nebudou lišit o více jak 35 %?

Hypotéza se částečně potvrdila, jelikož z dotazníkového šetření je patrné, že dotazovaní měli možnost zaškrtnout 1 – 22 odpovědí obsahující aktivity nebo pocity, které během utkání bez veřejného ukazatele skóre vnímají, pozorují nebo sami pociťují a rozdíl v procentuálním podílu odpovědí mezi žactvem a rodiči byl následující:

- 0% – 10% rozdíl: 16 odpovědí
- 10,01% – 20% rozdíl: 4 odpovědi
- 20,01% – 25% rozdíl: 1 odpověď
- 25% a větší rozdíl: 1 odpověď

Odpovědi rodičů a žactva se lišily o více jak 25 % pouze u 1 z 22 argumentů, a to konkrétně ohledně vnímání fair – play přístupu v utkáních i mimo ně, kde tuto

odpověď zaznamenalo 65,4 % dětí a 32,4 % rodičů, což činí 33% rozdíl. U zbylých 21 odpovědí rodičů a žactva byl rozdíl procentuálním podílu odpovědí menší než 25 %.

Dále je z průzkumu zřejmé, že rozdíl v procentuálním podílu odpovědí mezi rodiči a trenéry byl následující:

- 0% – 10% rozdíl: 11 odpovědí
- 10,01% – 20% rozdíl: 3 odpovědi
- 20,01% – 30% rozdíl: 4 odpovědi
- 30% a větší rozdíl: 4 odpovědi

Odpovědi rodičů a trenérů se lišily o více jak 30 % pouze u 4 z 22 argumentů, a to konkrétně ohledně dobré komunikace na hřišti mezi hráči, kde tuto odpověď zaznamenalo 48,6 % trenérů a 17,6 % rodičů, což činí 31% rozdíl. Přes polovinu dotazovaných trenérů, přesně 51,4 % se domnívá, že dochází k častému pohybu dětí na hřišti, nicméně pouze 18,9 % rodičů je stejného názoru jako trenéři, a procentuální rozdíl mezi jejich odpovědi činí 32,5 %. Dále se odpovědi rodičů a trenérů lišily o více jak 30 % ohledně vnímání fair – play přístupu v utkáních i mimo ně, kde tuto odpověď zaznamenalo 65,7 % trenérů a 32,4 % rodičů, což činí 33,3% rozdíl. Nejvíce se odpovědi rodičů a trenérů rozcházel v pohledu na herní činnost žactva, kde 74,3 % trenérů uvedlo, že během utkání bez veřejného ukazatele skóre sledují, že si děti častou zkouší střelbu, L únik, P únik a další individuální herní činnosti, ale pouze 37,8 % rodičů tuto skutečnost sleduje během utkání také, tedy rozdíl jejich odpovědí činí 36,5 %. U zbylých 18 odpovědí rodičů a trenérů byl rozdíl v procentuálním podílu odpovědí menší než 30 %.

Z průzkumu je možné také pozorovat, že rozdíl v procentuálním podílu odpovědí mezi žactvem a trenéry byl následující:

- 0% – 10% rozdíl: 13 odpovědí
- 10,01% – 20% rozdíl: 3 odpovědi
- 20,01% – 35% rozdíl: 6 odpovědí
- 35% a větší rozdíl: 0 odpovědí

Odpovědi žactva a trenérů se v žádném argumentu nelišily o více jak 35 %.

Hypotéza č. 9: Předpokládám, že nejméně 50 % trenérů někdy upřednostnilo nebo znevýhodnilo hráče kvůli jeho výkonu.

Hypotéza se nepotvrdila, jelikož z 35 dotazovaných trenérů **31,4 %** trenérů uvedlo, že téměř nikdy nedávají výkonnostně silnějším hráčům stejný prostor na hřišti při utkání, která jsou na skóre i bez skóre. Naopak 57,1 % trenérů uvedlo, že dává výkonnostně silnějším hráčům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre – z toho 28,6 % vždy a 28,6 % někdy. Dále **22,9 %** trenérů uvedlo, že téměř nikdy nedávají výkonnostně slabším hráčům stejný prostor na hřišti během utkání, která jsou na skóre i bez skóre. Naopak 65,7 % trenérů uvedlo, že dává výkonnostně slabším hráčům stejný prostor na hřišti při všech utkání – z toho 31,4 % vždy a 34,3 % někdy.

Hypotéza č. 10: Předpokládám, že alespoň 50 % hráčů a rodičů se v jejich týmu setkalo s upřednostněním výkonnostně vyspělejšího hráče při utkání, kde se počítalo skóre a nejméně 25 % hráčů a rodičů se v jejich týmu setkalo s upřednostněním výkonnostně vyspělejšího hráče během utkání, kde se nepočítalo skóre.

Hypotéza se nepotvrdila, jelikož z dotazníkového šetření je zřejmé, že **43,2 %** rodičů se domnívá, že jejich dítě dostává na hřišti více prostoru než jeho spoluhráči/spoluhráčky a pouze **29,6 %** dotazovaných žáků a žákyň si myslí, že dostává na hřišti více prostoru než jeho/její spoluhráči/spoluhráčky. Dále je z průzkumu patrné, že z celkového počtu 74 dotazovaných rodičů si 90,5 % rodičů myslí, že jeho syn/dcera dostává na hřišti během utkání, kde se počítá skóre, dostatek prostoru – z toho 52,7 % vždy a 37,8 % někdy a 89,2 % rodičů si myslí, že jeho syn/dcera dostává na hřišti během utkání, kde se nepočítá skóre, dostatek prostoru – z toho 59,5 % vždy a 29,7 % někdy. Dále je z průzkumu možné sledovat, že z celkového počtu 81 dotazovaných dětí si 83,9 % žáků a žákyň myslí, že dostává na hřišti během utkání, kde se počítá skóre, dostatek prostoru – z toho 43,2 % velmi často a 40,7 % docela často a 79 % dětí si myslí, že dostává na hřišti během utkání, kde se nepočítá skóre, dostatek prostoru – z toho 45,7 % velmi často a 33,3 % docela často.

Hypotéza č. 11: Předpokládám, že odpovědi mladšího žactva, rodičů a trenérů k upřednostňování genderově oddělených nebo smíšených družstev systému soutěže mladšího žactva se nebudou lišit o více jak 30 %.

Hypotéza se potvrdila, protože 39,5 % dětí, 50 % rodičů a 51,4 % trenérů by preferovalo neoddělenou soutěž žactva pro jednotlivá pohlaví, tedy upřednostňují systém soutěže smíšených družstev. Z průzkumu vyplývá, že názor žactva se liší od názoru rodičů o 10,5 % a od názoru trenérů o 11,9 %, názory rodičů a trenérů jsou téměř shodné – liší se pouze o 1,4 %. Dále 21 % dětí, 35,1 % rodičů a 45,7 % trenérů by preferovalo soutěž mladších žákyň odděleně od žáků, tedy názor žactva se liší od názoru rodičů o 14,1 % a od názoru trenérů o 24,7 %, názory rodičů a trenérů se od sebe odlišují v 10,6 %. Dále 43,2 % hráčů a hráček, 50 % rodičů a 45,7 % trenérů by vyhovovala soutěž, kde by se hrála pouze chlapecká utkání, tedy utkání kluci proti klukům – názory všech dotazovaných se od sebe liší maximálně o 6,8 %.

Hypotéza č. 12: Předpokládám, že nejméně 70 % trenérů zvýšilo hlas na hráče a hráčky během utkání, kde se počítá skóre i během utkání, která jsou bez veřejného ukazatele skóre.

Hypotéza se potvrdila, jelikož z tabulky č. 2 je patrné, že ke zvýšení hlasu na své svěřence se během utkání, kde se počítá skóre, uchýlí 27 (77,1 %) dotazovaných trenérů – z toho vždy zvyšuje hlas 17,1 % trenérů a někdy 60 % trenérů. Během utkání bez veřejného ukazatele skóre se ke zvýšení hlasu na své svěřence a svěřenkyně uchýlí 25 (71,4 %) trenérů – z toho vždy zvyšuje hlas 14,3 % trenérů a někdy 57,1 % trenérů.

Hypotéza č. 13: Předpokládám, že odpovědi žactva, rodičů a trenérů k preferenci systému soutěže mladšího žactva ohledně počítání skóre se nebudou lišit o více jak 25 %.

Hypotéza se částečně potvrdila, protože z průzkumu je zřejmé, že systém soutěže mladšího žactva s počítáním skóre by preferovalo 56,8 % dětí, 48,6 % rodičů a 31,4 % trenérů, tedy názor žactva se liší od názoru rodičů o 8,2 % a od názoru trenérů o **25,4 %** a představa rodičů o systému soutěže se liší o 17,2 % od představy trenérů. Dále 40,7 % hráčů a hráček, 51,4 % rodičů a 71,4 % trenérů by se zamlouval nejvíce kombinovaný systém soutěže, tedy aby podzimní nebo jarní část soutěže byla na skóre a druhá část bez veřejného ukazatele skóre, anebo aby určitý počet utkání během soutěže byl na skóre a ostatní utkání v rámci soutěže bez veřejného ukazatele skóre – názory žactva k preferenci systému žactva se liší o 10,7 % s názory rodičů a o **30,7 %** s názory trenérů, představa rodičů se liší o 20 % s představou trenérů. Z průzkumu je dále patrné, že pouze 21 % tázaných hráčů a hráček, 5,4 % tázaných rodičů a 20 % dotazovaných trenérů by dále preferovalo zachování systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené bez veřejného ukazatele skóre – tedy názor žactva a trenérů je téměř stejný, jelikož se liší pouze o 1 %, nicméně názor rodičů se od názoru žactva liší o 15,4 % a od názoru trenérů o 14,6 %.

Při zpracovávání výsledků nebyly nalezeny již existující výzkumy, které by sledovaly stejné jevy, pocity, aktivity a jejich propojení jako tomu je v této diplomové práci.

Vzhledem k tomu, že utkání bez veřejného ukazatele skóre, a to nejen u kategorie mladšího žactva, se v házené nehrají zatím tak dlouho, tak jsou zatím všechna data velmi nová a než vzniknou výzkumy, o které by se podobné práce jako je tato mohly opřít, bude si muset házená a celkově sport ještě nějakou chvíli počkat a doufat, že pandemická situace způsobená onemocněním Covid – 19 nebude stát dlouho v cestě společnosti celého světa.

8 ZÁVĚRY

Cílem této diplomové práce bylo zjistit, jaký vliv má počítání skóre na mladší žactvo v systému soutěže Středočeského krajského svazu házené.

Na začátku práce byly stanoveny určité cíle a problémové otázky, které byly dále více rozvětveny v otázkách výzkumných, kterými se práce zabývá v kapitole "7 Diskuze".

Po vyhodnocení odpovědí z řízeného rozhovoru s trenéry a výsledků dotazníků pro trenéry, trenérky, rodiče a žactvo a jejich následném zpracování bylo vyvozeno několik závěrů:

1) **Hlavní záměr trenérů pro odebrání veřejného ukazatele skóre ze systému soutěže mladšího žactva v rámci Středočeského krajského svazu házené byl následující:**

- **83,3 %** odpovědí tvořeny argumenty týkající se **eliminaci konfliktního prostředí a tlaku na rozhodčí, trenéry a děti, redukce hry aktuálně výkonnostně vyspělých dětí, navýšení členské základny u všech kategorií a zapojení všech členů týmu v jednotlivých klubech**
- **16,7 %** odpovědí ohledně hlavního záměru na odebrání veřejného ukazatele skóre ze systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené tvořily argumenty týkající se **odstranění dlouhodobých tabulek mládeže vzhledem k celosvětovým sportovním soutěžím, zachování soutěživosti dětí a v neposlední řadě podpora spolupráce mezi kluby v rámci kraje a nejbližšími městy**

2) **Důvody trenérů, které je vedli v roce 2016/2017 k rozhodnutí o změně systémů mladšího žactva byly následující:**

- **81 %** odpovědí tvořily argumenty týkající se **zmírnění a odstranění konfliktního prostředí a psychického nátlaku na žactvo, rodiče, trenéry, rozhodčí (obavy a stres), návaznosti na fungující systém v kategorii přípravky a minižactva, zkvalitnění přípravy žactva do starších kategorií, zkušenosti z vlastní praxe a z jiných sportu a ze zahraničí a v neposlední řadě snaha o navýšení členské základny a participace všech členů**

- **19 %** odpovědí ohledně změn systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené tvořily argumenty týkající se **dlouhodobých cílů a dostatečného prostoru pro rozvoj mládeže, zachování myšlenky, že k naučení házené slouží trénink, k ověření si toho, co jsem jako trenér hráče naučil, slouží zápas** – nikoliv výsledek utkání a dále **zohlednění zkušenosti a názorů trenérů**, kteří měli možnost celosvětových angažmá, ať už jako aktivní hráči nebo jako trenéři, asistenti trenéra či jiní funkcionáři
- 3) **Celkem 37 % z 81 dotazovaných žáků a žákyň nastupuje do utkání, kde se počítá skóre, s nepříjemnými pocity, obavy či pocity strachu.**
 - 4) **Celkem 69,1 % z 81 tázaných žáků a žákyň má k utkání bez veřejného ukazatele skóre pozitivní vztah a nastupuje do utkání s příjemnými pocity.**
 - 5) **Pocity žactva z utkání s počítáním skóre se v 6/7 argumentů liší s míněním jejich rodičů a trenérů o méně než 20 %,** pouze u jedné odpovědi byl procentuální rozdíl vyšší, a to konkrétně ohledně obav žactva, že zkazí výsledek utkání, kde rozdíl v názorech rodičů a žactva činil 31,8 %, jelikož téměř polovina (49,4 %) hráčů a hráček odpověděla, že nastupuje do utkání s obavami, že zkazí výsledek týmu a pouze 17,6 % rodičů si myslí to samé.
 - 6) **Pocity žactva z utkání bez počítání skóre se v 6/7 argumentů liší s míněním rodičů a trenérů o méně než 10 %,** pouze u jedné odpovědi trenérů a trenerek a jedné odpovědi rodičů byl procentuální rozdíl vyšší, a to konkrétně ohledně pozitivních pocitů žactva, jelikož 25,9 % hráčů a hráček se na utkání bez veřejného ukazatele skóre většinou těší a 37,1 % tázaných trenérů zmínilo, že si myslí, že jejich svěřenci a svěřenkyně se na utkání většinou těší, z čehož vyplývá, že pocity žactva se od mínění trenérů liší o 11,2 % a dalším rozdílným argumentem byl neutrální postoj žactva k utkání bez veřejného ukazatele skóre, kde neutrální postoj k utkání zaujímá 50,6 % dětí a 32,4 % rodičů si myslí, že jejich dětem nevdá nastupovat do utkání bez počítání skóre, tedy pocity žactva se s míněním rodičů liší o 18,2 %.
 - 7) **Odpovědi rodičů, trenérů a žactva k pocitům a aktivitám, které pozorují nebo pociťují v průběhu utkání, kde se POČÍTÁ skóre, se u rodičů a žactva u 21/22 odpovědí neliší o více jak 25 %, u rodičů a trenérů se u 20/22 neliší o více jak 30 % a u trenérů a žactva se u 19/22 neliší o více jak 35 %.**

- 8) **Odpovědi rodičů, trenérů a žactva k pocitům a aktivitám, které pozorují nebo pociťují v průběhu utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre, se u rodičů a žactva u 21/22 odpovědí neliší o více jak 25 %, u rodičů a trenérů se u 18/22 neliší o více jak 30 % a u trenérů a žactva se žádné odpovědi neliší o více jak 35 %.**
- 9) **Celkem 57,1 % z 35 tázaných trenérů a trenérek dává výkonnostně silnějším hráčům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre a 65,7 % trenérů a trenérek dává výkonnostně slabším hráčům stejný prostor na hřišti při všech utkání. Pouze 31,4 % trenérů uvedlo, že téměř nikdy nedává výkonnostně silnějším hráčům stejný prostor na hřišti při utkání, která jsou na skóre i bez skóre.**
- 10) **Celkem 43,2 % rodičů se domnívá, že jejich dítě dostává na hřišti více prostoru než jeho spoluhráči/spoluhráčky a 29,6 % z 81 dotazovaných žáků a žákyň si myslí, že dostává na hřišti více prostoru než jeho/její spoluhráči/spoluhráčky.**
- 11) **Celkem 39,5 % tázaných dětí, 50 % dotazovaných rodičů a 51,4 % tázaných trenérů a trenérek by preferovalo neoddělenou soutěž žactva pro jednotlivá pohlaví, tedy upřednostňují systém soutěže smíšených družstev. Dále 21 % dětí, 35,1 % rodičů a 45,7 % trenérů a trenérek by preferovalo soutěž mladších žákyň odděleně od žáků, tedy utkání holek proti holčkám a 43,2 % dětí, 50 % rodičů a 45,7 % trenérů a trenérek by vyhovovala soutěž, kde by se hrála pouze chlapecká utkání, tedy utkání kluci proti klukům.**
- 12) **Ke zvýšení hlasu se na své svěřence a svěřenkyně během utkání, kde se počítá skóre, uchýlí 27 (77,1 %) dotazovaných trenérů a během utkání bez veřejného ukazatele skóre se ke zvýšení hlasu na své svěřence a svěřenkyně uchýlí 25 (71,4 %) trenérů.**
- 13) **Odpovědi žactva, rodičů a trenérů k preferenci systému soutěže mladšího žactva ohledně počítání skóre se neliší o více jak 31 %. Systém soutěže mladšího žactva s počítáním skóre by preferovalo 56,8 % tázaných dětí, 48,6 % dotazovaných rodičů a 31,4 % tázaných trenérů. Dále 40,7 % dětí, 51,4 % rodičů a 71,4 % trenérů by se zamlouval nejvíce kombinovaný systém soutěže, tedy aby podzimní nebo jarní část soutěže byla na skóre a druhá část bez veřejného ukazatele skóre, anebo aby určitý počet utkání během soutěže byl na skóre a ostatní utkání v rámci soutěže bez veřejného ukazatele skóre a pouze 21 % dětí, 5,4 % rodičů**

a 20 % trenérů by dále preferovalo zachování systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené bez veřejného ukazatele skóre.

Klub je součástí každého jednotlivce a každý jednatel je součástí klubu, a právě proto je každý klub tak silný, jako jsou silné jeho jednotlivé články. Jedině poctivá práce a velké úsilí všech členů klubu (nikoliv vítězství žactva v utkání) může zaručit dlouhodobý rozvoj a úspěch v osobním a sportovním životě každého mladého sportovce. Spolupráce a komunikace klubů je cestou, jak zachovat házenou zábavnou moderní a atraktivní hrou, která vede mládež k odpovědnosti za sebe, za své chování vůči sobě, své rodině, svému klubu, městu a házené. Někteří ambiciózní trenéři žactva musí nechat své ego stranou a musí se zaměřit na emoční stránku dětí a jejich vztahu ke sportu.

Cílem zavedení systému bez veřejného ukazatele skóre pro přípravku, minižactvo a mladší žactvo je vytvoření přátelské komunity – všichni účastníci turnajů a soutěží musí být soudržní ve způsobu práce a chování, a to jak na hřišti, tak mimo něj. Vytváření kvalitního kulturního společenského života ve Středočeském kraji s pozitivním emočním nábojem a vytváření příznivých podmínek pro budování profesionálních hráčů a hráček je cestou, jak dosáhnout kvalitního sportovního, ale i osobního života mladých sportovců.

Tato práce může být nápomocná při vytváření pokynů pro mladší žactvo v rámci soutěže Středočeského kraje, ale i soutěží mimo kraj. V práci je možné sledovat, jaký vliv má počítání skóre na mladší žactvo a jak systém soutěže bez veřejného ukazatele skóre vnímají rodiče, trenéři a samotné žactvo. Je nutné zmínit, že výzkum byl prováděn v době pandemie Covid – 19, a že jeho výsledky mohou být lehce ovlivněny aktuálně nesportující mládeží, neaktivními trenéry a trenérkami a značnou částí populace na „home officech“. Život veškeré sportující populace, tedy i mládeže se změnil a z prostředí hřiště se přesunul do domácího on – line prostředí, čímž mohou být ovlivněny i výsledky této práce. Proto by bylo vhodné podobný výzkum provést například za dva až tři roky, a navíc tento výzkum obohatit i o analýzu herního výkonu hráčů a hráček během utkání na skóre i bez veřejného ukazatele skóre, kdy budou možné sledovat nejen postoje, pocity a vnitřní rozpoložení všech účastníků, ale také praktické házenkářské dovednosti a individuální a týmové herní výkony.

9 POUŽITÁ LITERATURA

Knižní zdroje:

1. BUCHER, W., *704 Spiel-und Übungsformen im Handball*. Schorndorf: Hofmann-Verlag, 1999. 180 s. ISBN 978-3-7780-2043-2.
2. ČÁP, J. a MAREŠ, J. *Psychologie pro učitele*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-463-X.
3. DOVALIL, J. *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia, 2009, 3. Vyd., ISBN 978-80-7376-130-1.
4. HARTL, P. a HARTLOVÁ, H. *Psychologický slovník*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-303-X.
5. HRABINEC, J. *Tělesná výchova na 2. stupni základní školy*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2017. ISBN 978-80-246-3625-2.
6. HAPKOVÁ a kol. *Výuka házené, 1.díl: Průvodce výukou*. Mezinárodní Házenkářská Federace: Wendy, spol. s.r.o., 2019, ISBN: 978-80-905758-0-6.
7. HELLER, D. *Psychologie vývojová a osobnosti*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta, 2014. ISBN 978-80-7290-681-9. Dostupné také z: https://pages.pedf.cuni.cz/kamv/files/2019/02/440-version1-psychologie_vyvojova_a_osobnos.pdf.
8. HEWSTONE, M. a WOLFGANG, S. *Sociální psychologie*. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-092-5.
9. HOŠEK, V. a KUČERA, J. *Psychologie odolnosti*. Praha: Karolinum, 1994. ISBN 80-7066-976-4. Dostupné také z: <https://dnnt.mzk.cz/uuid/uuid:93e391b0-3ca3-11e7-82f6-001018b5eb5c>.
10. CHOUTKA, M. a kol. *Sportovní výkon*. Praha: Olympia, 1981.
11. JANSÁ, P. a kol. *Pedagogika sportu*. Praha: Karolinum, 2018, ISBN 9788024639864
12. KASSIN, S. *Psychologie*. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80-251-1716-3.
13. KIRCHNER, J. *Psychologie prožitku a dobrodružství pro pedagogiku a psychoterapii*. Brno: Computer Press, 2009, ISBN 978-80-251-2562-5.
14. KODÝM, M. *Fyziologie a psychologie tělesné výchovy žáků mladšího školního věku*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1985.
15. KONEČNÝ, J. *Pravidla házené IHF 2016*. Český svaz házené, Praha, červen 2016
16. KŘIVOHLAVÝ, J. *Jak zvládat stres*. Praha: Grada, 1994. ISBN 80-7169-121-6.

17. LANGMEIER, J. a KREJČÍŘOVÁ, D. *Vývojová psychologie*. 2. aktualit. vyd. Praha: Grada, 2006. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1284-9.
18. LEHNERT, M. a kol. *Sportovní trénink I*. Univerzita Palackého v Olomouci, 2014, ISBN 978-80-244-4330-0. Dostupné také z: <https://publi.cz/books/148/Lehnert.html>
19. NAKONEČNÝ, M. *Sociální psychologie*. Praha: Academia, 1999, ISBN 80-200-0690-7.
20. PELIKÁN, J. *Základy empirického výzkumu pedagogických jevů*. 2., nezměn. vyd. Praha: Karolinum, 2011. ISBN 978-80-246-1916-3.
21. PERIČ, T. a DOVALIL, J. *Sportovní trénink*. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 978-80-247-2118-7.
22. PERIČ, T. *Sportovní příprava dětí*. Nové, aktualit. vyd. Praha: Grada, 2012. Děti a sport. ISBN: 978-80-247-4218-2.
23. PRAŠKO, J. *Jak se zbavit napětí, stresu a úzkosti*. Praha: Grada, 2003, ISBN 978-80-247-0185-1.
24. TÁBORSKÝ, F. *Sportovní hry*. 1.vyd., Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-0875-2.
25. TÁBORSKÝ, F. et al. *Metodologická východiska pozorování a hodnocení herního výkonu*. Praha: Karolinum, 2009.
26. TÁBORSKÝ, F a ŠAFAŘÍKOVÁ, J. *Malá škola házené*. Praha: Olympia 1986, ISBN: 27-038-86.
27. TŮMA, M. a TKADLEC, J. *Hry s míčem pro děti*. Praha: Grada, 2004. ISBN 80-247-0707-1.
28. TŮMA, M. a TKADLEC, J. *Házená*. 2., doplň. vyd., Praha: Grada, 2010, ISBN 978-80-247-0219-3.
29. SUCHÁNKOVÁ, E. *Hra a její využití v předškolním věku*. Vyd. 1, Praha: Portál, 2014, ISBN 978-80-262-0698-0.
30. VÁGNEROVÁ, M. *Vývojová psychologie*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-308-0.
31. VOTÍK, J. *Trenér fotbalu B licence*. Praha: Olympia, 2005, ISBN: 80-7033-921-7.
32. VOZABULOVÁ, P. a TKADLEC, J. *Házená nejen ve škole/Handball not only at school*. ČSH s podporou EU Erasmus+ v rámci projektu AGON, 2015.
33. ZAHRADNÍK, D. a KORVAS, P. *Základy sportovního tréninku*, Vyd.1, Brno: Masarykova univerzita, 2012, ISBN 978-80-210-5890-3. Dostupné také z: <https://www.fsps.muni.cz/emuni/data/reader/book-5/Cover.html>.

Internetové zdroje:

34. BLAHUTKOVÁ, M. *Stres ve sportovním prostředí mládeže* [online]. 2011 [cit. 2021-04-13]. Dostupné z: https://www.fotbal-trenink.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=607:stres-ve-sportovnim-prostedimladee&catid=35:psychologie&Itemid=121
35. BLAHUTKOVÁ, M. a kol. [online]. *Psychomotricity and its role in the education process. 2011. Webinář*: Dostupné z: <https://www.fsps.muni.cz/veda-a-vyzkum/edicni-a-publikacni-cinnost/979179>
36. ČESKÝ SVAZ HÁZENÉ [online]. *Pravidla házené* [cit. 2021-02-13]. Dostupné z: <https://www.handball.cz/aktualita/pravidlahazene>.
37. ČESKÝ SVAZ HÁZENÉ [online]. *O házené* [cit. 2021-02-13]. <https://www.handball.cz/svaz/ohazene>.
38. FORNŮSTEK, F. a POLÁK, P. [online]. *Oborový portál pro BOZP, COVID-19 a sportovní aktivity 2020* [cit. 2021-04-20]. Dostupné z: <https://www.bozpinfo.cz/covid-19-sportovni-aktivity>.
39. GUTHOLDR. a BULL, C., et al. [online]. *Global trends in insufficient physical activity among adolescents: a pooled analysis of 298 population-based surveys with 1·6 million participants*, The Lancet, Volume 4, Issue 1, P23-35, January 01, 2020. Dostupné z: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6919336>.
40. HIGH, R. a STŘÍBRSKÁ, J. *Sociální psychologie* [online]. 2020 [cit. 2021-04-12]. Dostupné z: https://kuhv.vscht.cz/files/uzel/0017037/Soci%C3%A1ln%C3%AD_psychologie%20s%20logy.pdf?redirected.
41. CHAROUSEK, J. *Teorie sportovních her* [online]. 2011 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <http://goo.gl/SIKKTS>.
42. INFORMAČNÍ SYSTÉM ČSH. *Interní dokumenty* [online]. 2021 [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: <https://is.handball.cz/>.
43. KAPOUNKOVÁ, K. a POSPÍŠIL, Z. *Obecná patofyziologie* [online]. 2013 [cit. 2021-04-20]. Dostupné z: <https://www.fsps.muni.cz/inovace-RVS/kurzy/patofyziologie/stres.html>.
44. MENTEM. *Trénink mozku a paměti efektivně – blog: Teorie motivace podle Maslowa* [online]. 2018 2013 [cit. 2021-04-24]. Dostupné z: <https://www.mentem.cz/blog/teorie-motivace/>.

45. NEŘOLD, J. *Optimalizace a funkcionální rozšíření informačního systému*. Brno, 2014. Diplomová práce. Vysoké učení technické v Brně. Vedoucí práce Ing. Petr Dydowicz, Ph.D. Dostupné z: https://www.vutbr.cz/www_base/zav_prace_soubor_verejne.php?file_id=83101.
46. UNIVERZITA HRADEC KRÁLOVÉ, Pedagogická fakulta: *Psychologie vývojová, studijní opora k předmětu pro studenty kombinované formy studia oboru Sociální komunikace v neziskovém sektoru* [online]. Dostupné z: <https://www.uhk.cz/file/edee/pedagogicka-fakulta/pdf/pracoviste-fakulty/katedra-socialni-patologie-a-sociologie/dokumenty/studijni-opory/socialni-komunikace-v-neziskovem-sektoru/psychologie-vyvojova.pdf>.
47. WORLD HEALTH ORGANIZATION. [online] *WHO COVID-19 – Coronavirus disease (COVID-19)*, 2020. [cit. 2021-04-20]. Dostupné z: <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019>.
48. WORLD HEALTH ORGANIZATION. [online] *Physical inactivity: A global public health problem*, 2020 [cit. 2021-04-20]. Dostupné z: https://www.who.int/dietphysicalactivity/factsheet_inactivity/en/.
49. ZRUBEK, P. *Fyzioterapie v praxi* [online]. Článek: Jsme to, co jíme [cit. 2021-04-20]. Dostupné z: <https://www.fyzioterapievpraxi.cz/clanky/jsme-co-jime>.

10 PŘÍLOHY

Obsah příloh

Příloha 1: Seznam obrázků	133
Příloha 2: Seznam grafů	134
Příloha 3: Seznam tabulek	137
Příloha 4: Dotazník pro trenéry a trenérky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH.....	138
Příloha 5: Dotazník pro rodiče žactva – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH	143
Příloha 6: Dotazník pro hráče a hráčky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH	147
Příloha 7: Porovnání tvrzení trenérů, rodičů a mladšího žactva k utkání s počítáním skóre a k utkáním bez veřejného ukazatele skóre.....	152

Příloha 1: Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Hrací plocha	18
Obrázek č. 2: Platnost gólu	22
Obrázek č. 3: Hráčské posty	27
Obrázek č. 4: Maslowova pyramida potřeb	29
Obrázek č. 5: Fyziologické aspekty házené	31
Obrázek č. 6: Periodizace vývoje podle M. Vágnerové	33
Obrázek č. 7: Závislost stresu na zdraví a výkonnosti	39
Obrázek č. 8: Struktura sportovního výkonu	41
Obrázek č. 9: Struktura jednosložkové teorie postojů	45
Obrázek č. 10: Charakteristika SWOT analýzy a strategie	55
Obrázek č. 11: Hlavní záměr a důvody odebrání veřejného ukazatele skóre	59

Příloha 2: Seznam grafů

Graf č. 1: Návaznost systému mladšího žactva na soutěž přípravky a minižactva	60
Graf č. 2: Pozitiva systému – rozhovor s trenéry	62
Graf č. 3: Negativa systému – rozhovor s trenéry	63
Graf č. 4: Přínos systému bez veřejného ukazatele skóre z pohledu trenérů.....	64
Graf č. 5: Pohlaví a odborná způsobilost dotazovaných trenérů a trenérek	71
Graf č. 6: Roky trenérské praxe	72
Graf č. 7: Trenéři/trenérky a hráčská licence	72
Graf č. 8: Spokojenost trenérů/trenérek v klubu	73
Graf č. 9: Komunikace trenér – rodič a trenér – hráč	73
Graf č. 10: Úroveň kvality trenérů/trenérek	74
Graf č. 11: Vytíženost všech hráčů a hráček v utkání házené	75
Graf č. 12: Pocity trenérů/trenérek u utkání, kde se počítá skóre	75
Graf č. 13: Pocity trenérů/trenérek u utkání, kde se nepočítá skóre	76
Graf č. 14: Pocity žactva u utkání, kde se počítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek	78
Graf č. 15: Pocity žactva u utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek	78
Graf č. 16: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek	79
Graf č. 17: Sledované pocity a aktivity při utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu trenérů/trenérek	80
Graf č. 18: Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu trenérů/trenérek	81
Graf č. 19: Záporny utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu trenérů/trenérek	82
Graf č. 20: Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu trenérů/trenérek	83
Graf č. 21: Obliba utkání mladšího žactva – z pohledu trenérů a trenérek	84
Graf č. 22: Volné slovo trenérů/trenérek.....	84
Graf č. 23: Pohlaví a vztah k házenkářů/házenkářkám	85
Graf č. 24: Genderové odlišení žactva – z pohledu rodičů	85
Graf č. 25: Komunikace rodič – trenér/trenérka	86
Graf č. 26: Pocity hráčů u utkání, kde se počítá skóre – z pohledu rodičů	88
Graf č. 27: Pocity hráčů u utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu rodičů	88

Graf č. 28: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu rodičů	89
Graf č. 29: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu rodičů	90
Graf č. 30: Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu rodičů	91
Graf č. 31: Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu rodičů	92
Graf č. 32: Spokojenost rodičů s házíenou	92
Graf č. 33: Hodnocení házení – z pohledu rodičů	93
Graf č. 34: Preference systému mladšího žactva – z pohledu rodičů	94
Graf č. 35: Volné slovo rodičů	94
Graf č. 36: Pohlaví dotazovaného žactva	95
Graf č. 37: Ročníky narození žactva	95
Graf č. 38: Časový údaj o hráčské kariéře žactva	96
Graf č. 39: Obliba utkání vzhledem k pohlaví žactva	96
Graf č. 40: Spokojenost žactva v klubu	97
Graf č. 41: komunikace hráč – trenér	98
Graf č. 42: Úroveň kvality hráčů a hráček	98
Graf č. 43: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se počítá skóre – z pohledu žactva	100
Graf č. 44: Sledované pocity a aktivity během utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu žactva	101
Graf č. 45: Pocity žactva v utkání, kde se počítá skóre	102
Graf č. 46: Pocity žactva v utkání, kde se nepočítá skóre	103
Graf č. 47: Zvyšování hlasu trenérů na žactvo – z pohledu žactva	103
Graf č. 48: Klady utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu žactva	104
Graf č. 49: Zápory utkání bez veřejného ukazatele skóre – z pohledu žactva	105
Graf č. 50: Spokojenost žactva s házíenou	106
Graf č. 51: Hodnocení házení – z pohledu žactva	107
Graf č. 52: Preference systému soutěže mladšího žactva – z pohledu žactva	108
Graf č. 53: Volné slovo hráčů a hráček	108

Graf č. 54: Pocity v utkání, kde se počítá skóre – z pohledu žactva, rodičů a trenérů	152
Graf č. 55: Pocity v utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu žactva, rodičů a trenérů	153
Graf č. 56: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se počítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři	154
Graf č. 57: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se nepočítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři	156
Graf č. 58: porovnání preference systému soutěže mladšího žactva – pohled žactva, rodičů a trenérů	158
Graf č. 59: Zvyšování hlasu trenérů na žactvo – z pohledu žactva	159
Graf č. 60: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit během utkání se skóre i bez skóre – z pohledu trenérů/trenérek	160
Graf č. 61: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit během utkání se skóre i bez skóre – z pohledu rodičů	161
Graf č. 62: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit během utkání se skóre i bez skóre – z pohledu žactva	161

Příloha 3: Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Charakteristika dotazovaných respondentů – trenérů	58
Tabulka č. 2: Pohled trenérů/trenérek na utkání bez skóre a se skóre	77
Tabulka č. 3: Pohled na jednotlivá utkání z pohledu rodičů	87
Tabulka č. 4: Pohled na jednotlivá utkání z pohledu žactva	99
Tabulka č. 5: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se počítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři	155
Tabulka č. 6: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se nepočítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři	156
Tabulka č. 7: Zvyšování hlasu trenérů – z pohledu rodičů a trenérů	160
Tabulka č. 8: Porovnání procentuální četnosti pocitů žactva, se kterými nastupují do utkání, kde se počítá skóre s míněním rodičů a trenérů/trenérek	162
Tabulka č. 9: Porovnání procentuální četnosti pocitů žactva, se kterými nastupují do utkání, kde se nepočítá skóre s míněním rodičů a trenérů/trenérek	162

Příloha 4: Dotazník pro trenéry a trenérky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH

Milé trenérky a milí trenéři,

jmenuji se Tereza Karellová, jsem trenérkou házené v Kostelci nad Labem a také studentkou Pedagogické fakulty UK. Vytvořila jsem si pro Vás dotazník, protože by mě zajímalo, co se Vám líbí na házené a jestli fandíte raději utkání, ve kterých se počítá skóre nebo utkání bez skóre. Věnujte prosím několik minut svého času k vyplnění následujícího dotazníku.

Otázky si vždy pečlivě přečtěte a pokuste se na ně pravdivě odpovědět. Nebojte se, dotazníky nemusíte podepisovat, jsou anonymní :-)

Předem moc děkuji za vyplnění dotazníku a doufám, že se co nejdříve potkáme na turnaji

Terka z Kostelce

1 Tento dotazník vyplnil/a:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

☐ Trenér s licenci

☐ Trenérka s licenci

☐ Trenér
bez
licence

☐ Trenérka
bez
licence

☐ Někdo jiný, uveďte kdo, popřípadě vztah k házené (funkcionář, asistent trenéra ..)

2 Kolik let se věnujete trenérství v házené/miniházené?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

☐ 1 - 2 roky ☐ 3 - 5 roky ☐ 6 - 10 let ☐ 11 - 20 let ☐ 21 a více let

3 Býval/a jste nebo stále jste aktivním hráčem/hráčkou házené?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

☐ Ano, býval/a jsem ☐ Ano, stále jsem ☐ Ne, nikdy jsem sám/a házenou nehrál/a

4 Líbí se Vám prostředí Vašeho klubu, kde působíte jako trenér/ka?

Nápověda k otázce: *Vyber počet hvězdiček (5 hvězdiček= ANO, líbí se mi velmi, 1 hvězdička= NE, nelíbí se mi vůbec)*

☆☆☆☆☆ / 5

5 Mohou se Vás rodiče nebo děti před/po/během utkání zeptat na vše, čemu nerozuměli?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

☐ ANO, vždy
☐ Většinou ANO
☐ Většinou NE
☐ NE, nikdy

6 Jaký si myslíte, že jste trenér/ka?

Nápověda k otázce: *Označte se jako ve škole (1-nejlepší, 5-nejhorší)*

☆☆☆☆☆ / 5

7 Dáváte na hřišti během každého zápasu dostatek prostoru VŠEM hráčům a hráčkám?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Vždy ☐ Někdy ☐ Nevím ☐ Téměř nikdy ☐ Nikdy

8 S jakými pocity jdete na lavičku k utkání, kde se POČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Vždycky se těším
☐ Většinou se těším
☐ Nevadí mi to
☐ Mám obavy z konfliktů mezi trenéry
☐ Mám obavy z konfliktů s rodiči i mezi rodiči
☐ Mám obavy z konfliktů mezi mými svěřenci/svěřenkyněmi

9 S jakými pocity jdete na lavičku k utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Vždycky se těším
☐ Většinou se těším
☐ Nevadí mi to
☐ Mám obavy z konfliktů mezi trenéry
☐ Mám obavy z konfliktů s rodiči i mezi rodiči
☐ Mám obavy z konfliktů mezi mými svěřenci/svěřenkyněmi

10 Ke každému tvrzení vyberte prosím jednu odpověď:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď v každém řádku*

	Vždy	Někdy	Nevím	Téměř nikdy	Nikdy
Jedíte se svými svěřenci/ svěřenkyněmi raději na utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Jedíte se svými svěřenci/ svěřenkyněmi raději na utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Zvyšujete hlas na své svěřence u utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Zvyšujete hlas na své svěřence u utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Myslíte si, že dáváte výkonnostně slabším svěřencům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Myslíte si, že dáváte výkonnostně silnějším svěřencům stejný prostor na hřišti při utkání, které je na skóre i bez skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Přijde Vám, že pokřikujete na rozhodčí při utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Přijde Vám, že pokřikujete na rozhodčí při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐

11 S jakými pocity si myslíte, že Vaši/e házenkář/ky nastupují do utkání, kde se POČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vždycky se těší
- ☐ Většinou se těší
- ☐ Nevadí ji/mu to
- ☐ Bojí se, že zkaží výsledek týmu
- ☐ Bojí se reakce spoluhráčů/spoluhráček
- ☐ Má strach z trenéra/trenérky
- ☐ Má obavy z reakce rodiny

12 S jakými pocity si myslíte, že Vaši/e házenkář/ky nastupují do utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vždycky se těší
- ☐ Většinou se těší
- ☐ Nevadí ji/mu to
- ☐ Bojí se, že zkaží výsledek týmu
- ☐ Bojí se reakce spoluhráčů/spoluhráček
- ☐ Má strach z trenéra/trenérky
- ☐ Má obavy z reakce rodiny

13 Vyberte všechna tvrzení, aktivity a pocity, které pociťujete /sledujete/vnímáte při utkání, kde se POČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vítězství
- ☐ Zklamání
- ☐ Radost
- ☐ Smutek
- ☐ Strach
- ☐ Nervozita
- ☐ Vztek
- ☐ Dávání gólů
- ☐ Nedávání gólů
- ☐ Únava
- ☐ Týmový výkon
- ☐ Více pohybu na hřišti
- ☐ Méně pohybu na hřišti
- ☐ Sólování=hra převážně jednoho hráče/hráčky týmu
- ☐ Konflikty mezi trenéry
- ☐ Konflikty mezi rodiči
- ☐ Obava hráčů/hráček z reakce rodiny na jeho/její výkon
- ☐ Konflikty mezi hráči/hráčky v týmu
- ☐ Fair-play
- ☐ Pokřikování na rozhodčí
- ☐ Dobrá komunikace mezi hráči
- ☐ Děti si často zkouší střelbu a klíčky=obejití protihráče

14 Vyberte všechna tvrzení, aktivity a pocity, které pocítujete /sledujete/vnímáte při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vítězství
- ☐ Zklamání
- ☐ Radost
- ☐ Smutek
- ☐ Strach
- ☐ Nervozita
- ☐ Vzteky
- ☐ Dávání gólů
- ☐ Nedávání gólů
- ☐ Únava
- ☐ Týmový výkon
- ☐ Více pohybu na hřišti
- ☐ Méně pohybu na hřišti
- ☐ Sólování=hra převážně jednoho hráče/hráčky týmu
- ☐ Konflikty mezi trenéry
- ☐ Konflikty mezi rodiči
- ☐ Obava hráčů/hráček z reakce rodiny na jeho/její výkon
- ☐ Konflikty mezi hráči/hráčky v týmu
- ☐ Fair-play
- ☐ Pokřikování na rozhodčí
- ☐ Dobrá komunikace mezi hráči
- ☐ Děti si často zkouší střelbu a kličky=obejití protihráče

15 Napište alespoň 3 argumenty, proč se Vám LÍBÍ utkání bez počítání skóre:

16 Napište alespoň 3 argumenty, proč se Vám NELÍBÍ utkání bez počítání skóre:

17 Preferujete, aby mladší žactvo hrálo soutěž :

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ S počítáním skóre
- ☐ Bez počítání skóre
- ☐ Kombinovaně - s i bez počítání skóre
- ☐ Smíšená družstva
- ☐ Holky proti holčkám
- ☐ Kluci proti klukům

18 Myslíte si, že Vaši/e svěřenci/svěřenkyňe se účastní raději utkání, kde se počítá skóre, nebo kde se hraje bez skóre? Proč?

19 Volné slovo na závěr:

Nápověda k otázce: Napište, co Vás napadne, když se řekne házené (Vaše jméno, Váš klub, Váš oblíbený házenkář/ka, Váš oblíbený trenér, cokoliv)

Příloha 5: Dotazník pro rodiče žactva – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH

Milé rodiče házenkářek a házenkářů,

jmenuji se Tereza Karellová, jsem trenérkou házené v Kostelci nad Labem a také studentkou Pedagogické fakulty UK. Vytvořila jsem si pro Vás dotazník, protože by mě zajímalo, co se Vám líbí na házené a jestli fandíte raději utkání, ve kterých se počítá skóre nebo utkání bez skóre. Věnujte prosím několik minut svého času k vyplnění následujícího dotazníku.

Otázky si vždy pečlivě přečtěte a pokuste se na ně pravdivě odpovědět. Nebojte se, dotazníky nemusíte podepisovat, jsou anonymní :-)
Předem moc děkuji za vyplnění dotazníku a doufám, že se co nejdříve potkáme na turnaji

Terka z Kostelce

1 Tento dotazník vyplnil/a:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Matka, nevlastní matka, pěstounka ☐ Otec, nevlastní otec, pěstoun
☐ Někdo jiný (uveďte vztah k házenkáři/házenkářce)

2 Házené se v mém blízkém rodinném okruhu věnuje:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ Holka (dcera, sestra, vnučka...) ☐ Kluk (syn, bratr, vnuk...) ☐ Holka i kluk

3 Můžete se zeptat na cokoli, čemu jste v průběhu utkání nerozuměli, trenéra/trenérky?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď*

- ☐ ANO, vždy ☐ Většinou ANO ☐ Většinou NE ☐ NE, nikdy nemohu

4 Ke každému tvrzení vyberte prosím jednu odpověď:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu odpověď v každém řádku*

	Vždy	Někdy	Nevím	Téměř nikdy	Nikdy
Myslíte si, že při utkání, kde se POČÍTÁ skóre, má Váš házenkář/ka dostatek prostoru na hřišti?	☐	☐	☐	☐	☐
Myslíte si, že při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre, má Váš házenkář/ka dostatek prostoru na hřišti?	☐	☐	☐	☐	☐
Patří Váš/e házenkář/ka k výkonnostně lepším členům týmu?	☐	☐	☐	☐	☐
Dostává Váš/e házenkář/ka na hřišti více prostoru než jeho spoluhráči/ky?	☐	☐	☐	☐	☐
Jezdíte raději podporovat svého/svou házenkáře/házenkářku na utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Jezdíte raději podporovat svého/svou házenkáře/házenkářku na utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐
Přijde Vám, že trenér zvyšuje hlas na své svěřence při utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	☐	☐	☐	☐	☐

Přijde Vám, že trenér zvyšuje hlas na své svěřence při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

5 S jakými pocity si myslíte, že Váš házenkář/ka nastupuje do utkání, kde se POČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Vždycky se těší
- ☐ Většinou se těší
- ☐ Nevadí ji/mu to
- ☐ Bojí se, že zkazí výsledek týmu
- ☐ Bojí se reakce spoluhráčů/spoluhráček
- ☐ Má strach z trenéra/trenérky
- ☐ Má obavy z reakce rodiny

6 S jakými pocity si myslíte, že Váš házenkář/ka nastupuje do utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Vždycky se těší
- ☐ Většinou se těší
- ☐ Nevadí ji/mu to
- ☐ Bojí se, že zkazí výsledek týmu
- ☐ Bojí se reakce spoluhráčů/spoluhráček
- ☐ Má strach z trenéra/trenérky
- ☐ Má obavy z reakce rodiny

7 Vyberte všechna tvrzení, aktivity a pocity, které pociťujete /sledujete/vnímáte při utkání, kde se POČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: *Vyberte jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Vítězství
- ☐ Zklamání
- ☐ Radost
- ☐ Smutek
- ☐ Strach
- ☐ Nervozita
- ☐ Vztek
- ☐ Dávání gólů
- ☐ Nedávání gólů
- ☐ Únava
- ☐ Týmový výkon
- ☐ Více pohybu na hřišti
- ☐ Méně pohybu na hřišti
- ☐ Sólování=hra převážně jednoho hráče/hráčky týmu
- ☐ Konflikty mezi trenéry
- ☐ Konflikty mezi rodiči

- ☐ Obava hráčů/hráček z reakce rodiny na jejich výkon
- ☐ Konflikty mezi hráči/hráčky v týmu
- ☐ Fair-play
- ☐ Pokřikování na rozhodčí
- ☐ Dobrá komunikace mezi hráči
- ☐ Děti si často zkouší střelbu a klíčky=obejití protihráče

8 Vyberte všechna tvrzení, aktivity a pocity, které pociťujete /sledujete/vnímáte při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vítězství
- ☐ Zklamání
- ☐ Smutek
- ☐ Radost
- ☐ Strach
- ☐ Nervozita
- ☐ Vztek
- ☐ Dávání gólů
- ☐ Nedávání gólů
- ☐ Únava
- ☐ Týmový výkon
- ☐ Více pohybu na hřišti
- ☐ Méně pohybu na hřišti
- ☐ Sólování=hra převážně jednoho hráče/hráčky týmu
- ☐ Konflikty mezi trenéry
- ☐ Konflikty mezi rodiči
- ☐ Obava hráčů/hráček z reakce rodiny na jejich výkon
- ☐ Konflikty mezi hráči/hráčky v týmu
- ☐ Fair-play
- ☐ Pokřikování na rozhodčí
- ☐ Děti si často zkouší střelbu a klíčky=obejití protihráče
- ☐ Dobrá komunikace mezi hráči

9 Napište alespoň 3 argumenty, proč se Vám LÍBÍ utkání bez počítání skóre:

10 Napište alespoň 3 argumenty, proč se Vám NELÍBÍ utkání bez počítání skóre:

11 Jste rádi, že si váš házenkář/ka vybrali házenou jako svůj koníček?

Nápověda k otázce: Označujete jako ve škole (1 hvězdička = ANO, jsem moc rád/a, 5 hvězdiček=NE, nejsem rád/a chci, aby změnil/a sport)

☆☆☆☆☆ ☐ / 5

12 Proč jste dali v 11.otázce takový počet hvězdiček?

Nápověda k otázce: Napište, co se Vám na házené líbí, popřípadě co se Vám nejví jako vhodné.

13 Preferujete, aby soutěž mladšího žactva (děti 10 - 13 let) byla:

Nápověda k otázce: Vyberte jednu nebo více odpovědí

☐ S počítáním skóre v utkání	☐ Bez počítání skóre v utkání	☐ Kombinovaně - s i bez počítáním skóre v utkáních	☐ Smíšená družstva
☐ Holky proti holkám	☐ Kluci proti klukům		

14 Volné slovo na závěr:

Nápověda k otázce: Napište, co Vás napadne, když se řekne házené (Vaše jméno, Váš klub, Váš oblíbený házenkář/ka, Váš oblíbený trenér, cokoliv)

Příloha 6: Dotazník pro hráče a hráčky – hodnocení soutěže mladšího žactva SKSH

Ahoj házenkářky a házenkáři,

jmenuji se Tereza Karellová, jsem trenérka házené v Kostelci nad Labem a vytvořila jsem si pro Vás dotazník, protože by mě zajímalo, co se Vám líbí na házené a jestli hrajete raději utkání, ve kterých se počítá skóre nebo utkání bez skóre. Věnujte prosím několik minut svého času k vyplnění následujícího dotazníku.

Otázky si vždy pečlivě přečtete a pokuste se na ně pravdivě odpovědět. Jak je to pro Vás nejlepší, nikoliv jak by to mělo být nejlepší pro Váš tým nebo Vaše spoluhráče/spoluhráčky. Nebojte se, dotazníky nemusíte podepisovat :-)

Děkuji moc.

Terka z Kostelce

1 Jsi:

Nápověda k otázce: *Vyber jednu odpověď*

- ☐ Holka
☐ Kluk

2 Narodil jsi se v roce:

Nápověda k otázce: *Vyber jednu odpověď*

- ☐ 2010
☐ 2009
☐ 2008
☐ 2007
☐ 2006

3 Kolik let hraješ házenou/miniházenou?

Nápověda k otázce: *Vyber jednu odpověď*

- ☐ 1 - 2 roky
☐ 3 - 4 roky
☐ 5 - 6 let
☐ 7 a více let

4 Hraješ rád/a utkání proti:

Nápověda k otázce: *Vyber jednu nebo více odpovědí*

- ☐ holkám ☐ klukům ☐ Smíšeným družstvům

5 Líbí se Ti v prostředí Tvého klubu?

Nápověda k otázce: *Vyber počet hvězdiček (5 hvězdiček= ANO, líbí se mi velmi, 1 hvězdička= NE, nelíbí se mi vůbec)*

☆☆☆☆☆ / 5

6 Můžeš se zeptat Svého trenéra/trenérky při tréninku nebo během zápasu, když něčemu nerozumíš?

Nápověda k otázce: Vyber jednu odpověď

- ☐ ANO, vždy mohu ☐ Většinou ANO ☐ Většinou NE ☐ NE, nikdy nemohu

7 Jak si myslíš, že jsi výkonnostně dobrý házenkář/ka?

Nápověda k otázce: Označuj se jako ve škole (1=nejlepší, 5=nejhorší)

☆☆☆☆☆ / 5

8 Ke každému tvrzení vyber prosím jednu odpověď:

Nápověda k otázce: Vyber jednu odpověď v každém řádku

	ANO, velmi	Docela ANO	Nevím	Spíše NE	NE, vůbec
Máš na hřišti během utkání, kde se POČÍTÁ skóre dostatek prostoru=hraješ hodně minut v utkání?	☐	☐	☐	☐	☐
Máš na hřišti během utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre dostatek prostoru=hraješ hodně minut v utkání?	☐	☐	☐	☐	☐
Myslíš si, že dostáváš na hřišti více prostoru než Tvoji spoluhráči/ spoluhráčky?	☐	☐	☐	☐	☐

9 Vyber všechna tvrzení, aktivity a pocity, které pociťuješ /sleduješ/vnímáš při utkání, kde se POČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: Vyber více odpovědí

- ☐ Vítězství
- ☐ Zklamání
- ☐ Radost
- ☐ Smutek
- ☐ Strach
- ☐ Nervozita
- ☐ Dávám góly
- ☐ Nedávám góly
- ☐ Únava
- ☐ Týmový duch
- ☐ Více pohybu na hřišti
- ☐ Méně pohybu na hřišti
- ☐ Vztek
- ☐ Sólování=hra převážně jednoho hráče/hráčky týmu
- ☐ Konflikty mezi trenéry
- ☐ Konflikty mezi rodiči
- ☐ Konflikty mezi hráči/hráčky v týmu
- ☐ Fair-play
- ☐ Pokřikování na rozhodčí
- ☐ Dobrá komunikace se spoluhráči
- ☐ Zkouším si často střelbu a kličky=obejítí protihráče
- ☐ Obava z reakce rodiny na můj výkon

10 Vyber všechna tvrzení, aktivity a pocity, které pociťuješ /sleduješ/vnímáš při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: Vyber více odpovědí

- ☐ Vítězství
- ☐ Zklamání
- ☐ Radost
- ☐ Smutek
- ☐ Strach
- ☐ Nervozita
- ☐ Vzteky
- ☐ Dávám góly
- ☐ Nedávám góly
- ☐ Únava
- ☐ Týmový duch
- ☐ Více pohybu na hřišti
- ☐ Méně pohybu na hřišti
- ☐ Sólování=hra převážně jednoho hráče/hráčky týmu
- ☐ Konflikty mezi trenéry
- ☐ Konflikty mezi rodiči
- ☐ Obava z reakce rodiny na můj výkon
- ☐ Konflikty mezi hráči/hráčky v týmu
- ☐ Fair-play
- ☐ Pokřikování na rozhodčí
- ☐ Dobrá komunikace se spoluhráči
- ☐ Zkouším si často střelbu a klíčky=obejití protihráče

11 S jakými pocity nastupuješ do utkání, kde se POČÍTÁ skóre:

Nápověda k otázce: Vyber jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vždycky se těším
- ☐ Většinou se těším
- ☐ Nevadí mi to
- ☐ Bojím se, že zkažím výsledek týmu
- ☐ Bojím se reakce spoluhráčů/spoluhráček
- ☐ Mám strach z trenéra/trenérky
- ☐ Mám obavy z reakce rodiny

12 S jakými pocity nastupuješ do utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?

Nápověda k otázce: Vyber jednu nebo více odpovědí

- ☐ Vždycky se těším
- ☐ Většinou se těším
- ☐ Nevadí mi to
- ☐ Bojím se, že zkažím výsledek týmu
- ☐ Bojím se reakce spoluhráčů/spoluhráček
- ☐ Mám strach z trenéra/trenérky
- ☐ Mám obavy z reakce rodiny

13 Zvyšuje na Tebe při utkání trenér/trenérka hlas (křičí)?

Nápověda k otázce: Vyber jednu odpověď

☐ ANO, pouze u utkání, kde se POČÍTÁ skóre	☐ ANO, většinou u utkání, kde se POČÍTÁ skóre	☐ ANO, pouze u utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre	☐ ANO, většinou u utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre
☐ NĚKDY, při všech utkání	☐ NE, nekřičí nikdy		

14 Napiš alespoň 3 argumenty, proč se Ti LÍBÍ utkání bez počítání skóre:

15 Napiš alespoň 3 argumenty, proč se Ti NELÍBÍ utkání bez počítání skóre:

16 Jsi rád/a, že sis vybral/a házenou jako Svůj koníček?

Nápověda k otázce: Označuj jako ve škole (1 hvězdička = ANO, jsem moc rád/a, 5 hvězdiček=NE, nejsem rád/a chci změnit sport)

☆☆☆☆☆ / 5

17 Proč jsi dal/a v 16.otázce takový počet hvězdiček?

Nápověda k otázce: *Napiš, co Tě na házené baví nebo popřípadě nebaví.*

18 Jak by se Ti líbila soutěž mladšího žactva (ne turnaje, kam jezdíte společně s týmem po celé republice nebo do zahraničí):

Nápověda k otázce: *Vyber jednu nebo více odpovědí*

- ☐ Utkání s počítáním skóre
- ☐ Utkání bez počítání skóre
- ☐ Kombinovaně - s i bez počítání skóre v utkáních
- ☐ Smíšená družstva
- ☐ Holky proti holkám
- ☐ Kluci proti klukům

19 Volné slovo na závěr:

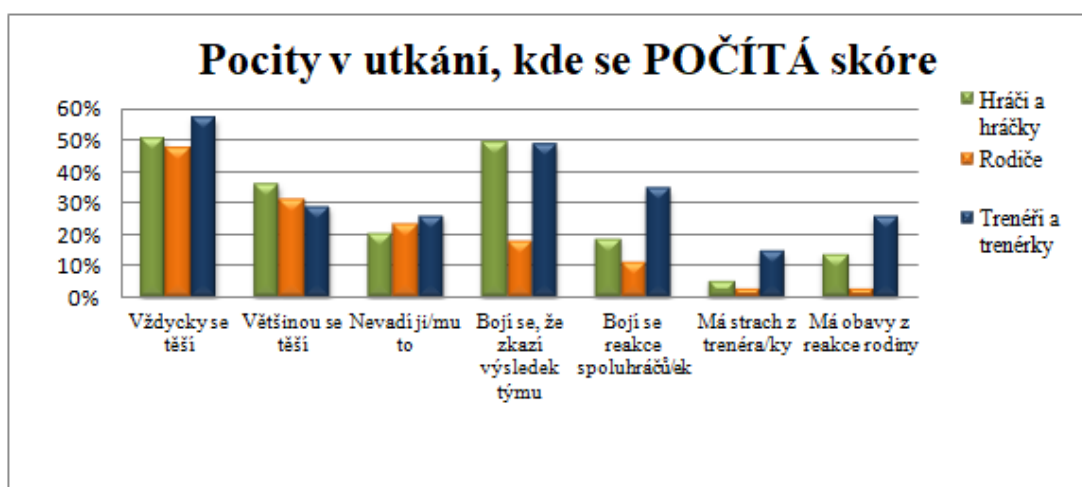
Nápověda k otázce: *Napiš, co Tě zrovna napadne, když se řekne házené (Tvoje jméno, Tvůj klub, Tvůj oblíbený házenkář/ka, Tvůj oblíbený trenér, cokoliv)*

Příloha 7: Porovnání tvrzení trenérů, rodičů a mladšího žactva k utkání s počítáním skóre a k utkáním bez veřejného ukazatele skóre

a) Pocity mladšího žactva v jednotlivých utkáních z pohledu žactva, rodičů a trenérů

V následujících grafech č. 54 a č. 55 jsou popsány výsledky z dotazníkového šetření o pocitech, se kterými nastupují do jednotlivých utkání hráči a hráčky a názory a mínění rodičů a trenérů/trenérek o jejich dětech nebo svěřencích/svěřenkyních.

Graf č. 54: Pocity v utkání, kde se počítá skóre – z pohledu žactva, rodičů a trenérů.

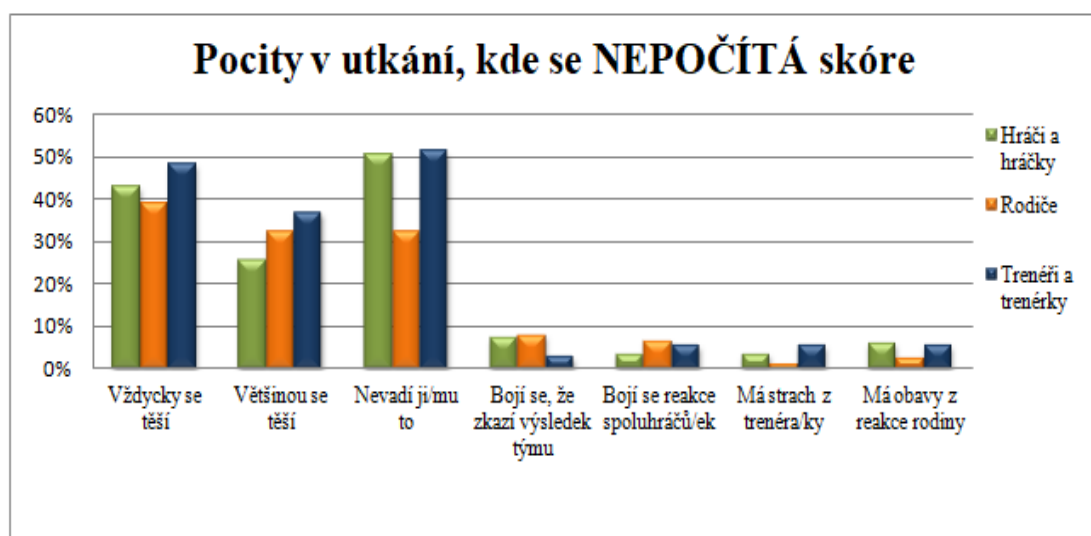

Zdroj: Vlastní

Dotazovaní hráči, hráčky, rodiče, trenéři a trenérky měli v dotazníkovém šetření, které mělo za cíl, zjistit pocity během utkání se skóre, možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí, jelikož lidské pocity mohou být pozitivní, neutrální, negativní ale i smíšené. Výsledky dotazníkového šetření jsou znázorněny v grafu č. 54 – Pocity v utkání, kde se počítá skóre – z pohledu žactva, rodičů a trenérů. Z průzkumu vyplynulo, že se na utkání vždycky těší 50,6 % hráčů a hráček, 47,3 % tázaných rodičů a 57,1 % dotazovaných trenérů uvedlo, že se nejspíše jejich děti/svěřenci na utkání vždycky těší. Dále je z průzkumu patrné, že 35,8 % hráčů a hráček se na utkání většinou těší, 31,1 % dotazovaných rodičů a 28,6 % tázaných trenérů zmínilo, že se jejich děti/svěřenci na utkání většinou těší. Neutrální postoj k utkání zaujímá 19,8 % dětí a 23 % rodičů a 25,7 % trenérů si myslí, že jejich dětem/svěřencům nevadí nastupovat do utkání s počítáním skóre. Z průzkumu je dále zřejmé, že 49,4 % hráčů a hráček nastupuje do utkání s obavami, že zkazí výsledek týmu, 17,6 % rodičů a 48,6 % trenérů si také myslí, že jejich děti/svěřenci nastupují do utkání s obavami o výsledky utkání, dále 18,5 % dětí má strach, že nastanou konflikty napříč

jejich týmem, tedy dohady mezi spoluhráči/ky a stejného názoru je i 10,8 % rodičů a 34,3 % trenérů, 4,9 % z dotazovaných hráčů a hráček pociťují během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky a 2,7 % rodičů a 14,3 % trenérů zmínilo, že jejich děti/svěřenci mají nejspíše během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky. V neposlední řadě jsem z dotazníkového šetření zjistila, že se 13,6 % dotazovaných dětí obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a 2,7 % rodičů a 25,7 % trenérů si také myslí, že se jejich děti/svěřenci bojí reakce rodiny.

Graf č. 55: Pocity v utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu žactva, rodičů a trenérů

Zdroj: Vlastní

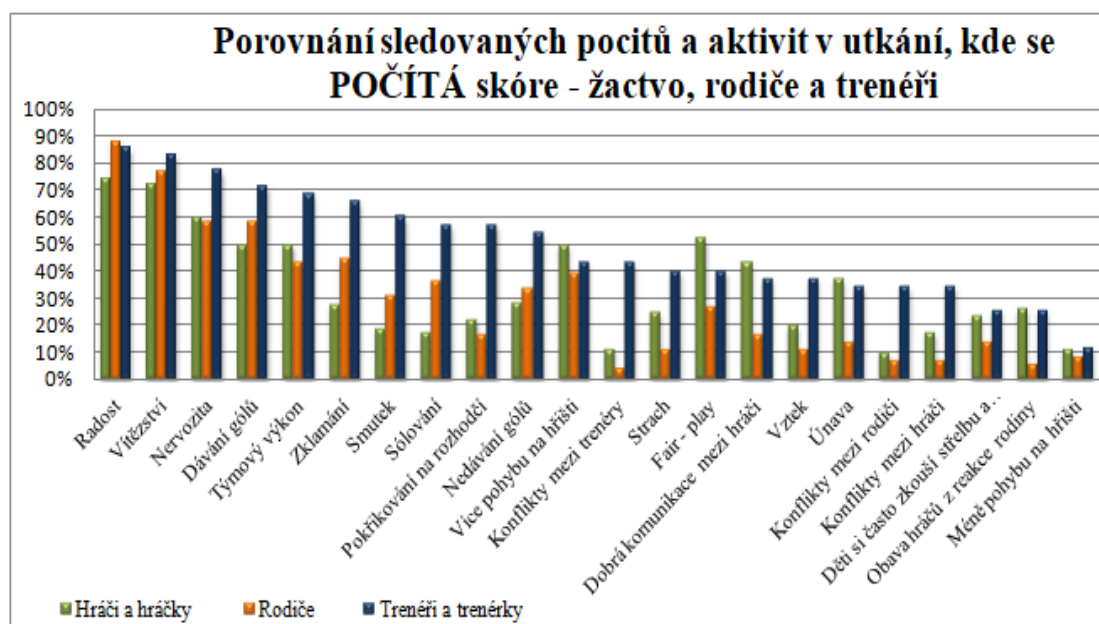
Dotazovaní hráči, hráčky, rodiče, trenéři a trenérky měli v dotazníkovém šetření, které mělo za cíl zjistit pocity během utkání bez ukazatele skóre, možnost zaškrtnout 1 i více odpovědí, jelikož lidské pocity mohou být pozitivní, neutrální, negativní ale i smíšené. Výsledky dotazníkového šetření jsou znázorněny v grafu č. 55 – Pocity v utkání, kde se nepočítá skóre – z pohledu žactva, rodičů a trenérů. Z průzkumu vyplynulo, že se na utkání vždycky těší 43,2 % hráčů a hráček, 39,2 % tázaných rodičů a 48,6 % dotazovaných trenérů uvedlo, že se nejspíše jejich děti/svěřenci na utkání vždycky těší. Dále je z průzkumu patrné, že 25,9 % hráčů a hráček se na utkání většinou těší, 32,4 % dotazovaných rodičů a 37,1 % tázaných trenérů zmínilo, že se jejich děti/svěřenci na utkání většinou těší. Neutrální postoj k utkání zaujímá 50,6 % dětí a 32,4 % rodičů a 51,4 % trenérů si myslí, že jejich dětem/svěřencům nevadí nastupovat do utkání bez počítání skóre. Z průzkumu je dále zřejmé, že 7,4 % hráčů a hráček nastupuje do utkání s obavami, že zkaží výsledek týmu, 8,1 % rodičů a 2,9 % trenérů si také myslí, že jejich děti/svěřenci

nastupují do utkání s obavami o výsledky utkání, dále 3,7 % dětí má strach, že nastanou konflikty napříč jejich týmem, tedy dohady mezi spoluhráči/ky a stejného názoru je i 6,8 % rodičů a 5,7 % trenérů, 3,7 % z dotazovaných hráčů a hráček pociťují během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky a 1,4 % rodičů a 5,7 % trenérů zmínilo, že jejich děti/svěřenci mají nejspíše během utkání strach ze svého trenéra nebo trenérky. V neposlední řadě jsem z dotazníkového šetření zjistila, že se 6,2 % dotazovaných dětí obává reakce na jejich výkon ze strany rodiny a 2,7 % rodičů a 5,7 % trenérů si také myslí, že se jejich děti/svěřenci bojí reakce rodiny.

b) Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v jednotlivých utkáních z pohledu žactva, rodičů a trenérů

V následujícím grafu č. 56 a tabulce č. 5 jsou uvedeny a porovnány výsledky z dotazníkového šetření dětí, rodičů a trenérů a trenerek o pocitech a aktivitách, které jednotliví účastníci utkání sledují, vnímají nebo pociťují během utkání, kde se počítá skóre.

Graf č. 56: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se počítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři

Zdroj: Vlastní

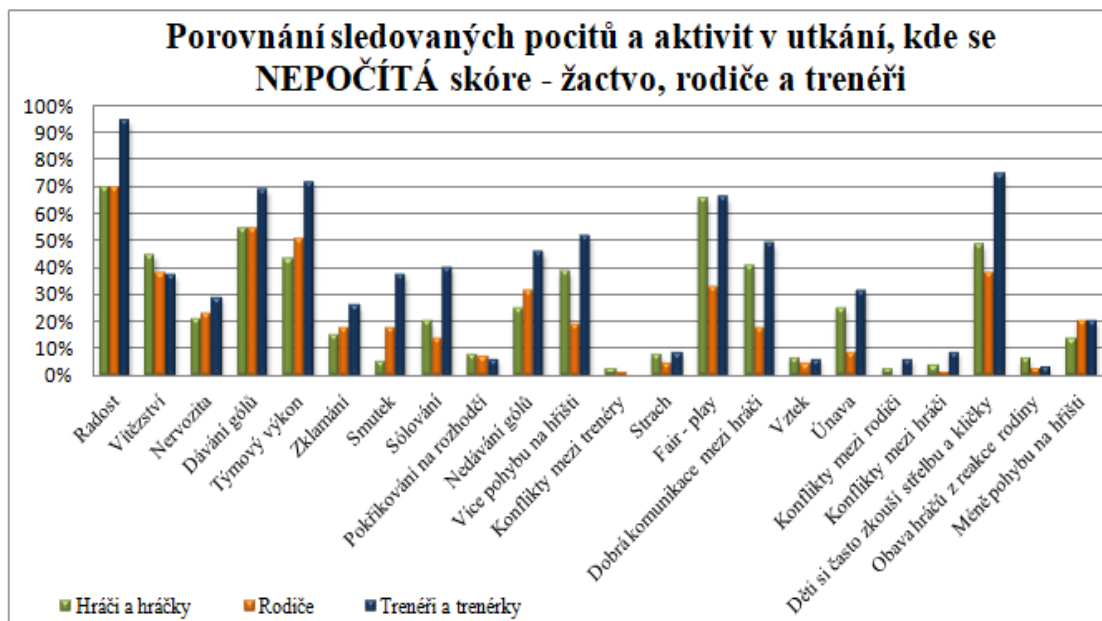
Tabulka č. 5: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se počítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři

Odpovědi	Hráči a hráčky	Rozdíl hráči a rodiče	Rodiče	Rozdíl rodiče a trenéři	Trenéři a trenérky	Rozdíl trenéři a hráči
Radost	74,1 %	13,7 %	87,8 %	2,1 %	85,7 %	11,6 %
Vítězství	71,6 %	5,4 %	77 %	5,9 %	82,9 %	11,3 %
Nervozita	59,3 %	1,2 %	58,1 %	19 %	77,1 %	17,8 %
Dávání gólů	49,4 %	8,7 %	58,1 %	13,3 %	71,4 %	22 %
Týmový výkon	49,4 %	6,2 %	43,2 %	25,4 %	68,6 %	19,2 %
Zklamání	27,2 %	17,4 %	44,6 %	21,1 %	65,7 %	38,5 %
Smutek	18,5 %	12,6 %	31,1 %	25,1 %	60 %	41,5 %
Sólování	17,3 %	19,2 %	36,5 %	20,6 %	57,1 %	39,8 %
Pokřikování na rozhodčí	22,2 %	6 %	16,2 %	40,9 %	57,1 %	34,9 %
Nedávání gólů	28,4 %	5,4 %	33,8 %	20,5 %	54,3 %	25,9 %
Více pohybu na hřišti	49,4 %	10,2 %	39,2 %	3,7 %	42,9 %	6,5 %
Konflikty mezi trenéry	11,1 %	7 %	4,1 %	38,8 %	42,9 %	31,8 %
Strach	24,7 %	13,9 %	10,8 %	29,2 %	40 %	15,3 %
Fair - play	51,9 %	24,9 %	27 %	13%	40 %	11,9 %
Dobrá komunikace mezi hráči	43,2 %	27 %	16,2 %	20,9 %	37,1 %	6,1 %
Vztek	19,8 %	9 %	10,8 %	26,3 %	37,1 %	17,3 %
Únava	37 %	23,5 %	13,5 %	20,8 %	34,3 %	2,7 %
Konflikty mezi rodiči	9,9 %	3,1 %	6,8 %	27,5 %	34,3 %	24,4 %
Konflikty mezi hráči	17,3 %	10,5 %	6,8 %	27,5 %	34,3 %	17 %
Děti si často zkouší střelbu a kličky	23,5 %	10 %	13,5 %	12,2 %	25,7 %	2,2 %
Obava hráčů z reakce rodiny	25,9 %	20,5 %	5,4 %	20,3 %	25,7 %	0,2 %
Méně pohybu na hřišti	11,1 %	3 %	8,1 %	3,3 %	11,4 %	0,3 %

Zdroj: Vlastní

V následujícím grafu č. 57 a tabulce č. 6 jsou uvedeny a porovnány výsledky z dotazníkového šetření dětí, rodičů a trenérů a trenerek o pocitech a aktivitách, které jednotliví účastníci utkání sledují, vnímají nebo pociťují během utkání, kde se nepočítá skóre.

Graf č. 57: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se nepočítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři

Zdroj: Vlastní

Tabulka č. 6: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit v utkání, kde se nepočítá skóre – žactvo, rodiče a trenéři

Odpovědi	Hráči a hráčky	Rozdíl hráči a rodiče	Rodiče	Rozdíl rodiče a trenéři	Trenéři a trenérky	Rozdíl trenéři a hráči
Radost	69,1 %	0,2 %	68,9 %	25,4 %	94,3 %	25,2 %
Vítězství	44,4 %	6,6 %	37,8 %	0,7 %	37,1 %	7,3 %
Nervozita	21 %	2 %	23 %	5,6 %	28,6 %	7,6 %
Dávání gólů	54,3 %	0,2 %	54,1 %	14,4 %	68,5 %	14,2 %
Týmový výkon	43,2 %	6,8 %	50 %	21,4 %	71,4 %	28,2 %
Zklamání	14,8 %	2,8 %	17,6 %	8,1 %	25,7 %	10,9 %

Smutek	4,9 %	12,7 %	17,6 %	19,5 %	37,1 %	32,2 %
Sólování	19,8 %	6,3 %	13,5 %	26,5 %	40 %	20,2 %
Pokřikování na rozhodčí	7,4 %	0,6 %	6,8 %	1,1 %	5,7 %	1,7 %
Nedávání gólů	24,7 %	6,4 %	31,1 %	14,6 %	45,7 %	21 %
Více pohybu na hřišti	38,3 %	19,4 %	18,9 %	32,5 %	51,4 %	13,1 %
Konflikty mezi trenéry	2,5 %	1,1 %	1,4 %	1,4 %	0 %	2,5 %
Strach	7,4 %	3,3 %	4,1 %	4,5 %	8,6 %	1,2 %
Fair - play	65,4 %	33 %	32,4 %	33,3 %	65,7 %	0,3 %
Dobrá komunikace mezi hráči	40,7 %	23,1 %	17,6 %	31 %	48,6 %	7,9 %
Vztek	6,2 %	2,1 %	4,1 %	1,6 %	5,7 %	0,5 %
Únava	24,7 %	16,6 %	8,1 %	23,3 %	31,4 %	6,7 %
Konflikty mezi rodiči	2,5 %	2,5 %	0 %	5,7 %	5,7 %	3,2 %
Konflikty mezi hráči	3,7 %	2,3 %	1,4 %	7,2 %	8,6 %	4,9 %
Děti si často zkouší střelbu a kličky	48,1 %	10,3 %	37,8 %	36,5 %	74,3 %	26,2 %
Obava hráčů z reakce rodiny	6,2 %	3,5 %	2,7 %	0,2 %	2,9 %	3,3 %
Méně pohybu na hřišti	13,6 %	6,7 %	20,3 %	0,3 %	20 %	6,4 %

Zdroj: Vlastní

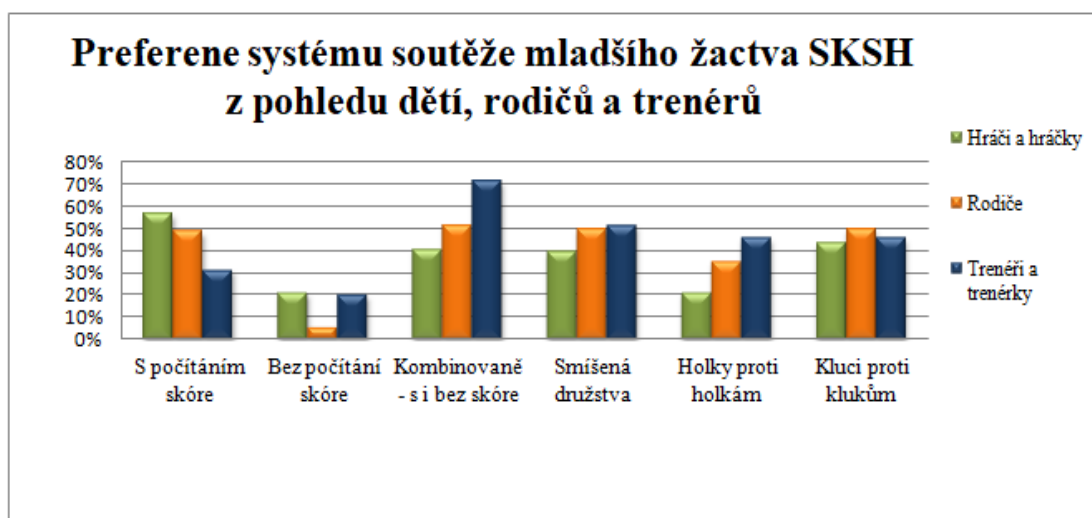
c) Preference systému soutěže mladšího žactva

V následujícím grafu č. 58 jsou popsány výsledky z dotazníkového šetření pro hráče, hráčky, rodiče, trenéry a trenérky ze Středočeského kraje, kde cílem otázky v dotazníku bylo zjistit, jaký systém soutěže mladšího žactva by dotazovaní preferovali.

Z dotazníkového šetření pro hráče, hráčky, rodiče, trenéry a trenérky je zřejmé, že systém soutěže mladšího žactva s počítáním skóre by preferovalo 56,8 % dětí, 48,6 % rodičů a 31,4 % trenérů, dále 40,7 % hráčů a hráček, 51,4 % rodičů a 71,4 % trenérů by se zamlouvala nejvíce kombinovaná soutěž, tedy aby podzimní nebo jarní část soutěže byla na skóre, anebo aby určitý počet utkání během soutěže byl na skóre a ostatní utkání v rámci soutěže bez ukazatele skóre. Z průzkumu je dále patrné, že pouze 21 % tázaných hráčů a hráček, 5,4 % tázaných rodičů a 20 % dotazovaných trenérů by dále preferovala

zachování systému soutěže mladšího žactva Středočeského krajského svazu házené bez veřejného ukazatele skóre. Z průzkumu je dále možné sledovat, že 39,5 % dětí, 50 % rodičů a 51,4 % trenérů by hrálo neoddělenou soutěž žactva pro jednotlivá pohlaví, tedy preferují systém soutěže smíšených družstev, 21 % dětí, 35,1 % rodičů a 45,7 % trenérů by preferovalo soutěž mladších žákyň odděleně od žáků a 43,2 % hráčů a hráček, 50 % rodičů a 45,7 % trenérů by vyhovovala soutěž, kde by se hrála pouze chlapecká utkání, tedy kluci proti klukům.

Graf č. 58: porovnání preference systému soutěže mladšího žactva – pohled žactva, rodičů a trenérů

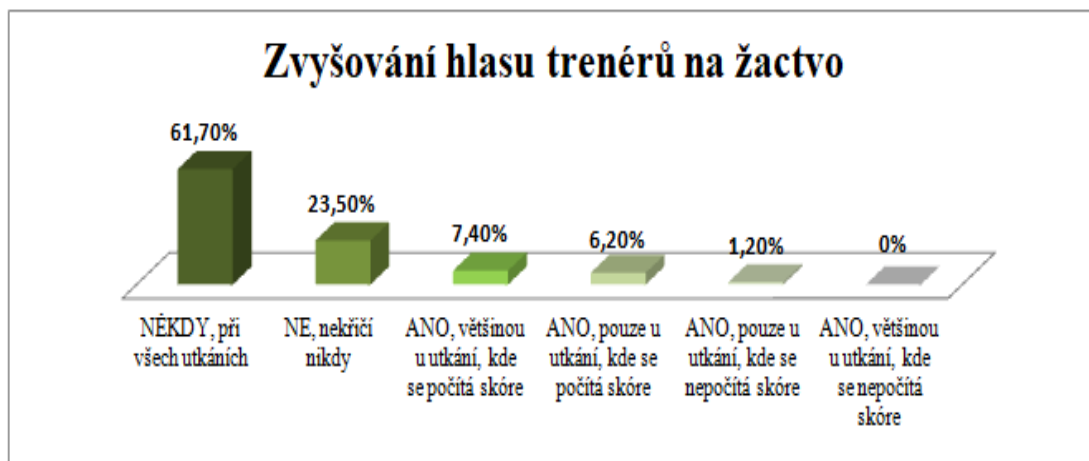
Zdroj: Vlastní

d) Zvyšování hlasu trenérů a trenérek během jednotlivých utkání

V následujícím grafu č. 59 a tabulce č. 7 jsou popsány výsledky z dotazníkového šetření pro hráče/hráčky, rodiče, trenéry/trenérky ze Středočeského kraje, kde cílem otázky v dotazníku bylo zjistit, zda a během kterých utkání zvyšují trenéři/trenérky hlas na své svěřence a svěřenkyně.

Z dotazníkového šetření pro hráče a hráčky je zřejmé, 61,7 % dětí pociťuje, že na ně trenér/ka křičí někdy během všech utkání bez ohledu na to, zda se počítá nebo nepočítá skóre, 23,5 % dotazovaných dětí nesleduje během žádného utkání, že by na ně trenér/ka křičel/a, 7,4 % tázaných dětí zmínilo, že na ně trenér/ka křičí většinou u utkání, kde se počítá skóre, 6,2 % dětí uvedlo, že na ně trenér/ka zvyšuje hlas pouze u utkání, kde se počítá skóre a 1,2 % dětí uvedlo, že na něj trenér/ka křičí pouze u utkání, kde se nepočítá skóre. Nikdo 0 % z tázaných dětí neuvedl, že by na ně trenér/ka zvyšoval/a hlas pouze během utkání, kde se nepočítá skóre.

Graf č. 59: Zvyšování hlasu trenérů na žactvo – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

Z výsledků dotazníkového šetření pro rodiče, trenéry a trenérky (tabulka č. 5) je možné pozorovat, že ke zvýšení hlasu na své svěřence se během utkání se skóre uchýlí 77,1 % dotazovaných trenérů – z toho 17,1 % trenérů křičí vždy a 60 % trenérů někdy, 51,3 % rodičů sleduje během utkání zvyšování hlasu trenérů a trenérek na žactvo – z toho 10,8 % rodičů vždy a 40,5 % rodičů někdy. Během utkání bez ukazatele skóre zvyšuje na své svěřence hlas 71,4 % trenérů – z toho 5% trenérů zvyšuje hlas vždy a 57,1 % trenérů někdy, 45,9 % rodičů sleduje během utkání bez ukazatele skóre zvyšování hlasu trenérů na své svěřence – z toho 8,1 % rodičů vždy a 37,8 % rodičů někdy. Pouze 8,6 % tázaných trenérů uvedlo, že na své svěřence nikdy nezvyšují hlas, bez ohledu na to, zda se v utkání počítá skóre nebo nikoliv, nicméně 37,9 % tázaných rodičů si myslí, že během všech utkání na děti trenéři nekřičí téměř nikdy – 23 % dotazovaných rodičů anebo vůbec nikdy – 14,9 % dotazovaných rodičů.

Tabulka č. 7: Zvyšování hlasu trenérů – z pohledu rodičů a trenérů

Odpovědi	Vždy	Někdy	Nevím	Téměř nikdy	Nikdy
Trenéři: Zvyšujete hlas na své svěřence u utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	17,1 %	60 %	2,9 %	11,4 %	8,6 %
Trenéři: Zvyšujete hlas na své svěřence u utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	14,3 %	57,1 %	2,9 %	17,1 %	8,6 %
Rodiče: Přejde Vám, že trenér zvyšuje hlas na své svěřence při utkání, kde se POČÍTÁ skóre?	10,8 %	40,5 %	10,8 %	23 %	14,9 %
Rodiče: Přejde Vám, že trenér zvyšuje hlas na své svěřence při utkání, kde se NEPOČÍTÁ skóre?	8,1 %	37,8 %	16,2 %	23 %	14,9 %

Zdroj: Vlastní

e) Porovnání sledovaných a vnímaných aktivit a pocitů během utkání se skóre a bez veřejného ukazatele skóre z pohledu trenérů, rodičů a mladšího žactva

V následujících grafech č. 60, 61 a 62 je názorně uvedeno porovnání sledovaných a vnímaných aktivit a pocitů během utkání se skóre a bez veřejného ukazatele skóre z pohledu trenérů, rodičů a mladšího žactva.

Graf č. 60: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit během utkání se skóre i bez skóre – z pohledu trenérů/trenérek

Zdroj: Vlastní

Graf č. 61: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit během utkání se skóre i bez skóre – z pohledu rodičů

Zdroj: Vlastní

Graf č. 62: Porovnání sledovaných pocitů a aktivit během utkání se skóre i bez skóre – z pohledu žactva

Zdroj: Vlastní

f) Porovnání pocitů, se kterými nastupuje žactvo do utkání, kde se počítá i nepočítá skóre s míněním rodičů a trenérů/trenérek

V následujících tabulkách č. 8 a č. 9 je uvedena procentuální četnost odpovědí žactva, rodičů a trenérů k pocitům, se kterými nastupuje žactvo do utkání. Dále je možné v tabulce sledovat rozdíl procentuální četnosti jednotlivých odpovědí žactva, rodičů a trenérů/trenérek.

Tabulka č. 8: Porovnání procentuální četnosti pocitů žactva, se kterými nastupují do utkání, kde se počítá skóre s míněním rodičů a trenérů/trenérek

Odpovědi	Hráči	Rodiče	Rozdíl mezi hráči a rodiči	Trenéři	Rozdíl mezi hráči a trenéry
Vždycky se těší	50,6 %	47,3 %	3,3 %	57,1 %	6,5 %
Většinou se těší	35,8 %	31,1 %	4,7 %	28,6 %	7,2 %
Nevadí ji/mu to	19,8 %	23 %	3,2 %	25,7 %	5,9 %
Bojí se, že zkazí výsledek týmu	49,4 %	17,6 %	31,8 %	48,6 %	0,8 %
Bojí se reakce spoluhráčů/ek	18,5 %	10,8 %	7,7 %	34,3 %	15,8 %
Má strach z trenéra/ky	4,9 %	2,7 %	2,2 %	14,3 %	9,4 %
Má obavy z reakce rodiny	13,6 %	2,7 %	10,9 %	25,7 %	12,1 %

Zdroj: Vlastní

Tabulka č. 9: Porovnání procentuální četnosti pocitů žactva, se kterými nastupují do utkání, kde se nepočítá skóre s míněním rodičů a trenérů/trenérek

Odpovědi	Hráči	Rodiče	Rozdíl mezi hráči a rodiči	Trenéři	Rozdíl mezi hráči a trenéry
Vždycky se těší	43,2 %	39,2 %	4 %	48,6 %	5,4 %
Většinou se těší	25,9 %	32,4 %	6,5 %	37,1 %	11,2 %
Nevadí ji/mu to	50,6 %	32,4 %	18,2 %	51,4 %	0,8 %
Bojí se, že zkazí výsledek týmu	7,4 %	8,1 %	0,7 %	2,9 %	4,5 %
Bojí se reakce spoluhráčů/ek	3,7 %	6,8 %	3,1 %	5,7 %	2 %
Má strach z trenéra/ky	3,7 %	1,4 %	2,3 %	5,7 %	2 %
Má obavy z reakce rodiny	6,2 %	2,7 %	3,5 %	5,7 %	0,5 %

Zdroj: Vlastní